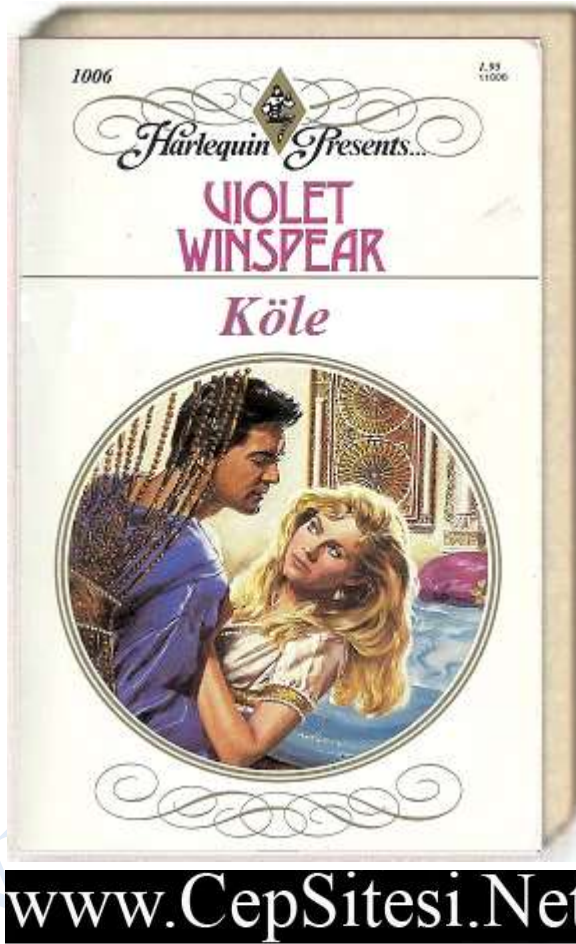

Violet Winspear - Köle

www.CepSitesi.Net

Bölüm Bir

Günün kavurucu sıcakını korkunç bir fırtına izlemişti. Kum fırtınası bütün gece tüm şiddetiyle sürmüştü, güneş doğduğunda portakal ve hurma bahçeleri çoktan mahvolmuştu. Evin pancurları yerlerinden kopmuş, lamba ve vazolar paramparça olmuştu. Sulama kulesinden aşağı adeta bir sel boşanmıştı. Lorne evin koridorunda dikilirken öyle ümitsiz bir haldeydi ki ağlayamıyordu bile. Aslında ağlayabilsey-di daha iyi olurdu. Genç kız holdeki su birikintilerine bakarken, bir yandan da rüzgârın ara sıra duyulan sesini dinliyordu. Gece boyunca süren Siroko rüzgârının çılgın gürültüsünden sonra beliren sessizliği yalnızca bu ses bozuyordu. Söylentiye göre Siroko felaket

getiren bir rüzgârdı. Kurşun gibi gökyüzünün altında günlerce süren sıcaktan sonra esmeye başlamıştı Siroko. Kısa sürede çöle uğursuz bir hava vermişti. Şimdi de sıcak harap haldeki evin duvarlarını adeta yakıyordu ve Lorne sırtından akan teri hissedebiliyordu. Gömleği üzerine yapışmıştı ve ıslak avuçları koridorun kenarındaki parmaklıkları sıkıca kavramıştı. Rüzgâr verandada aniden şiddetlenip, evin camlı odalarına toz ve sinek dolmasına yol açmıştı. Fransız mobilyalarının üstü tamamen toza boğulmuştu. Toz zerrecikleri havada mikrop tanecikleri gibi takılı kalmıştı. Ev ne kadar harapsa Lorne'un cesareti de o derece kırıktı. Merdivenin korkuluğuna dayandığında ağzı kurumuştu ve gözleri yanıyordu. Menteşesinden çıkan bir pancur takırdayıp duruyordu. Gençiciz yabancı bir varlığın ona ulaşmaya çalıştığı duygusuna kapıldı. Her gıcırtı, her çarpma sinirlerini geriyordu. Gidip pancuru kapamak için bile enerji bulamıyordu. Saklanacak yeri olmayan bir kedi kadar gergindi. Yatak odasındaki geniş yatağa yatırılmış sessiz ve kıpırtısız vücudu düşünmemeye çalıştıysa da başaramadı. Sıcağa rağmen titriyordu. Gözlerinin çarpıcı maviliği gece yaşadığı olayların etkisiyle gölgelenmişti. Genç kızın gözlerinin rengi ancak bir kilisenin vitraylarının rengine benzetilebilirdi. Çocukluğunu geçirdiği rahibe okuluna bağlı bir kilise vardı. Bağımsız bir ruha sahip olmasından kaynaklanan içgüdüleri nedeniyle bu okulda çoğu zaman disiplin kurallarına isyan etmişti. Rahibe okulunun genç kızı rahatsız eden başka özellikleri de vardı. Yatakhanelerde herkesin her şeyi ortada olmak zorundaydı ve yemekler de genellikle tatsızdı. Rahibeler vücudun ruha boyun eğmesi gerektiğine inanmışlardı ve bu nedenle manastırın bahçesindeki ağaçların arasından birazcık güneş ışığı içeri sızsa bile sınıflar hep soğuk oluyordu. On yedi yaşını bitirdiğinde genç kız aniden baş rahibenin odasına çağırılmıştı. Baş rahibe ona bundan sonra büyükbabasının yanında kalacağını söylemişti. O zamana dek Lionel Desiree genç kızı yok saymıştı ama Lorne, L'Oasis'e geldiği andan itibaren sevebileceği bir yuva bulduğunu hissetmişti. Sulama kanallarındaki suyun sürekli şırıltısının günün en sıcak zamanında bile serinlik yarattığı, gölgeli meyve bahçelerinin arasındaki ev genç kız için büyüleyiciydi. Geceleri yatağında yatarken kurbağaların sesini dinlemekten zevk alıyordu. Çöl Lorne'u adeta esir almıştı. Gün doğarken veya gökyüzünde yıldızlar kümелendiğinde çölde ata binmek genç kızı hiç bıktırmayan bir zevkti. Şimdi ise hole bakan geniş koridorda yapayalnızdı ve çok korkuyordu. Çünkü dün tüm hizmetkârlar kaçmışlardı. Batıl inançları olan Araplar'ı kaçırtan yalnızca kum fırtınası değildi. Evde ihtiyar Lion'un ölüsü vardı. - En son ayrılan uşak Sadık olmuştu. L'Oasis'te geçirdiği iki yıl içinde sevmeye başladığı bu dev gibi adamın ölüsünün başında oturan Lorne'un hali uşağın vicdanım rahatsız etmişti. Genç kız Lion'un sert ve gururlu tavrına

alışmıştı. Yaşlı adamın, annesine karşı olan bağışlamaz tutumunu da kabullenmişti artık. Lion, bir İngiliz'le evlenen kızını hiçbir zaman affetmemişti. j Birden gül ağacından yapılmış yüksek kapıları olan yatak odasında bir şey yere düştü ve Lorne cesaretini tümünden yitirir gibi oldu. Ahırlara koşup Firefly'ın sırtına atlamak istedi. Ama büyükbabasını fırtınanın temelinden sarstığı bu evde bırakıp gitmek çok kalpsizce bir şey olacaktı. Yaşlı adam onu kendince sevmişti. Lorne'a sanki bir kız değil erkekmiş gibi davranmıştı. Lorne birden rahibe okulunda rahibelerin onlara sabah akşam tekrarlattıkları dualardan birini mırıldandığını fark etti. Ama dua bile ona büyükbabasının gece odasına sendeleyerek girdiği zaman yüzünde beliren sarsılmış ifadeyi unutturamıyordu. Yaşlı adam yatağın üstüne düşerken genç kızın anlayamadığı bir şeyler söylemişti bağırarak. Genç kız büyükbabasını ne kadar sarstıysa da, ona ne kadar yalvardıysa da onu uyandı-ramamış, sonunda yaşlı adamın çarpılmış yüzünü çarşafı örtmüştü.

Lorne yüzünde hüznü bir ifadeyle hole baktı. Rüzgârın sesi dışında, aşağıdan gelebilecek herhangi bir sesi duyabilmek için korkulukların üzerinden eğildiğinde gür, açık sarı saçları önüne doğru sarktı. Aşağıdan bir atın toynaklarının takırtısını ve dizginlerinin şingirtisini duydu. Bir an için hizmetkârlardan birinin dönmüş olabileceğini düşündü.

Umutlandığı halde içgüdüsel bir korkuyla merdivenlerden uzaklaştı. Aşağıda bir gölge kıpırdanmıştı. Uzun pelerinli birisi bilerek genç kızın görüş alanına girmişti. Pelerin adamın vücudunu boynundan çizmelerinin topuklarına dek örtüyordu. Adam merdivenlerin ilk basamağına bastığı anda genç kızla göz göze geldi.

Ne istiyorsunuz? Ne cüretle buraya girdiniz? Sözcükler ağzından telaşla dökülmüştü ve genç kız o anki şaşkınlıkla İngilizce konuştu. Bu eve girmeye hakkınız yok!

Ne kadar hakkım olduğunu bilsen şaşardın.

Genç adamın tok bir sesi vardı ve İngilizce sesli harfleri söyleyiş tarzı Lorne'a garip gelmişti. Birden Lorne genç adamı tanıdı... Bu adamı bir akşamüstü evlerinde görmüştü.

O akşam genç kız bir at gezintisinden yeni dönmüştü ve büyükbabasının çalışma odasına girmek üzereydi. O anda odadan gelen yüksek, adeta vahşi sesler genç kızın birkaç adım gerilemesine yol açmıştı.

Lorne, saklandığı yerden bu adamın öfkeyle evden ayrıldığını görmüştü.

Daha sonra, akşam yemeğinde, Lionel Desiree genç kıza bu konuda soru sormamasını söylemişti. Yaşlı adam ile Razul al Kebir Bey arasındaki ilişki Lorne'u ilgilendirmiyordu ve genç kızın bu adamı unutması gerekiyordu..

Bir daha buraya gelmeyecek, demişti genç kıza Lion. Çok gururludur ve benim çiftliğimin sözde onun arazisinde olması onu çok rahatsız ediyor. Eski Kadı' dan yazılı iznim vardı. Büyük kahraman Razul Bey aslında fırsatçı bir yeğenden başka bir şey değil.

Bar Soudi'deki söylentiye göre büyükbaban lm.

Adamın zorbaca ses tonu Lorne'un sinirlerini bozmutu. Genç adam merdivenleri kararlı bir şekilde çıkmaya başlayınca genç kız Lionel DesirGe'nin yattığı odaya yöneldi.

O anda yalnızca iki adam arasındaki düşmanlığı ve Lion'un odasındaki tabancayı dnebiliyordu genç kız. Hızla gl ağıacı kapıları açtı ve odanın öbür ucuna kotu. Vücudundaki her sinir hücresi o anda taba renkli pelerinli adamın onu izlediğini duyuyordu. Bir an için pelerinin bir ağı gibi baının üzerinden geirildiğı gözünün önüne geldi. Elleri titreyerek çalışma masasının çekmecesini çekti ve tabancayı kaptı. Hızla arkasına döndüğünde kapıda dikilen Razul Bey'le göz göze geldi.

Bırak o silahı. Genç adamın sesinde hafif bir terslik, bir parça da alay vardı. L'Oasis'e sana yardım etmeye geldim.

Yardım mı? Kibirli bir tavırla tabancayı genç adamın göğsüne doğırlttu. Bykbabamla aranızdaki meseleyi biliyorum. Ben de bir Desiree'yim ve biliyorum ki siz Araplar birisinden nefret edince onun tüm ailesinden de nefret edersiniz.

Bey'in adaleti. derken Razul Bey genç kıza doğıru bir adım attı. Buraya yardımseverliğimden ötürü gelmediğim doğıru ama bil ki burada olmamın bir sebebi var.

Lion'un öldüğünü görüp sevinmek için geldin, değıl mi? Lorne genç adamın gözlerinin içine baktı. L'Oasis'in arazin olduğınu iddia ettiğın yerde olduğına ne kadar bozulduğınu Lion anlattı bana. Eğer buraya beni büyükbabamın malı olan evden atmaya geldiysen durup bir kez daha dnmende yarar var! Lorne alnına den dağılık saçlarını geri atarken gözlerinin rengi koyulamıtı ve gözleri adeta ateş saçıyordu. Eğer bu adamı vuracaksa Lion'un ğrettiğı gibi vurup işini bitirmeliydi. Daha önce hiçbir zaman kendini bu derece gergin hissetmemiti. Razul Bey'in karşısında tüm vücudu sinirden titriyordu. Bu adam Lor-ne'a tamamen yabancıydı, duruşu ve yüzü adeta bar-barcaydı.

L'Oasis'te geçirdiğı iki yıl boyunca yöre halkı hakkında bir şey öğrenmişti.  alma konusunda çok ciddi olduklarını biliyordu. Aileler arasındaki kan davaları nesilden nesile aktarılıyordu.

Küçücük bir kızla arazi mülkiyetini tartıacak değılim. Genç kıızı tehdit edercesine baştan aşağı süzdü. Seni uyarıyorum. Eğer o silahı bırakmazsan sana onu bıraktırmak zorunda kalacağım.

Genç adamın yüzündeki zorba ifade ve tehditkr ses tonu Lorne'u o derece fkeliendirdi ki genç kız onun karşısında ne kadar çaresiz olduğınu unuttu. Büyükbabamın evinden ık, git! derken sesinde Lion'un sertliğinden ve gururundan izler olduğınu umuyordu. Haydi, defol!

Genç adamın sesi neredeyse, yumuşaktı, Sana o kadar gözünde büyüttüğün, fırtına boyunca ölüsünü beklediğin adamın, büyükbabanın hakkında bir şeyler anlatmamı ister misin?

Ne var anlatacak?

Belki de senin ondan nefret etmene yetecek kadar çok şey.

Ondan hiçbir zaman nefret edemem. Böyle bir şeyin düşüncesi bile genç kıızı sendeletmeye yetti ve elindeki tabanca bir an sallandı. Bunu gören genç adam gözlerini kısıtı. Başındaki türbanın etrafındaki sarı ve kırmızı bantlar onun bölgede ne kadar önemli bir kişi olduğunu gösteriyordu. Böyle bir adama karşı durmasının gülünç bir tarafı vardıysa da genç kız bunu fark edemeyecek durumdaydı.

Lion ölmüştü ve genç kızın kendisi ile ilgilenecek hiç kimsesi kalmamıştı. Bu adamın iddialarına karşın genç kız Lion'un kendisini sevdiğini biliyordu.

Senin yalanlarını dinlemeyeceğim!

Yalan söyleyen kim, diye cevapladı genç adam. Eğer Lionel Desiree seni L'Oasis'e sana olan sevgi ve ilgisinden ötürü getirdiğine inandırdıysa yalan söyleyen o.

Beni severdi o. Genç kız karşısındaki adamdan nefret ediyordu. Bunun böyle olmadığını sen nereden bilebilirsin ki?

Biliyorum.

Genç adamın yüzü, elmacık kemiklerinin altındaki ve çenesinin çukurundaki gölgelerle altın bir heykeli andırıyordu. Lorne gözlerini genç adamın yüzünden ayıramıyordu.

Ve bunu senin de öğrenmen gerektiğini düşünüyorum. Lionel Desiree L'Oasis'te kalmayı o kadar çok istiyordu ki iki yıl önce kira sözleşmesi bittiğinde onu buradan atmazsam bana bakire torununu vermeyi vaat etti. Torununun bir manastırda rahibelerin koruması altında okuduğunu söyledi. Atlas dağlarının tepelerindeki kar kadar temiz, dokunulmamış olduğunu ve köle kadınların satıldığı pazarda bir torba altın edeceğini anlattı. Sevgili Lion'un bu evi ve meyve bahçelerini kaybetmektense seni bu pazarlarda satışa çıkarmayı tercih ederdi. Şimdi ise rüzgâr, eviyle bahçelerini berbat etti. Razul Bey söylediklerinin Lorne'un kafasına iyice girmesini istercesine durakladı. Ona bakarken gözleri, söylediği inanılmayacak şeyleri genç kızın beynine çiviler gibiydiler.

Lorne genç adama şaşkınlıkla baktı. Böyle şeyler söylemen ne kadar iğrenç. İğrenç olan ben değilim matmazel, diyen Razul Bey çevik bir hareketle yerinden fırladı. Genç kızın bileğini acımasızca yakaladı ve onu tabancayı bırakmaya zorladı. Tabanca büyük bir patırtıyla düştü ve genç adam ayağıyla onu Lorne'un ulaşamayacağı bir yere itti. Lorne kendisini Razul'un kısılcığında bulunca elinde olmadan bir çığlık attı. İncecik gömleğinin altından onun dokunuşunu hissetti. Bu yabancıya bu kadar yakın olmanın

verdiği çaresizlikle vücudu büzüldü adeta. Genç adamın üzerindeki pelerinden yayılan hoş kokudan Lorne bayılacak gibi oldu. Seni pis vahşi! Genç kız kurtulmak için öfkeyle çırpındı ama genç adamın karşısında çok güçsüzdü. Yalancı! Çek ellerini üstümden! Genç adam onu bırakmak şöyle dursun, tuttuğu gibi Lion'un odasından çıkarıp koridora götürdü. Sana çizme ve pelerin lazım. Tanrı aşkına eğer direnmeye devam edersen elimle ağzını kapamak zorunda kalacağım. Hangisi senin odan?

Beni itip kakma! Lorne daha önce hiç böylesine zor bir durumda kalmamıştı ve şimdi ona yardım edecek hiç kimse de yoktu. Ne kadar bağırsa da kimse onu duyamazdı. Genç adam Lorne'u sarstığında genç kız hafif bir çığlık attı. Ciyak ciyak bağırان kadınlar sabrımı taşırır. Kendine gel de beni aklını başına getirmeye mecbur etme. Dün gece, L'Oasis'i etkileyen fırtınanın sadece başlangıcıydı ve gerisi de gelecek. Bir gece sana yetmedi mi? Dünkü gibi bir gece daha mı yaşamak istiyorsun bu evde, bir ölüyle birlikte? Beni buradan çıkarmak için her şeyi söyleyeceğini, her yolu deneyeceğini biliyorum. Lorne genç adama adeta zehirli bir bakış fırlattı. Razul Bey'le her göz göze geldiğinde içinde beliren korkudan nefret ediyordu. Genç kıızı korkutan gözler bir çift kapkara kaşın altındaki kehribar rengi gözlerdi. Hangi oda seninki?

Genç kız isteksizce ve kızgın bir şekilde koridorun sonundaki bir kapıyı gösterdi. Odada çizmelerini ve çölde ata binerken kullandığı pelerini giyerken Razul Bey tepesinde dikiliyordu.

Beni Bar Soudi'ye mi götürüyorsun?

Oraya mı gitmek istersin?

Genç kız evet anlamında başını salladı ve Razul Bey' in omuzlarını silktiğini gördü. Genç kız, Razul Bey'in onu nereye götüreceğini pek umursamadığına dair bir işaret olarak aldı bunu. Kırbacını almak için gaz lambasının durduğu masaya eğildi. Gece boyunca rüzgâr uğuldayıp, ev sallanırken bu lamba, ışııyla genç kıızı rahatlatmıştı. Lorne kırbacı alırken birden okuduğu bir kitaptaki cenaze töreni aklına geldi. İki dinsiz genç asker savaşta ölen kardeşleri için düzenlemişlerdi bu töreni.

Lorne kırbacı salladı ve o dakika gaz lambası yere düştü. Bir anda ahşap tabana alevler ve gaz yayıldı. Kırık bir camdan gelen rüzgârın etkisiyle alevler büyüdü ve güçlü bir kol onu belinden tutup dışarı çıkarmasaydı genç kıza dahi ulaşacaklardı.

Bilerek yaptın bunu! Genç kıza bakan gözler en az yatak odasındaki ateş kadar yakıcıydı.

Evet. Genç kız Razul Bey'e meydan okurcasına baktı. Lion bu cenaze törenini beğenecek. Sana L'O-asis'ten kalanın bir avuç külden başka bir şey olmaması da onu rahatlatacaktır. Yalnızca bir şey eksik, Lion'un ayağının dibindeki köpek, o sen olmalısın!

Alevler yükselip genç kızın yatağının çevresindeki perdeleri içlerine alırken, uzun bir an boyunca Razul Bey'in gözlerine bu sözlerden etkilenmediğini gösteren bir ifade yerleşir gibi oldu. Genç adamın duyguları üzerindeki kontrolü çok güçlü gibiydi.

Yüzünde kızgınlık belirtisi yoktu. Yine de Lorne, söylediğinin genç adamı yaraladığından emindi.

Gel! Genç adam Lorne'u merdivenlerden hızla indirdi çünkü yangın gittikçe yayılıyordu. Evin büyük bölümü aşıptı ve kısa sürede alevler bütün evi saracaktı. Lorne yaptığından ötürü hafif bir suçluluk duydu.

Küçüklüğünden beri rahibelerin ona uyguladıkları baskıları çoktan unutmuştu. Şu anda onun için önemli olan tek şey bu adamın saçma ve haince yalanlarına bir son vermektir.

Dışarıda, ara sıra ortaya çıkan güneşin altında rüzgâr evin önündeki hurmaları dövüyor, onları ikiye kırarak gibi öne, arkaya sallıyordu. Develerinin hörgüçlerinin korumasına sığınıp bekleyen adamlarına doğru giden Razul Bey'i izlerken Lorne rüzgârdan korunmak için pelerininin kapşonunu başına geçirdi. Develerden birine binmesi gerektiğini anlayınca, bağırarak Bar So-udi'ye atla gitmek istediğini söyledi. Ahırlara yöneldiği sırada omzunda bir el hissetti. Gece atlar kaçmış.

Firefly? O da mı gitti? Gözleri yaşla dolmuştu. Bu ikinci kaybına çok zor dayanabilecekti. Kızgınlıkla ona döndü. Gene mi yalan söylüyorsun? Yoksa atları çöle sen mi bıraktın? Ah senden beklerim bunu!

Fırtınadan ürküp, ahırlardan dışarı fırlamışlar, diye cevapladı genç adam. Fazla uzun zaman başıboş dolaşmazlar. Kendilerine yeni bir sahip bulurlar. 'Bunların hiçbirisi gerçek olmaz,' diye düşündü Lor-ne. 'Az sonra uyanıp, bunun bir kâbus olduğunu anlayacağım.'

Evin camlarından birinden dışarı alevler fışkırdı ve Razul Bey'in bir emriyle adamları atlarına atladılar. Lorne, açık kahverengi, kırmızı arası bir deveye götürülürken adeta rüyada gibiydi. Deve genç kızın binebilmesi için çökmüştü. Razul Bey de aynı deveye binip, arkasına oturunca genç kız eyere sığmırcasına yapıştı.

Deve ayağa kalkınca Bey'in adamları da onları izlediler. Grup, iri adımlarla, tek sıra halinde L'Oasis'i ve mahvolmuş bahçeleri geçip, çöle girdi.

İşte şimdi rüzgâr gibi gidiyoruz, diyen Razul Bey genç kızla İngilizce konuşmuştu. Ama adamlarına döndüğünde kendi dilinde konuşuyordu.

Lorne büyükbabasının evine geleli beri bu dili öğrenememişti. Yaşlı adam Lorne'u Arapça'yı kullanmaya teşvik etmemişti. Onun yerine genç kızın Fransız-cası'yla uğraşmış, bu dili en az kendisi kadar iyi konuşmasını sağlamıştı. Yaşlı adam Lorne'a, Artık sen de bir Fransız'sın. Annenin sarışın bir İngiliz'e kapılana kadar olduğu gibi! diyordu.

Zamanla genç kız Lion'un, babasına karşı küçümseyici tavrına alışmış, hatta onu affetmişti. Razul Kebir gibi Lion da sert ve zorba bir adamdı. Daima

kendi yenilmezliğine güvenmiş, diğer insanların isteklerini önemsememişti. Bu tür adamlar kendilerine acınmasını istemez, başkalarına da acıma göstermezlerdi. Lorne başını öne eğip yanan evi düşündü. Kısa süre sonra alevler büyükbabasını da içlerine alacaklardı.

Ağlamak istiyordu ama Razul Bey çok yakınındaydı. Deve sallanıp, sendeledikçe vücutları birbirine değiyordu. Ve her seferinde genç kız ona değmemek için büzülüyordu. Genç adamın söylediklerini düşündükçe bu yolculuğun bir an önce bitmesini istiyordu.

Az sonra Bar Soudi'nin düz çatılı evleri tozun arasından görünecek ve o da bu adamdan kurtulacaktı.

Genç adamın onu Hotel Ramis'te bırakmayı düşündüğünden hiç kuşkusu yoktu. Yanında para yoktu ama şehirdeki bankada büyükbabasının hesabı vardı. Lion'un tek varisi olarak banka hesabından parayı alabileceğini umuyordu ve birkaç saat sonra oteldeki Avrupalı turistlerin arasında olacağını düşündükçe rahatlıyordu.

Çevresindeki bu adamlar en az çölün kendisi kadar anlaşılmazdılar Lorne için. Kendisine fazlasıyla yakın oturan bu adama zor dayanıyordu ama yapabileceği hiçbir şey yoktu, Bar Soudi'ye kadar ona katlanmak zorundaydı. Bölüm İki

Lorne aniden uyandı. Son birkaç saattir sinirleri çok gerilmişti ve beşik gibi sallanan devenin eyerinde uyuya kalmıştı. Ne kadar uyuduğunu bilemiyordu. Belki birkaç dakika, yoksa saatler mi geçmişti?

Kafile gittikçe yükselen, taşlı bir yoldan ilerlerken karşılarına yüksek duvarlar ve kapılar çıktı. İki taraflarında taş kuleler olan kapıları üniformalı adamlar açtılar.

Yoksa bunlar nöbetçi miydi? Lorne havada uçuşan tozun arasından ileriye görmeye çalıştı. Bar Soudi'de nöbetçiler yoktu ki. Orada şehir halkı ve ziyaretçiler özgürce dolaşabilirlerdi.

Bu adam onu nereye getirmiş olabilirdi?

Lorne'un içindeki endişeyi genç adam da hissetmiş olacaktı ki bir yandan deveyi idare ederken, bir yandan da genç kızın vücudunu koluyla adeta kapana kısı-tırircasına kavradı.

Burası El Karah, dedi. Sarayımın avlusuna giriyoruz.

Neyinin? diye bağırdı genç kız. Üzerinde hâlâ biraz uyku sersemliği vardı ve bütün bunların bir rüya olabileceğini düşünüyordu. Ciddi olamazsın?

Güneş açtığında sarayın daha güzel göründüğünü kabul etmeliyim. Genç adam sanki kendisi bir rehber genç kız da bir turistmiş gibi konuşuyordu. Şu anda mimarisi tam olarak görülemiyor ama bence bu çevredeki en iyi işçilik örneklerinden biri. Burayı atalarımın biri birçok ordunun karşılaşp birbirlerini yok ettikleri kalıntılar üzerinde yaptırmış. Bu odalarda esirler düşüncelerini değiştirmeye teşvik edilirlermiş.

Sarayının içinde, çevresinde veya altında ne olduğu beni ilgilendirmez, dedi Lorne öfkeyle. Söylediklerini genç adamın yüzüne söyleyebilmek için arkasına dönmüştü. Beni Bar Soudi'ye götürceğini söyledin, beni buraya getirmen iğrenç bir şey! Burası dünyada olmak istediğim en son yer. Duydun mu ne dediğimi?

Ne dediğin rahatlıkla anlaşılıyor, mon enfant.

Ben senin çocuğun değilim, diye bağırdı genç kız. Ben senin hiçbir şeyin değilim ve olmayı da istemem. Hotel Ramis'e götürülmek istiyorum. Beni oraya götürmeni emrediyorum!

Emrediyorsun demek? Genç adamın dudaklarında bir gülücük dolaşır gibi oldu ama gülmesi neşelendiğinden ötürü değildi. Gerçekten de ihtiyar Desire'e'ye benziyorsun. O da emir vermeye bayılırdı.

Kapa çeneni ve bu deveyi geri döndür!

Genç kızın ses tonundan ötürü Razul Bey gözlerini kısıtı. Lorne gene de genç adamın kehribar rengi gözlerindeki kaplanımsı pırıltıyı gördü. Lorne, yeniden hızlanan Siroko rüzgârının gücünü hissederken El Karah'ı yöneten bu adamın da ne denli güçlü olduğunu anladı. Genç adamın gözünde bir kadımn, bileğindeki şahin ya da her emrine cevap veren bir aygır kadar değeri yoktu. Razul Bey'in halkı arasındaki yerinin önemi yüz hatlarına yerleşmiş gibiydi. Lorne, genç adamın göz kapaklarının altında birçok şeyin gizleniyor olabileceğini düşündü. Bunlar genç kızın aklına bile gelmeyecek tehlikelerdi. El Karah'ın bir başka tarihi özelliği daha var. Genç adam yumuşak bir sesle, sesli harfleri uzatarak konuşuyordu. Eski köle pazarı. Dağlık bölgelerden birçok kişi buraya köle satışı izlemeye gelirdi. En yüksek fiyata gidenler de genç ve güçlü erkekler ile bakire kızlardı.

Genç adam durakladı. Rüzgâr, uğuldayarak geniş av-> ludan sarayın iç kısımlarına doğru esti. Develer durdular ve Bey'in adamları inmek için onun emrini beklediler. Razul Bey, Lorne'a doğru eğilip, gözlerinin içine baktığında genç kız kalbinin güm güm attığını duydu. Genç kız, çölde zamamn ilerlemediğini ve bazı yönlerden çöl insanları ile onların geleneklerinin yüzyıllarca hiç değişmediğini duymuştu.

Karah Beyi'ne bakınca buna inanabiliyordu. Genç adamın yardım teklifim sessizce kabul etmiş olsaydı şimdi Bar Soudi'deki otel odasında olabileceğini düşündü. L'Oasis'te Razul Bey'in eğitilmiş tarafı ön plana çıkmıştı. Ama genç kızın düşüncesizce evi yakması her şeyi altüst etmişti.

Artık adamın barbar tarafı ortaya çıkmıştı ve Lorne onunla anlaşmanın yolunu bulmak zorundaydı. Genç adama kendisini Bar Soudi'ye götürmesi için yal-varamazdı. Para teklif etmek de gülünç olurdu, çünkü genç adam zaten çok zengindi. Ayrıca genç kız ona Lion'un arazisinden gelen parayı teklif edemezdi. Bar Soudi'dekiler bana ne olduğunu merak edecekler, dedi. Eğer beni burada tutarsan adam kaçırmakla suçlanırsın.

Büyük bir olasılıkla herkes senin Lionel Desiree ile birlikte yandığını sanacak, derken genç adamın ses tonu alaylıydı. Evi sen yaktın ama onlar rüzgâr yüzünden gaz lambasının yere düştüğünü sanacaklar. Senin adamların beni buraya getirdiğini biliyorlar. Lorne paniğe kapıldığını belli etmemeye çalıştı.

Adamlarım bana senin anlayamayacağın bağlarla bağlıdır. Gözlerinde alaylı bir ifade vardı. Onlar çölde doğdular, sen Kısmet'in ağzında bir parça şekerden başka bir şey değilsin.

Deve çökerken Lorne nefesini tuttu. Razul Bey indi ve Lorne'u almak için uzandı. Genç kız eyere sanki ko-ruyucusuymuş gibi asıldı. Razul Bey'le adamları onun bu hareketine gülünce Lorne yanaklarının kızardığını hissetti. Genç adam onu bir parça şeker benzetmişti. Sanki El Karah'ta onu saklayabilir, ona istediği gibi davranır, tüm haklarını elinden alabilirmiş gibi. Bu iş yeteri kadar uzadı, dedi Lorne. Eğleneceğin kadar eğlendin Razul Bey. Yaptığımı ödettin. Bu... bu bana.

Benim eğlendiğimi mi sanıyorsun gerçekten? Genç kızı zorla eyerden kaldırdı. Hiç kimse bana köpek demenin cezasından kurtulamaz matmaz. Bana yalancı diyen hiçbir kadın bir iki acı gerçeği öğrenmeden yakasını kurtaramaz. Benim sarayıma bir kadın getirmemden ötürü El Karah'ta hiç kimsenin kılı kıpırdamaz. O kadın bir Avrupalı olsa bile.

Lorne, havada uçan toz zerreciklerinin arasından Razul Bey'e baktı. Genç adamın avının peşinde dolaşan bir hayvanı andıran sessizliği ve Lorne'un içindeki tehlike duygusu, ikisi de Siroko'ya bağlı gibiydiler.

Rüzgâr havayı karartırken genç kız teninin kırbaçlanır gibi olduğunu hissediyor, sinirleri bozuluyordu.

Havada ölümcül ve ürkütücü bir şey vardı. Lorne neredeyse olup bitenlerin aslında çok önceden kumlara yazılmış olduğuna inanır gibi oldu.

Ama bu saçma ve batıl bir inançtı. Bu düşünceyi kafasından uzaklaştırdı ve kapşonu başından çıkardı. Razul Kebir ile anlaşmayı bir kez daha denemesi gerekiyordu. Sen burada bir otorite durumundasın. Böyle davranırsan adamların yanlış bir şey yaptıklarında onları cezalandırma hakkım kendinde nasıl bulursun? Beni zorla burada tutmakla suç işliyorsun. Zaten kendin de bunun farkındasın! Kısa zamanda yakalanacaksın!

Tabii her zaman için o olasılık var. Omuzlarını silken genç adamın tavrı kadere inandığını belli ediyordu. Ama o zamana kadar sana büyükbabanın veremediği bir ders alacaksın, mon enfant. Büyükbaban hamal gibi konuşmana göz yummuş ama bana saf ve temiz bir genç kız olduğunu söyledi. Göreceğiz bakalım. İnatçı tarafını zaten gösterdin. Saflığının da uydurma olduğunu görebilirim yakında.

Off, kaba herif!' Lorne mantığını kullanamayacak kadar sinirlenmişti. Ancak bir çöpçü kadar görgülüsün sen! Çöl beyefendisini sevsinler! O üstüne takıp takıştırdıklarının da hepsi sahte!

Genç adam umursamaz bir tavırla omuzlarım silktilti. Kişinin davranışları birlikte olduğu insanların bir yansımasıdır derler. Bir hanımefendi değil de kundakçı gibi davranan birisine ben niçin beyefendi gibi davranayım ki? Demek bahanen bu? Anlaşılan geçirdiğim korkunç gece umurunda bile değil.

Başıma gelenler yetmemiş gibi sen de bana işkence ediyorsun.

Benim amacım Desiree ailesinden birine çölde üstün olanın ben olduğumu öğretmek. Birçok Batılı kadın gibi sen de kadınla erkeğin eşit olduğu bir dünya istiyorsun. Kadınla erkek arasında dünyalar kadar fark olduğunu öğrenmen gerek.

Bana bunu sen mi öğreteceksin? Lorne küçümser bir tavırla konuştuğu halde yaprak gibi titrediğini hissetti. Yumruklarını sıktı. O an kırbacının yanında olmasını ne kadar isterdi! Bu adamı kırbaçlamak istiyordu. Razul Bey'in her şeye verecek bir cevabı vardı. Genç kızın büyükbabasını kaybetmesinden hiç etkilenmemişti, Lion'un öldüğüne seviniyordu, çünkü değerli arazisini geri alabilecekti.

Seni kalpsiz vahşi! Arazini aldın işte, niye beni rahat bırakmıyorsun?

Niyetimin çok kötü olduğuna mı inanıyorsun? Genç adam gülümsedi. Ama gözleri bir kaplamnkiler kadar sertti.

Senden korkuyorum... Genç kız daha lafını bitirmeden belini kavrayan güçlü elleri hissetti. Bildiği bütün küfürleri sıralayıp, tekmeler atarken ayakları yerden kesildi. Razul Bey genç kızı sarayın ana bölümünden ayrı, küçük bir avluya götürdü. Girdikleri odanın ortasında bir havuz vardı. Geniş ve serin odanın girişinde ise oymalı bir kemer vardı ve Lorne kemerin oymalarına yapıştı.

Çek elini oradan, dedi genç adam sertçe. Lorne öfke ve korkuyla karışık duygular içinde oymaları bıraktı. Şu anda Razul Bey'den kurtulma çabaları yararsızdı. Lorne'un kurtulmak için çırpınması sadece genç adamın gücünü göstermesine yarıyordu.

Razul Bey, Lorne'u yarım ay şeklinde bir pencerenin altında yere bıraktı. Pencerede cam yerine ince ahşap oymalar vardı. Pencerenin altında yine ay şeklinde kocaman bir koltuk duruyordu. Otur. Razul Bey'in hafifçe itmesiyle Lorne kendini minderlerin üstünde buldu. Kahvaltı isteyeceğim ve sen de benimle birlikte yiyeceksin. Son yirmi dört saattir ağzına bir lokma yemek girdiğini sanmam, yoksa yemeği red mi ediyorsun?

Beni zorla mı besleyeceksin? diye soçdu genç kız. Buraya zorla getirdiğin gibi.

Lorne, etrafındaki açıklı, koyulu mobilyalara göz gezdirdi. Ayaklarının altındaki halılar binbir renkle parlıyordu. İpekli abajurlardan yayılan ışıklar odayı aydınlatıyor, duvardaki halıların ve tavandaki desenlerin görülmesini sağlıyordu.

Neresi burası? derken içindeki şüphe beynim oyuyordu.

Benim Serai'm, diye cevapladı genç adam. Gözlerini Lorne'dan ayırmaksızın pelerinini çıkardı. Üzerinde dar, deri bir ceket ve paçaları binici çizmelerine sokulmuş plan pantolonu vardı.

Serai nedir? Razul Bey'in ağzından duymalıydı bunu. Böylece genç kız bu adamın bir alçak olduğundan emin olabilecekti.

Sarayımın kadınlar için ayrılmış bölümü, diyen genç adam bu sırada gümüş bir tabakadan çıkardığı yaprak sigarasını dudaklarının arasına yerleştirdi.

Çakmağının alevi bir an yüzünü aydınlattı. Alm, burnu ve çene yapısı çok düzgündü ama onun yakışıklı bir erkek olduğu söylenemezdi. Yakışıklı erkekler aynı zamanda çekici olurlardı, bu adam ise heybetli havasıyla adeta ürküntü veriyordu. Bakışları Lorne'un yine kıpkırmızı olmasına yol açtı.

Vahşi! Genç kızın duyduğu korku yerini kızgınlığa bırakmıştı. Seni çöl haydutu, ne cesaretle beni bu... bu köle evine getirirsin?

Genç adam gülümsedi. Sigaranın dumanı deri ye at kokusuyla karışık hoş bir kokuyu genç kıza taşıdı. Razul Bey çöl giysileri içinde etkileyici, mağrur ve güçlüydü. Burada kanun bu adamdı.

Lorne eline geçirdiği bir mindere yapıştı. Bu adamın niyeti her ne ise minder genç kıızı ondan kurtaramazdı. Genç kız onun kehribar rengi gözlerinin içine baktı. Bu renk gözler Doğulular'ın inancına göre bir kaplanın ruhunu yansıttı. Genç kız bu adamın tıpkı bir kaplan gibi güçlü ve zarif olduğunu düşündü. Razul Bey kendi istekleri dışında hiçbir şey umursamayacak gibi görünüyordu.

Genç adam her şeyin oturanların rahatı ve zevki için düzenlendiği odada gözlerini dolaştırdı. Sonra tavandaki desene baktı. Resim, havuz başında sahiplerinin çağrısını bekleyen hurileri gösteriyordu.

Razul Bey Lorne'a baktığında genç kız az kalsın tırnakları ile saten minderini yırtacaktı. Genç adam hiçbir şey söylemedi. Onu düşüncelerinin verdiği acıyla baş başa bıraktı.

Taş kalpli. Genç kız bunu küçümseyici bir tavırla söylemek istemişti ama sesi boğuk çıktı. Birden kendini çok güçsüz hissetti. En son istediği şey Razul Ke-bir'in ayaklarının dibine yığılmaktı. Güçlkle pelerinini çözdü. Bir oyuncak gibi oraya buraya fırlatılıyordu.

Odaya giren beyaz giysili hizmetkârlar kibarca selam verip Bey'in emirlerini dinlediler. Lorne genç adamın konuştuğu dili anlayamıyordu. O anda tek istediği Bey' ih kahve ısmarlamış olmasıydı. Bir fincan kahve için her şeyini verirdi ama Lorne genç adamdan serbest bırakılması dışında hiçbir şey istememeye kararlıydı.

Hizmetkârlar odadan çıkınca Razul Bey Lorne'un oturduğu kanepeye oturdu. Genç kız ondan olabildiğince uzaklaştığında da hiç istifini bozmadı.

Razul Bey'in her hareketi genç kızın nabzını hızlandırıyordu ama Lorne'un duyguları yokmuş gibi davranıyordu. Genç kız bunu yadırgamadı. Kadınları

yalnızca bir süs eşyası gibi gören ve tek işlevlerinin erkeğe zevk verip, çocuk doğurmak olduğunu düşünen bir kültürün ürünüydü bu adam.

Lorne kendini toplamaya çalıştı. Tıpkı çıkardığı yangın gibi, olaylar da onun denetiminden çıkmıştı. Razul Bey'in en ufak bir hareketinde bağırsın mı kaçsın mı bilemiyordu. Ne kadar uğraşırsa da ortadan kaybolmasının yangına bağlanacağı düşüncesini kafasından söküp atamıyordu. Alevler ahşap evi kavurmuştu ve cesedi bulunmasa da herkes Lorne'un yandığını düşünecekti. Evde çalışanlar da sorgulanırlarsa genç kızın büyükbabasının ölüsünün başında tek başına oturduğunu söylerlerdi.

Lorne dağılan saçlarını geriye itti. Ağlamak üzereydi ama Razul Bey'in önünde ağlamamaya kararlıydı. Genç adamın ona karşı şefkat duymadığı kesindi. Lorne'un sesi öyle boğuktu ki kendisi bile zor duyuyordu. Beni buraya niçin getirdiğini anlayamıyorum. Sanırım sen de pişmansımdır.

'Tam tersine. Dudaklarından bal yerine zehir damlıyor olabilir ama gene de çok davetkâr oldukları kesin. Saçların şimdi karmakarışık ama bakım görünce çöldeki kum tepeleri gibi altın rengi olacaklarını biliyorum; Gözlerin, ma femme, vahşi süsenlerin renginde ve cildin tozdan arındırıldığında çok yumuşak olacağı benzer.

Lorne birden tehlikede olduğunu hissetti. O sabaha dek yaşam genç kıza Razul Bey gibi erkeklerin var olduğunu göstermemişti. Genç adamı büyükbabasının evinde gördüğünde yollarının bu şekilde karşılaşacağı hiç aklına gelmemişti. Manastırdaki okuldan soma kendini L'Oasis'te bulmuştu. Orası da bazı yönlerden en az okul kadar kapalıydı.

Şimdi ise bir anda kendini on iki kişiye bedel olabilecek kadar tehlikeli bir adamla buluvermişti.

Genç kız Razul Bey'in vicdanına seslenmek istercesine bir elini kaldırır gibi yaptı. Acaba bu adamın gerçekten istediği Lorne'un kendisine yalvarması mıydı? Tek amacı genç kıızı korkutmak mıydı? Herhalde böyle olmalıydı. Birbirlerine yabancıydılar ve genç adamın başka bir niyeti olamazdı.

O sırada hizmetkârlar ellerinde yiyecek tepsileriyle odaya girdiler. Koltuğun önündeki masaya üstü kapalı tepsiler ve tabaklar yerleştirilmişti ama Lorne'un ilgisini yalnızca kahvenin kokusu çekiyordu. Hayatı boyunca bir fincan kahveyi hiç bu kadar istememişti.

Kahvenin sert olduğuna bakmadan hevesle, su içer gibi içti hepsini.

Bir şeyler yemek istiyor musun şimdi? Genç adam ince, uzun parmakları ile kapakları kaldırdı. Sulu et yemekleri ile kızarmış böbrek ve domateslerin görüntüsü çok çekiciydi.

Yiyeceklerin kokusunu duyunca Lorne yemeği red-dedemeyeceğini anladı. Ayrıca zayıf düşmemesi gerekliydi. Razul Kebir ile uğraşmak için çok güçlü olmalıydı.

Bir kez yemeğe başladıktan sonra artık duramıyor-du. Genç adamla göz göze gelmemek için gözlerini tabağından ayırmıyordu. Ama Razul Bey genç kızın her hareketini inceliyordu.

Biraz daha yemelisin. Uzun zamandır bir şey yemediğin belli, Domuz gibi yediğim için özür dilerim. Aslında bu kadar obur değilimdir ama dün içimden bir şey yemek gelmedi. Büyükbabamla ilgili duygularımı anlamamı beklemiyorum. Ondan nefret ediyorsun ama ben onu severdim. Onu gerçekten tanısaydım onunla ilgili o korkunç şeyleri söylemezdin. Daima bu kadar masum kalabilmeni isterdim ama sana gerçekleri açıklamazsam yalancı damgasını yiyeceğim.

Söylediğin o korkunç şeyler, hepsi yalan olmalı! Sanki benim büyükbabam, sanki beni bir yabancıya satarmış gibi!

Benim gibi bir yabancıya değil mi? Razul Bey genç kızın yüzüne dimdik bakıyordu. Bu saflığın yetişme tarzından ileri geliyor, mon enfant. Bazı adamların arzularına kavuşmak için uğraşırken ne kadar acımasız olabileceklerim anlayamıyorsun. Lionel Desiree'nin hayatta bir tek arzusu vardı ve onun eserini sen bugün yaktın.

Lorne genç adamın duygusuz bakışlarından gözlerini kaçırdı. Lion'un kendisini L'Oasis'e bu barbar adamı memnun etmek için getirtmiş olabileceğine inanamıyor-du. Ama çölde bir kadının değerli bir deve veya bir avuç koyuna değişilmesi hiç de olağandışı bir şey değildi. Genç kız büyükbabasının ölmeden önce kendisine ne söylemek istediğini düşünürken tırnaklarını saten minderinin yüzüne geçirdi.

Yaşlı adamın yüzündeki ifadeyi hatırlayınca titredi. Lion L'Oasis'i kaybetmemek istiyordu ve ölümlerinde vicdanını rahatsız eden korkunç bir şey var gibiydi. Yere yıkılmadan önceki o korkunç saniyelerde bir şey söylemek istemiş olabilirdi.

Bana bunu söylemek zorunda değildin. Lorne gergin bir sesle konuştu. Aranızda bir anlaşmamın olduğunu ima etmen bile zalimce bir şey. Ama artık beni niçin buraya getirdiğini anlıyorum.

Acaba gerçekten anlayabiliyor musun? Genç adam Lorne'a doğru eğilirken genç kız kendini savunmak için bir şey arandı. Hizmetkârlardan birinin bıraktığı yasemin buketini kapıldığı gibi genç adamın yüzüne tüm gücüyle çarptı. Yıldız şeklinde yapraklar saçıldı ve genç kız Razul Bey'in alaylı gülüşünü duydu.

Ne yazık ki yaseminin dikenleri yoktur, dedi genç adam.

Ne yazık ki daha önce senin işini bitirmedim!

Genç adam gülümsedi ve elleriyle onun çenesini yakalayıp dudaklarına ısrarlı bir öpücük kondurdu. Genç kız nefesini tuttu. Böylece bir heykel kadar duygusuz olabileceğini, bir buz parçası kadar soğuk görünebileceğini umuyordu.

Belki şimdi anlıyorsundur, diye mırıldandı genç adam.

Evet Lord Razul, sizin tahmin ettiğimden de adi olduğunuzu anlıyorum. Genç adamın yüzü birden sertleşti ve yüzündeki istekli ifade kayboldu. Seni Kismet'in ağzındaki bir parça şekere benzetmiştim değil mi? Bir kaşık acı öd ağacı yaprağı demeliymişim.

Umarım ağzınızın acı olması sizi rahatsız etmez lordum?

Gerçekten de. Gözleri genç kızın küçümseyen dudaklarının üzerinde dolaştı. Ama rahatsız olursam seni daima bir deve ile değiş tokuş edebilirim.

Genç kız birden buna verecek bir karşılık bulamadı. Kendini paramparça olmuş gibi hissediyordu. Onu çöle getiren kaderinin kurbanı olmuştu. Kader, kismet, Doğulular bunlara inanıyorlardı.

Kirpiklerinin arasından Razul Bey'e öfkeyle baktı.

Geber!

Genç adam başım önüne eğdi ve çevik bir hareketle ayağa kalktı. Yeni dairene alışman için seni biraz yalnız bırakacağım. Boncuklu perdenin ötesinde başka odalar da var. Harem dairesini evin gibi görmeni istiyorum. Burası benim için bir hapisane! Razul Kebir dönüp ona cevap vermeye zahmet etmedi.

Bölüm Üç

Lorne umutsuzca etrafına bakınırken garip bir duyguya kapıldı. Sanki o sırada olanlar daha önce de aynı yerde olmuş gibiydi. Birden boncuklu perde kıpırdandı ve sonra tekrar hareketsiz kaldı. Genç kız titreyerek büzüldü ve olup bitenlerin bir rüya olmadığını anladı.

Bu bir rüyamın parçası olamazdı, buraya bir devenin üstünde getirilmişti. Bu korkunç ama gerçektir. Kendisini kaçıranın yüzü genç kızın adeta beynine kazınmıştı. Genç adam küstah olduğu kadar etkileyiciydi de. Genç kız ondan ürküyor, kendini, bir kaplanın inine taşıdığı kemik parçası gibi görüyordu. Lorne ayağa fırladı ve Razul Bey'in çıktığı kapıya koştu. Kapıda Bey'in yaprak sigarasının kokusu hâlâ duyuluyordu. Kapının demir tokmağını güçlükle çevirip açtığı anda kapının önünde bekleyen iki adamla burun buruna geldi. Adamlar uzun elbiseler giymişlerdi. Koyu renk gözlerinden ne düşündüklerini anlamak olanaksızdı. Esmer yüzlerinden ise genç kızın çaresizliğinden hiç etkilenmedikleri anlaşılıyordu.

Lorne'un içini korkuyla karışık bir öfke kapladı. Eskiden haremelerin nöbetçilerinin hadım edilmiş erkekler olduklarını duymuştu. Ama bu adamlar hiç de hadım edilmişe benzemiyorlardı. Şahini andıran yüzleri kar gibi beyaz türbanın altında daha da belirginleşiyor-du. Genç kız bu adamların harem ağası değil evi koruyan nöbetçiler olduğunu anladı. Bu adamlar Razul Kebir'in evinde ne yaptığına karışmazlardı, özellikle onun kadınlara karşı tavrı nöbetçileri hiç ilgilendirmezdi.

Bir tanesi gözlerini Lorne'a dikip ağır bir hareketle kapıyı genç kızın yüzüne kapattı. Lorne bir an için kızgınlıktan olduğu yerden kıpırdanmadı. O anda

perdenin boncukları şıkırdayınca korkudan sıçradı. Gözlerinde umutsuz bir ifadeyle arkasına döndüğünde odaya giren genç kadına şaşkınlıkla baktı. İkisi de sanki kıyafetlerinin ve tiplerinin zıtlığına şaşırmış gibi birbirlerine bakakaldılar. Mısırlı kız çok güzeldi. Teni koyu renkti ve yay gibi kaşlarının altında parlayan badem gözlerine sürme çekilmişti. Saçları simsiyahtı ve ipek gibi saç örgüleri birbirinin içine geçmişti. Kulaklarındaki altın halkalar pırıl pırıl parlıyordu. Geniş kollarının kenarları işli bal rengi elbisesi ve yürüyüşündeki zarafet etkileyiciydi.

Ben Prensess Jamaila'yım. Genç kızın Fransızca-sı akıcıydı. Lorne'a yaklaşırken elbisesinden gelen parfüm kokusu havaya karıştı. Altın küpeleri sallandıkça yanağına değiyorlardı. Bileğindeki halhalin şıkırtısı Lorne'un dikkatini Prensess'in incecik, kınalı ayaklarına çekmişti.

Lorne bu derece baştan çıkarıcı bir kızın, hele bir de prenses olunca Bey'in gözdesi olduğunu düşündü. Ja-maila tüm zamanını haremde geçiren, kuştüyü yastıklarda yatmak için yaratılmış bir bebek gibi görünüyordu. Sanki Prensess'in tek işlevi ince, uzun parmaklar tarafından okşanmak ve kehribar gözler tarafından beğenilmek gibiydi.

Lorne birden bunaldı. Böyle bir yerde bulunduğu için kendini küçük düşmüş hissediyor ve sinirleniyordu.

Ben... ben buradan gitmeliyim. Lorne şaşkınca Fransızca konuşuyordu. Bana yardım etmek senin de çıkarına uygun düşer herhalde?

Egzotik havalı genç kız Lorne'u baştan aşağı süzdü. Senin istediğini yapıp Lord Razul'u kızdırmayı göze alacağımı mı sandın? derken gülümsüyordu Prensess. Sen benim burada olmamı istemezsin sanırım? Lorne umutsuzca Prensess'i kışkırtmaya çalışıyordu.

Senin burada olmam istemiyorum, dedi Prensess. Ama Lord Razul seni ister gibi görünüyor. Onun isteklerine karşı çıkacak bir şekilde sana yardım etmem aptalca olur. Haydi, bir banyo yapmak istersin sanırım. Üstünü değiştirmek sana iyi gelecektir. Banyoda sana yardım edecek görevliler yalnız Arapça bilirler.

Onun için ben çevirmenlik yapacağım.

Perde kenara çekilmişti ve Lorne isteksizce Prensess'i izledi. Haremin iç bölümlerine girdiler ve Lorne etrafına bakınca doğu tarzına uygun şekilde döşenmiş büyük bir oda gördü.

Odanın büyük pencerelerinde cam yerine ağ gibi ince ahşap oymalar vardı. Şahane hanların üzerindeki fildişi ve sedef kakmalı mobilyaları renkli lambalardan gelen ışık aydınlatıyordu. Bakır bir mangalda yanan otlardan çıkan hoş kokulu duman odayı sarmıştı. Duvarlarda ise üzerlerinde vahşi hayvan ve kuş desenleri olan kadife duvar halıları vardı.

Lorne odanın etkileyici kokusunu içine çekerken gözü, etrafı ipek perdelerle çevrili, yerlere kadar uzanan ipek bir örtüyle kaplı geniş yatağa takıldı. Genç

kız delirecek gibi oldu. Birden gözünün önüne bu yatağın üstünde Razul Bey'in kendisine sahip olmasının hayali geldi.

Hayatı nasıl bu derece rayından çıkabilirdi? Umutsuzca Prenses Jamaila'ya döndü.

Hiç mi duyguların yok senin? diye sordu. Burada herkes o şeytan kadar kalpsiz mi?

Belki de kalpsiz olan sensindir, diye alay etti onunla Prenses. Belki de bir kadında bulunması gereken duygular eksiktir sende.

Ben kesinlikle onun hoşlanacağı tipte bir kadın değilim, dedi Lome, muhteşem yatağa arkasını dönerek. İpekler, satenler ve kuştüyü yastıklar... adeta Lor-ne'u baştan çıkarmak için özel olarak düzenlenmiş bir sahneydi bu. Bu sırada gözü tüm duvarları kaplayan halıya takıldı. İpek halının üzerinde sarı saçları beline kadar uzanan bir kız deseni vardı. Resimdeki genç kız elini bir meyve sepetinden çekmek üzereydi. Bazı meyveler çıplak ayaklarının etrafına saçılmıştı ve kızın yüz ifadesi çarpılmış gibiydi. Gözleri tıpkı alındaki taç gibi parlıyordu.

Adı Rozmonde'muş. İnce, kınalı eliyle Prenses Lorne'a halının kenarındaki Arapça yazıyı gösterdi. Babası ile Haçlı Seferleri için buraya gelmiş ve burada bir adamın eline düşmüş. Adam onu diğer kadınlarından ayırıp bir kuleye kapatmış. Ama kadınlardan biri harem ağasına bir mücevher vermiş ve adam Roz-monde'a meyvelerini getirirken sepetin içine bir akrep gizlemiş. Kız elini bir meyve almak için sepete daldırınca akrep onu sokmuş ve kız da oracıkta ölmüş.

Prenses'i dinlerken Lorne tir tir titriyordu. Buranın ve insanların ipekler içine gizlenmiş barbarlığı üzerinde hissetti. Lion bir zamanlar ona çölde zamanın hiç ilerlemediği şehirlerin varlığından söz etmişti. Genç kız büyükbabasını büyülenmiş gibi dinlemişti ama yine de böyle şehirlerin varlığına inanmak ona güç gelmişti.

Lion'un çalışma odasında oturup, yaşlı adamın bu bölgede geçirdiği yılları, çölün tehlikelerini ve insanı ayartıp kendine bağlamasını dinlemek bir hikâye dinlemeye benziyordu. Oysa şimdi, etrafına baktığında, her şeyin gerçek olduğunu gördü. Tüm olanlar pence-relerdeki oymalar kadar gerçektir. Bu oymalar öylesine inceydi ki güneş aralarından odaya sızıyor ve desenleri yere aksettiriyordu. Bir kadın bu oymaların arasından dışarı baksa da kimse onu göremezdi.

Benim gururum var, dedi kendi kendine genç kız. Ondan neyini alırlarsa alsınlar, gururunu alamazlardı.

Bu düşünce ona cesaret verdi ve Prenses Jamaila' nın ardından banyoya girdi, ama banyo sözcüğü burası için yanlıştı, çünkü nilüfer şeklindeki küvet on iki kişilik bir yemek masasını içine alabilirdi. Duvarlardaki fayansların üzerindeki kabartmalar turkuvaz ile yeşil karışımı şahane bir renkteydiler.

Odadaki bir girintide masaj koltuğu vardı ve uzun elbiseler içinde iki kadın Lorne'a yardım etmek için bekliyorlardı.

Lütfen onlara gitmelerini söyle, dedi Prensese. Ben kendim yıkanmayı becerebilirim.

Bu bir gelenektir.

Gelenekleriniz umurumda bile değil! Lorne sesini yükseltti. Benim geleneklerim değil onlar ve yıkanırken seyirci istemiyorum!

O kadar alçakgönüllü müsün? Prensese kadınlara baktı ve onlara Arapça bir şey söyledi. Kadınlar gülümsediler. Lorne, Prensese'in onlara ne söylediğini tahmin edebiliyordu. Kendisi alçakgönüllü de olsa bütün haremın sahibi için hiçbir önemi yoktu. Genç adamın istekleri önemliydi, bir kadınlık ise önemsenmeyecek can sıkıcı şeylerdi.

Böyle bir yerde alçakgönüllülüğe pek yer olmadığı belli, diye cevapladı Lorne. Bir bakışta buranın Razul Bey'in istek ve zevklerine adanmış olduğu anlaşılıyor. Ben burada kalmayacağım, buradan gitmem gerek!

Lorne kapıya doğru koştu. Kişiliğini ortaya koyması belki de ona özgürlüğünü kazandırabilirdi. Razul Bey kadınlarının ona boyun eğmesine alışmıştı belli ki. Eğer genç kız ona itaat etmeyi kabul etmezse Bey'in canı sıkılabilirdi.

Bırakın gideyim! İki kadını kenara itti ve yatak odasına koştu. Kadınlar da onun peşinden koştu ve genç kızla boğuşmaya başladılar. O sırada Lorne'un gömleğinin önü baştan aşağı yırtıldı. O kadar umutsuz ve öfkeliydi ki kadınlarla dişi bir kedi gibi boğuştu.

Karışıklığın ortasında perde açıldı ve Lorne'u bu duruma düşüren kişi içeri girdi. Bu... bu sefil kadınlara söyle... Genç kız nefes nefeseydi ve bir eliyle gömleğinin yırtık uçlarını birleştirmeye çalışıyordu, ..söyle şunlara beni bıraksınlar!

Razul bey Arapça bir şey söyledi ve kadınlar alelacele banyoya çekildiler. Bu sırada Prensese Jamaila geldi. Lorne'un anlayabilmesi için genç adamla Fransızca konuştu.

Bırak şu İngiliz'i gitsin, kuzen Razul. Bizi uğraştırdığına değmez. Bir baksana şuna! Saçları darmadağın. Vahşilere benziyor, vücudu da peynir gibi bembeyaz.

Lorne almına dökülen saçlarının arasından ısırarak gibi bakıyordu. Razul Bey, kaplan gözleriyle, genç kızın dağınıklığını ayrıntılarıyla inceledi ve Lorne saç diplerine kadar kızardı. Genç kız çocukluğundan itibaren temiz ve düzenli olacak şekilde yetiştirilmişti. Ve bu canavar adam onu bu hale getirmiş, hırlayan, pençeleri tırmalamaya hazır bir kediye çevirmişti.

At beni buradan, dedi meydan okurcasına. Büyükbabamın öldüğünü gördün, zevkini aldın. Beni burada tutmaktan ne kazanacaksın ki? Prensese'in gibi güzel değilim. Sana boyun eğecek bir tip hiç değilim. Nefretle doluyum, anlamıyor musun?

Eminim ki, dedi genç adam yumuşak bir sesle, Yıkandıktan ve yırtık olmayan temiz bir şey giydikten soma kendini bambaşka birisi gibi hissedeceksin. Rahatlayacaksın ve dinleneceksin. Dinlenmeye ihtiyacın var.

Benim aslında bir daha senin yüzünü göremeyeceğim bir yerde olmaya ihtiyacım var. Beni Bar Soudi' ye yollarsan bu olanlar hakkında kimseye bir şey söylemem. Genç kız duraksadı ve ekledi. Yemin ederim, hiç kimseye anlatmam.

Genç adam Lorne'a bakarken Prenses Jamaila konuştu. Haydi kuzen Razul. Kurtul ondan. Tıpkı bir arı gibi seni her an sokmaya hazır. Ona ihtiyacın yok herhalde?

Jamaila.... Genç adam yavaşça dönüp Prenses' in nefis, esmer yüzüne baktı. ... kabileden herhangi birinin bana emir vermesinin zamanı daha gelmedi. Sen babanın kızıydın, bu doğru ama ben de bu evin, çadırların ve kabileye ait bölgenin reisiyim. Ben ne istersem yaparım ve bir kadından izin istemem. Bu kadın senin kadar güzel olsa bile.

Ben yalnızca senin iyiliğini düşünüyorum Razul. Badem gözler Lorne'un üzerinde dolaştı. Bu mavi gözlü İngiliz'in bize uğursuzluk getireceğini hissediyorum. İhtiyarın ölmesi yetmez mi? Ne diye torunuyla uğraşıyorsun ki?

Neden acaba? Genç adamın bakışlarından ne karar vereceğini anlamak olanaksızdı. Lorne nefesini tuttu. Evet, Razul Bey'e köpek ve yalancı demişti. Ama şimdi onun bunu affedeceğini umuyordu. Eğer buradan kurtulmasını sağlayacaksa özür dilemeye hazırdı.

Birkaç saniye süren sessizlikten soma genç adam Lor-ne'u tıpkı L'Oasis'te yaptığı gibi, aniden kucakladı. Genç kız öyle şaşırmıştı ki Razul Bey'in onu banyoya götürüp küvete atmasına karşı koymayı bile denemedi.

Lorne sudan çıkıp nefes almaya çalışırken genç adam ona gülüyordu.

Se... seni canavar! Genç kız ne diyeceğini şaşırmıştı. Sem dayanılmaz vahşi...

İyi banyolar, dedi genç adam alaylı bir sesle. Seni rahatlatır. Sinirlerini de gevşetir. Bir süre sonra buranın rahatlığına alışacaksın. w Genç kızın içindeki küçücük umut kırıntısı da yok olmuştu. Gözlerine yaşlar dolduğunu anlayınca başını suyun içine soktu. Bu adam hiçbir zaman onun ağladığını görmeyecekti, hiçbir zaman!

İki kadın birbirleriyle konuşmaya başlayınca genç adamın gittiğini anladı.

Genç kız yırtık gömleğini attı ve kalan elbiselerim de çıkardı. Bu, şimdiye dek gördüğü en lüks banyoydu. Banyonun zevkini çıkarmaya koyuldu.

Nilüfer şeklindeki küvet beyaz bir taştan yapılmıştı ve öylesine büyüktü ki genç kız içinde yüzebiliyordu.

Okulundaki rahibeler onu görebilselerdi ne derlerdi acaba? Öğrencilerinden biri böyle bir yere düştüğü için hayretler içinde kalırlar ve ona acırlardı.

Razul Kebir gibi bir kafirin evinde genç kızın ruhunun korunması için dualar ederlerdi.

O anda Lorne her ne kadar kendine acısa da çocukluk anıları da pek iyi değildi. Çok sıkı bir okulun baskı dolu ortamında geçen çocukluğundan sonra Lion' un yanına gelmek hapisten kaçmak gibi bir şeydi. Genç kız çölu ilk gördüğünde onun büyüklüğüne, ruhu rahatlatan boşluğuna ve insana tanıdığı sınırsız özgürlüğüne hayran olmuştu.

Her gece güneş gökyüzünde ateşten bir top gibi al-çalıyordu. Sonra çabucak gece oluyordu. Kadife gibi gökyüzü yüdzırlarla doluyordu ve etrafı bir serinlik kaplıyordu.

Lorne, kısa zamanda ata binmeyi öğrenmiş ve Lion'un istediğı gibi bir torun olmak için çabalamıştı. Birkaç dersten sonra kendini Arap atının üzerinde evinde gibi hissetmişti. Büyükbabası ona silah kullanmayı da öğretmişti ve genç kız hedefini hiç şaşmadan vurabiliyordu artık... L'Oasis'te neden duraksamıştı sanki? Razul Kebir'i kolayca etkisiz hale getirebilirdi.

Genç kız kafasının içindeki küçük fısıltıya kulak verdi. Eğer düşündüğünü yapsaydı bu kez de Razul Bey' in adamlarının eline düşerdi. Ve bu adamların kendisine acımasızca davranacaklarını biliyordu. Tıpkı Bey' in genç kızın Lion'a olan güvenini sarsarken davrandığı gibi.

Lorne banyodan çıkarken etrafına su sıçrattı ve kadınlardan biri hemen ona bir bornoz getirdi. O an için Lorne'un üzerine bir uyusukluk yerleşmişti ve genç kız, adeta bir kukla gibi, iki kadının kendisiyle uğraşmasına izin verdi. Kadınlar genç kızın saçlarını kuruttular ve fırçaladılar. El ve ayak tırnaklarına bakım yaptılar. Genç kız izin verseydi tırnaklarını kına ile boyayacaklardı. Lorne sertçe başını iki yana salladı. Doğulular'-m kınaya mutluluk çiçeğı dediklerini biliyordu ve o anda kendini hiç de mutlu hissetmiyordu.

Hafiften titreyen dudağıın ısırın Lorne kadınların ona incecik ipekli bir elbise giydirmelerine izin verdi. Elbise o kadar inceydi ki varlığı bile hissedilmiyordu.

Sonra kadınlar onu öbür odaya götürüp yatağı yatırdılar. Daha önce aklına korkunç şeyler getiren bu yatak şimdi yumuşaklığıyla genç kızı çekiyordu. Lorne vücudunu yastıkların arasına kaydırđı ve ipek perde kapandığında kendim tuzağı düşmüş bir kuş gibi hissetti.

Lorne yattığı yerden gaz lambalarının kokusunu içine çekti. Yatağın etrafındaki şeffaf perdelerden lambaların renkleri görülebiliyordu. Şimdi tek istediğı şey uyumaktı. Belki de uyanınca L'Oasis'i yine olduğı gibi bulurdu. Lion'un sertçe kahvesini istediğini duyabilirdi. Bu acımasız yabancının Lorne'u çöldeki sarayına kaçırması yalnızca bir rüya olabilirdi.

Genç kız yan dönüp kıvrıldı ve bir mindere sarılıp uykuya daldı. Öyle yorgundu ki uykusunda hiç kıpırdamadı. Üzerindeki san, şeffaf elbisenin altından ince vücudu tüm batlarıyla görülebiliyordu. Saten örtünün kahverengiliğı genç kızın saçları ile çekici bir zıtlık oluşturuyordu. Saçları yıkandıktan soma tekrar eski yumuşaklıklarına kavuşmuşlardı ve alındaki dalgalar genç kıza etkileyici bir saflık veriyordu.

Yatağın perdeleri beyaz ipeğin üzerinde esmerliği iyice belirginleşen bir el tarafından aralandı. Genç adam dikkatle Lorne'un vücuduna baktı. Gözleri genç kızın saçlarından ince boynuna, ince kemikli omuzlarından göğüslerine, dolaştı. Genç adamın kehribar rengi, hafif çekik gözleri kir-pikleriyle gölgelenmişti. Yüzü duygu ve düşüncelerini hiç yansıtmayan altın bir maske gibiydi. Ve sonunda geldiği gibi sessizce gitti. Lorne ilk defa kıpırdadı ama uyanmadı. Adeta Bey'in gözlerini üzerinde hissetmiş gibiydi ve bıraktığı yastığa yeniden sarıldı. Yastığı bir kalkan gibi vücuduna bastırıyordu. Uzun zaman sonra uyandı. Önce kendini L'Oasis'te sandı. Başucundaki kadının Lion'un hizmetçilerinden biri olduğunu zannetti. Ama birden kadının çok koyu tenli olduğunu ve kafasına rengarenk bir eşarp sardığını gördü. Demek lel-lah uyandı? Kadın Lorne'a doğru eğildi ve parlak, meraklı gözlerle genç kıızı inceledi. Lorne yatağın üstünde otururken birden o gün olanların tümünü hatırladı. Büyükbabası ile meyve bahçeleri arasındaki evi alevler arasında kalmıştı ve genç kız Razul Ke-bir'in sarayında bir esirdi. Adım Kasha. Lord Razul küçük bir çocukken onun dadısıydım. Kadın genizden gelen bir sesle konuşuyordu ve Lorne onun Fransızca'sim anlamakta hiç zorlanmıyordu. Efendimiz size hizmet etmemi istedi, lel-lah ve ben de onu memnun etmek için elimden geleni yapacağım. Genç kız önemsemez bir tavırla cevapladı. Burada çok uzun zaman kalacağımı sanmıyorum. Lord Razul boş yere uğraşmış. Ben kendi kendime bakabilirim. Kasha beyaz dişlerini göstererek gülümsedi ama gülümsemesi çok kısa sürdü. Burada ne kadar kalacağınıza Lord Razul karar verecek. Bir cariyenin özel işlerine bakan hizmetçisi olması âdettir. O kelime, ne demek o? diye sordu Lorne aceleyle. Cariye? Sizin ülkenizde metres dersiniz, derken Kasha elbisesinin omzundaki iri gümüş broşla oynuyordu. Lorne'un büzülmesi yaşlı kadının kara gözlerinden kaçmadı. Be... ben metres filan değilim! diye bağırdı Lorne. Ne cesaretle böyle bir şey söyler! Metresi olduğunuzu biz tahmin ettik lel-lah. Yoksa neden sizi haremine getirsin ki? Çünkü o bir vahşi ve bir canavar! Çünkü o... ah Tanrım, nefret ediyorum ondan! Lorne sinirden titriyordu. Lion'un başucunda dikilip, yaşlı adamın yüzünü çarşafıla örttüğünde bile bu derece sarsılmamıştı genç kıız. Onun, Bey'in yeni metresi olduğunun düşünülmesi -ki bu kelime bir oyuncak veya kölenin kibarca söylenişiydi- dayanılmaz bir şeydi. Büyükbabasının ölümünün verdiğinden çok daha acı veriyordu genç kıza bu durum. Belki de sizi birazcık korkutuyordur, diyen Kasha omuzlarını silktilti. Bir genç kızın isteksizliğinden veya korkusundan etkilenmeyecek kadar uzun bir süre Bey'in hizmetinde bulunmuştu yaşlı kadın.

Onu kalbinden vurmuş olmayı isterdim! Lorne avlanmış bir hayvan gibi etrafına bakındı. Yatak odası, ihtişamlı dekoruyla, bir kafesti aslında. Be., ben onun böyle bir şey yapacağını tahmin etmemiştim. Beni bir eşya gibi buraya kapatacağım! Bana bunu yapamaz!

Şışş! Kasha elim Lorne'un titreyen omzuna koydu. Böyle giderse kendini hasta edeceksin. Bey'e bir zarar verseydin bunun bedelini çok daha ağır öderdin. Adamları kafanı uçururlardı.

Onu tercih ederim.

Hayır. Kasha başını salladı. Gençsin, önünde upuzun bir yaşam var.

Ne yaşam ama! Lorne sesini yükseltti. Bu., bu hareme kapatılmış bir yaşam! Kasha kaşlarını çatı. En iyisi her şeyi olduğu gibi kabullenmen. Lord Razul senin sarı saçların ve beyaz teninden etkilenmiş ve de hâlâ bakire olmandan. Lorne nefesini tuttu. Bundan nasıl emin olabilir ki?

Doğulu erkekler böyle konularda yanılmazlar.

Ben Doğulu değilim, İngilizim ve düzinelerle erkekle beraber olmuş olabilirim.

Kasha güldü. Öyle olsaydı, lel-lah, hiçbir erkekle beraber olmamış bir kızın korkularıyla titremezdin. Razul Bey'in ilk erkeğin olması pek de fena bir şey sayılmaz.

Büyük bir evin beyi o. Cesareti ve güçlü karakterine saygı duyulur. Bahse girerim sevilmiyordur. Lorne sözlerine içinde biriken tüm zehir i akıttı. Çok güçlü bir erkeği sevebilmek için kadının karakter sahibi olması gerekir.

Kasha, Lorne'un üzerinde gözlerini gezdirdi. Genç kızı Bey'in yatağındaki bir kuştüyünden daha önemli bulmadığı belliydi.

Kaç kadım var? Lorne küçümseyici bir tavırla saçlarını geri attı.

Son yıllarda epeyi kadın sunuldu ona, diye cevapladı Kasha.

Demek ki haremi ağzına kadar dolu.

Böyle olsa lel-lah'üzölür mü? Kasha kristal bir sürahidenden gümüş kulplu bir bardağa limonata koydu.

Kaç kadım olduğu umurumda bile değil. Benim tek canımı sıkan onlardan biri olmak. Evet, lütfen biraz daha limonata isterim.

Kasha sürahiyi yerine koydu ve ikinci bardağı içen Lorne'u seyretti. Bir çöl beyinin kadını olmanın iyi tarafları da vardır.

Örneğin? dedi Lorne meydan okurcasına.

Onu kendine âşık edebilirsin.

Lorne, Kasha'ya şaşkınlıkla baktı. Onun benden nefret etmesini istiyorum.

Ondan ancak böyle kurtulabilirim. O kadar can sıkıcı, o derece ilgisiz davranacağım ki Razul Bey beni sıkıntı veren bir fazlalık gibi görüp gitmeme izin verecek.

Acaba sen onu o kadar sıkıcı bulacak mısın?

Hiçbir ortak yanımız yok,' diye cevapladı Lorne. Kùltürlerimiz, geçmişlerimiz farklı. Ne bulabiliriz ki konuşacak?

Belki de, lel-lah, Bey seninle hiçbir konuyu tartışmayı düşünmüyordur. Yaşlı kadının sözleri Lorne'u yaralamıştı ve genç kız şaşkınlıktan elindeki limonata bardağı salladı. Bunun üzerine bardağı masaya bıraktı. Böylece zaman kazanıp, Razul Bey'in korkusundan oracığa yığmamaya çalışıyordu. Be... ben bakire değilim, dedi genç kız sonunda. Bunu ona söylemelisin Kasha.

Razul Bey'e benim İngiliz sevgilimi anlat, gizlice buluştuğum askeri, da... daha on yedi yaşındaydım. Manastırın duvarına tırmanırdım. O beni meşe ağacının altında beklerdi. O... ona dayanamazdım. Üniforması ile çok yakışıklıydı ve beni öpmesine izin verdim. Onunla seviştik.

Tabii ki söylediklerinin hepsi yalandı ama Lorne çaresiz kalmıştı. Eğer Razul Kebir onun kirlenmiş olduğuna inanırsa genç kıza dokunmak istemeyebilirdi. Genç adam gururlu, sert ve acımasızdı ama genç kızı banyoya atışından anlaşıldığı kadarıyla kadın konusunda zor beğenir bir tipti.

Bunu işin başında öğrenmesi iyi olur, dedi Lorne. Sarışın ve beyaz tenli olduğum için genç ve masum görünüyorum ama aslında değilim. İngiliz sevgilim her tarafımı öptü. Her tarafımı okşadı ve seviştığımız buğday tarlasında bana her şeyi öğretti.

Kasha, Lorne'a dikkatle baktı ve genç kız yaşlı kadının gözlerinde bir şüphe pırıltısı gördü. Onun hakkımda gerçeği bilmesini istiyorum. Eğer ona sevgilimi anlatmazsan ben anlatırım. Herhalde buna pek şaşırmaz. Büyükbabamdan nefret ediyor ve sürekli onun dürüst olmadığını ima ediyor. Sadece sarı saçlarım var diye benim bir melek olmamı bekleyemez sanırım.

Lorne parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Saçları, lambanın ışığında pırlıl pırlıl parlıyordu. Genç kız, şeffaf elbisenin içinde kendisinden utanıyordu. Lionel Desiree ile geçirdiği iki yıl rahibelerin onun kafasına soktuklarını söylememişti. Tenin ruha göre ikinci derecede olması gerektiğini öğrenmişti. Vücudun bencil olduğunu ve ancak aşk ile beslenince tatmin olduğu anlatılmıştı genç kıza. Bunu ona söyle istersen, dedi Kasha. Ama seni Bar Soudi'ye yollamazsa çok şaşma. Söylediğim gibi ona birçok kadın sunuldu ama çoğu zaman o kadınları nöbetçileriyle evlendirdi. Sana da aynı şeyi yapmayacağım nereden bilebilirsin?

Cesaret edemez! Lorne ipekli elbisenin içinde kaskatı kesilmişti. O kadar da adi olamaz değil mi?

Kasha omuzlarını silktili. Şehirde namı pek iyi olmayan bazı evlerde beyaz tenli kadınlar da var. Benim sana öğüdüm, lel-lah, Lord Razul ile uğraşırken aptalca davranmaman. Eğer onun şeytan gibi davranmasını istemiyorsan sen melek rolünü oynamalısın.

Bu sözcükler genç kızın adeta beynini oyuyordu. Elini birinin cebine daldırıp cüzdanını çalan hırsız gibi hareket ediyordu Razul Bey. Ve tıpkı bir hırsız gibi genç kızdan istediğini elde edince onu bir kenara atıverecekti.

Sen onu iyi tanıyorsun, değil mi Kasha? Eğer Razul Bey'i sen büyüttüysen onu gerçekten iyi tanıyorsun-dur.

Evet onu tanırım, dedi Kasha. Çöle nasıl davranırsan ona da öyle davran. El Karah'ın erkeklerinin kadınlara karşı tavırları genellikle önceden tahmin edilemez. Ama akıllı davranırsan onunla ilişkin sana bir servet kazandırabilir. Lorne gözlerini iri iri açıp, başını sallayan Kasha'ya baktı. Cömert bir adamdır. Eğer mücevherlerin olursa özgürlüğünü satın alabilirsin.

Özgürlük sözcüğü bile Lorne'un kendi kendisi ola-bilrhek özlemiyle içini sızlattı. İstedığı gibi giyinip, iklimin Razul Kebir gibi adamları yaratmadığı İngiltere'ye jdmek özlemi içini yakıyordu.

Razul Bey'in iri yapısı ve yüz hatları genç kızın gözlerinin önünden gitmiyordu. Bu adamı hayalinde canlandırmak bile Lorne'u korkutuyordu. Düşünceleri genç kızı L'Oasis'e geri götürdü. Genç adam eve girdiği anda Lorne, onun basma dert olacağı anlamıştı. Büyükbaban L'Oasis'e karşılık bana seni teklif etti, demişti Razul Bey. Lorne, onun teklifi kabul edip etmediğini merak ediyordu...

Bölüm Dört

Yaşamının bu derece değişeceği acaba gözlerinden anlaşıyor muydu? Acaba yüzünden okunuyor muydu başına gelecekler? Lorne, kakmalı çerçevesi nedeniyle görüntüsüne garip bir derinlik veren aynada kendine bakarken bunları düşünüyordu. Genç kız giymek zorunda bırakıldığı bu elbiselerin içinde kendim bir yabancı gibi görüyordu.

Saf ipekten elde dokunmuş şalvarı öyle inceydi ki genç kız kendini çıplak gibi hissediyordu. Şalvar bileklerinden boncuklu şeritlerle tutturulmuştu. Onun üstüne de inci ve gümüşlü bir tunik giymişti. Tunığın kolları iki parça halindeydi ve parçalar inci dizileri ile bağlanmıştı.

Kasha'ya kendisine daha az gösterişli bir elbise bulması için yalvarmıştı ama Lörd Razul ile yemek yerken şahane görünmesi gerektiği söylenmişti genç kıza. Razul Bey bir emir verdiğinde emrinin mutlaka yerine getirilmesini isterdi ve Kasha'ya İngiliz kızı güzel görmek istediğini söylemişti.

Genç kızın saçları açık bırakılmıştı ama içine ince altın zincirler geçirilmişti. Zincirler Lorne'un saçlarına bir pırıltı veriyorlardı. Gözlerine de sürme çekilmişti. Ama Lorne siyah timsah derisi kutudaki diğer kozmetikleri kullanmayı reddetmişti.

Sürme genç kızın gözlerinin mavi pırıltısını derinleştirmişti. Bu genç kıza, kendisinin pek hoşuna gitmeyen, arzu dolu bir ifade vermişti. Bakışları gizemli ve baştan çıkarıcı olmuştu. Lion'un erkeksi tavırlı kızı gitmişti, onun yerine de cariye havalı birisi gelmişti.

Lorne aynaya arkasını dönerken organze şalvarın pırıltısından nefret ediyordu. Kasha, üzerleri Arapça yazılı, cam tıpalı ince şişelere Lorne'un ilgisini çekmeye uğraşıyordu. Şişelerin her birinde değişik birer parfüm vardı.

Kasha ısrarlıydı ve Lorne'un bir şişeyi seçmesi gerekiyordu. Parfümlerin her biri hoş kokuluydu ve genç kız bunlardan birini kullanırsa Razul Bey memnun olurdu. Lorne rasgele bir şişe seçti. Tıpayı açmasıyla birlikte kendini bir yasemin bahçesinde sandı. Ama bu düşünceyi kafasından silmeye çalıştı. Böyle romantik düşüncelere onun dünyasında artık yer yoktu. Bir an bile bu sarayın kendisini cezbetmesine izin vermemeliydi, buradaki her şeye ilgisiz kalmalıydı, kokulara, renklere ve ipekli kılıf içindeki bu barbarlığa. Bu idare eder, dedi ve bileğine parfümün birkaç damlasını döktü. Bu sırada kendini gülmekten alıkoymadı.

Manastırdaki okulda koku yasaktı. L'Oasis'e geldiği zaman da gömlek ve pantolonlar giymişti ve geceleri bile gösterişsiz elbiselerle dolaşmıştı. Bar Soudi'ye gittiklerinde ise küçük, kokulu ve gölgelerle dolu dükkânlarda damıtılan parfümlere hiç heves etmemişti.

İyi mi Kasha? Genç kız bileğini belki de buradaki tek arkadaşı olabilecek olan kadına uzattı. Kasha' dan sır saklayamazdı. Nerede olduğunu bile bilmediği bu acayip yerde delirmemek için Kasha'nın dostluğuna ihtiyacı vardı.

Kasha parfüm şişesini alıp kapağını sıkıca kapadı. Deri üzerinde zararsız. Ama birkaç damla içmek öldürücü olur.

Zehirli parfüm, dedi Lorne gülümseyerek. Barbar lord hazretleri ile yemek yemek için ne kadar uygun. Belki de şişeyi yamma alsam iyi olur, ilginç bir düşünce, değil mi?

Unutman gereken bir düşünce. Kasha koku şişelerinin her birini üzeri çiçek veya kuş desenli küçük çekmecelere koydu. Lorne kokulu zehirin, üzerinde kara bir kuş olan çekmeceye konduğuna dikkat etti. Ve gözlerinde Lionel Desiree'ye benzeyen bir ifadeyle bileğini kokladı.

Kasha bir eleştirmen havasıyla süzdü genç kızı. Lord Razul seni begenecek, dedi ama sesinde hafif bir şüphe vardı. Lorne doğulu bir kıza uyacak bu giysileri giyince çok değişik olmuştu. Çabucak kırılıvere-cek bir bibloyu andırıyordu.

Acı bir şekilde gülümsedi. Garip görünüyorum, değil mi? Böyle elbiselerin havalı, esmer bir kız tarafından giyilmesi gerekiyordu. Lorne, kendisinin bir erkek çocuğu kadar zayıf olduğunu ve ona en yakışan kıyafetin ata binerken giydikleri olduğunu biliyordu. Böylesi daha iyi Kasha. Fazla etkileyici görünmek, istemiyorum zaten.

Sen, farklısın, dedi Kasha yavaşça. Yaşlı kadının sesindeki anlam Lorne'u titretti. Olağanüstü bir, masumiyeti vardı genç kızın. Bunu manastırdaki yıllara ve L'Oasis'teki yalnızlığına borçluydu. Ama bu haremde içgüdüleri yavaş yavaş uyanıyordu. Burası Razul Bey'in kadınlarının eviydi ve Lorne da buraya ziyarete gelmemişti. Kendisine bir konuk gibi davranılması-m bekleyemezdi. Razul Kebir genç kızın duygularını hiçe sayarak onu öpmüştü bile.

Lorne dişlerini gıcırdatarak aynaya döndü. Kendi kendisine hayal görür gibi baktı. Aynadaki inciler ve gümüşler içindeki yaratık gerçekdişiydi. Genç kız tam üzerindekiyi yırtıp atmayı düşünürken odaya uzun, etkileyici bir gölge girdi ve genç kızın arkasında aynaya yansıyacak şekilde durdu.

Genç adam Lorne'u sessizce inceledi. Genç kız Razul Bey'in yüz ifadesinden ne düşündüğünü anlayamadı. Hızla genç adama döndü ama bu bir hataydı.

Birden Razul Bey'in kendisine çok yakın durduğunu fark etti. Genç adamın upuzun boyundan ve giyiminin yarattığı üstünlük havasından etkilenmemek olanaksızdı. Bey'in üzerinde boyundan bir mücevherle tutturulmuş ağır, ipekli bir kaftan ile dar paçalı, koyu renk bir pantolon vardı. Ayağına ise koyu portakal rengi terlikler giymişti

Eh habibti, banyo ve uyku sana yaramış bakıyorum. Gözleri genç kızın üzerinde dolaştı ve görünüşünü en ince ayrıntısına dek inceledi. Soma Kasha'ya dönüp, Arapça bir şeyler söyledi ve yaşlı kadın hemen onları yalnız bıraktı.

Bu elbiseler... Lorne sonunda konuştu. Bunları giyince garip görünüyorum. Kendimi bir odalık gibi hissediyorum.

Doğrusu odalığa bayağı benziyorsun. Dudaklarında alaycı bir ifade vardı.

Ama bir de şunu düşün. Yemekte, uyurken üzerinde olan gömlek gibi bir şey giymeni de isteyebilirdim.

Lorne genç adama baktığında onun çenesine doğru birer hançer gibi uzanan favorileri dikkatini çekti. Genç adam son derece canlı ve güçlü görünüyordu. Kendi geleceği dışında hiç kimseninki umurunda değil gibiydi.

Femme blonde, diye mırıldandı. Gözlerin mücevher gibi parlıyor. Ne düşünüyorsun bakalım?

Senin herkesin düşüncelerini okuyabildiğini sanıyordum. Sanırım ben uyurken odaya sızıp bana iyice bir göz attın?

Sana baktım, diye itiraf etti genç adam. Ama niyetimin iyi veya kötü olduğu Niyetin iyi olamazdı, dedi genç kız suçlarcasına. Ba...bana, o sana bir kutu şeker gibi hediye edilen kadınlara davrandığın gibi davranamazsın. Ben İngiliz'im.

Yarı Fransız'sın. Zaten onun için böyle ateşlisin. Sarı saçlar ve Galyalı mizacı ilginç bir karışım. Ateş ve buz gibi.

Sen dayanılmaz, vicdansız ve küstahsın!

Hepsi bu mu? Genç adam sakindi. Mutlaka daha başka söyleyeceklerin de vardır. En iyisi yemekten önce söyle. Hazımsızlık çekmeni istemem.

Sen çekilmez bir zorbasın! Sırf burada Bey olduğun için kendini benden üstün görüyorsun ve bana istediğini yapabileceğini düşünüyorsun. Bu yaptığın bir suçtur!

Ne yapıyorum ki? Genç adam alaylıydı. Bana öyle geliyor ki lüks bir yerde yaşıyorsun ve bayağı pahalı gibi görünen bir elbise giyiyorsun.

Hesabım tutmuyor musun; cariyelerine harcadığın paraların? diye sordu Lorne küçümseyici bir tavırla.

Buna gerek yok ki.

Ne demek bu Lord Razul?

Eminim hayal gücün ayrıntıları ekleyebilir. Bir Bey'in harem dairesi Ascot veya Paris değildir. Gün boyu El Karah'ta hava çok sıcak olur. Bu durumda bir kadın olabilecek en az şeyi giyerse rahat eder, çünkü bildiğin gibi doğulu kadın günün büyük bölümünü evin içinde geçirir. Terasa veya çatıdaki bahçeye ancak akşam serinliğinde çıkar. Şimdi sen ve ben de yemeğimizi orada yiyeceğiz.

Genç adam uzanıp Lorne'un elini sıkıca tuttu. Gel. Çatının serin havası seni rahatlatır. Tanrı aşkına, Lionel Desiree'nin torunu olduğunu bilmesem de tahmin edebilirdim.

Lorne genç adamı izlerken içinden isyan etmek geliyordu. Çiçek kokuları arasında yıldızlarla aydınlanan avluyu geçtiler. Kemerli bir kapıdan geçip tahta oymalı bir kuleye geldiler. Kulenin içindeki dik, döner merdivenler sarayın çatısına uzanıyordu.

Sarayın mazgallı çatısına çıktıklarında yıldızlar gökyüzünde pırıl pırıl parlıyorlardı. Beyazlar giymiş iki uşak onlara hizmet etmek için hazır bekliyorlardı. Üzerinde yemek yiyecekleri masa şahane bir halının üzerindeydi. Halının üzerine yer minderleri serpiştirilmişti.

Lorne durduğu yerde kalakalmıştı. Yeşil, topaz ve yakut rengi lambaların ışığında yüzü şaşkınlığını yansıtıyordu.

Otursana.

Bu romantik yemeği paylaşacağı adama baktı. Genç' adam onun gözünde duygusuz ve acımasız bir vahşiydi ama koyu mavi kaftanının içinde gururlu ve seçkin görünüyordu. Kültür ile cilalanmış bir barbar, dedi Lorne kendi kendine.

Yemek soğuyacak. Genç adam halıya işaret etti ve Lorne yer minderlerinden birine oturdu. Razul Bey yanına oturduğunda genç kız onun güçlü varlığını hissetti. Genç adamın teninin kokusu Lorne'un başım döndürüyordu.

Gözlerim Razul Bey'in ellerine dikti.

Acıktın mı?

Genç kız onun büyüünden etkilenmemeye çalışırken karpuz dilimleri ve dev karidesler masaya getirilmişti. Karidesler dayanılmaz görünüyorlardı. Bir çift kristal kadehteki soluk altın rengi şarabı gören genç kız gözlerini iri iri açtı. Tadına baksana habibti.

Genç kız şarabı tadarken genç adamın ona verdiği ismin anlamını merak ediyordu.

Şarabı beğendin mi? Genç adam Lorne'un yüzünü inceliyordu. Razul Bey'in gözleri bir kaplamn tehlikeli bakışlarını anımsatıyordu... Razul Bey, en çok medeni davrandığı zamanlar bu korkunç ama güzel hayvana benziyordu.

Bayağı güzel, diye itiraf etmek zorunda kaldı genç kız. Çabuk sarhoş eder mi?

Belki seni edebilir.

Lorne biraz karpuz ve karides yedi. Ve genç adama soran gözlerle baktı.

Akşam yemeğinde, planladığı gibi, uzak ve can sıkıcı davranmak olanaksızdı. Yiyecekler fazla özeldi... masa arkadaşları ise fazla kışkırtıcıydı.

Fazla içmediğinin belli, dedi genç adam şarabım yudumlarken. Gözlerinin akları kristal gibi. Aslında gözlerinin rengi çok güzel, çok değişik. Saçının ve teninin açık rengini belirginleştiriyorlar.

İltifatlarınıza ihtiyacım yok Lord Razul, dedi genç kız buz gibi bir sesle. Ben güzel değilim, sadece diğer kadınlarınızdan farklı görünüyorum.

Diğer kadınlarım demek, diye alayla tekrarladı genç adam. Dirseğim yastıklardan birine dayamıştı. İri, güçlü ve son derece rahat görünüyordu.

Sence kaç tane var?

Sa... samrım epeyce vardır. Genç kız biraz daha şarap içti ve gözlerim genç adamın rahatsız eden bakışlarından kaçtı.

Bu seni ilgilendiriyor mu? Genç adam bir kaşını kaldırdı. Fincanımdaki tek şeker olmayı mı isterdin?

Fincanımdaki zehir damlası olmayı isterdim.

Razul Bey sadece güldü. Kahkahası göğsünün derinliklerinden gelir gibiydi.

Her zaman verecek bir cevabın var, değil mi? Ama hazırcevaplığın canımı sıkmaktan çok zevk veriyor bana habibti.

Ben El Karahlı erkeklerin her şeye boyun eğen, kendi görüşlerini söylemeyen kadınları beğendiklerini sanırdım. Genç kız kirpiklerinin arasından Razul Bey'i izlerken tabakları alınmış ve masaya gümüş kapaklı, büyük bir tabak getirilmişti.

Genç adamın acımasız dudakları bir gülümsemeyle büküldü. Daha önce hiç keşkek yedin mi? diye sordu. Sanki genç kızın sorusuna cevap vermeden önce zaman kazanmak ister gibiydi.

Genç kız hayır anlamında başını sallarken burnu kapağı açılan tabaktaki yemeğin kokusunu aldı. Yemek parça et ve tavuk ile karışık, üzerinden buhar çıkan ırmik ve onun çevresindeki sos, mısır, tatlı patates ve havuçtan oluşuyordu. Keşkeğin görüntüsü kadar kokusu da güzeldi ve Lorne ağzının sulandığını hissetti.

Aynı tabaktan yemek âdettir, ama sen çatal ve kaşık kullanabilirsin, tabii eğer elinle yemek istemezsen?

Yo, hayır. Lorne rahibeler tarafından Razul Bey' in yaptığı gibi tavuk budunu tutup ısıramayacak kadar sıkı bir şekilde yetiştirilmişti.

Genç kız ırmığı çatal ve kaşıkla yemeğe çalışırken Bey'in eğlenerek kendisini izlediğinin farkındaydı. Genç adam Lorne'un taklit edemeyeceği bir ustalıkla ırmığı yuvarlayıp ağzına atıyordu.

Lorne genç adamın bu yemek tarzını özellikle seçtiğinden emindi. Sanki genç kıza kendi usullerini gösteriyor ve bu âdetlere uyması gerektiğini anlatmak istiyor gibiydi.

Lionel Desiree'nin torununun kendini bazı yönlerden kısıtlaması ne kadar şaşırtıcı. Razul Bey her şeyi eliyle yediği halde hiçbir şey dökmüyordu. Lorne et ve sebzeleri yiyebilmek için çatalını kullanmak zorundaydı ve genç adamın karşısında kendini çok beceriksiz hissediyordu.

Bü...büyükbabam hakkında konuşmak istemiyorum, dedi genç kız ağzının kenarındaki sosu silerken. Ona hakaret etmeni dinlemek istemiyorum. . Gehç adam omuzlarını silktilti. Ne hakkında konuşmak isterdin? Çöl hakkında konuşalım mı? Biliyorsun çölün birçok adı var. Bazıları ona arzu bahçesi de derler.

Sadece yakıcı sıcaklığı olan bir yer, diyen genç kız sesine küçümseyici bir ton vermeye çalıştı. Sanki gün-doğumunda çölün büyüüne kapılmamış, güneşin muhteşem batışından ve onun gökyüzüyle kumları hiçbir ressamın beceremeyeceği gibi boyamasından etkilenmemiş gibi davranıyordu.

O zaman niçin çölün ortasındaki L'Oasis'te kaldın?

Başka gidecek yerim yoktu. Lorne aniden sustu. Genç adamın bu soruyla onu tuzağa düşürdüğünü an-ladıysa da artık çok geçti. Benim ne düşündüğüm veya hissettiğim seni ilgilendirmez.

Hakkımda ne düşündüğünün farkındayım.

Bir kadının sizden nefret etmesi sizin için değişiklik olsa gerek Lord Razul.

Bütün kadınların bana'deli olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Sizin böyle düşünmekten hoşlandığınızı sanıyorum. Herhalde kadınlar da size bunun aksini söyleyemeyecek kadar korkuyorlardır sizden.

Senin korktuğun falan yok, öyle mi?

Sen bir çöl haydudusun ve beni buraya getirdiğin için senden iğreniyorum.

Ölçüsüz cinsel zevklerin yaşandığı evime değil mi? dedi genç adam gülererek ve yemek tabağının götürülmesini işaret etti. Belki de gözleme, zehirli dilini tatlandırır. YoksaAnar jölesi içinde dilimlenmiş inciri mi tercih edersin?

Yeteri kadar yedim.

Genç adam Lorne'un itirazım dikkate almadı ve masanın etrafında dolaşan uşağa Arapça bir şeyler söyledi. Uşak, Bey'in emrini yerine getirmek için gittiği sırada diğer hizmetkâr da portakal çiçeği suyu dolu kâseler getirdi.

Lorne ve genç adam ellerini bu suyla yıkayıp, işli havlulara kuruladılar.

Lorne yıldızlara baktı ve tüm bu sonsuzluğun içinde titrediyim ve tehlikeli bir şekilde düşmek üzere olduğunu hissetti. Gözü çatının mazgallı duvarına takıldı. Birden içinden duvara koşup, duraksamadan kendini avlunun taş zeminine bırakmak geldi.

Haydi habibti, çölü ilginç bulduğunu itiraf et. Genç kız ürpererek kötü düşüncelerinden sıyrıldı. Yarn başında şarap bardağıyla oynayan adama

baktı. Ay ışığında görünen o sıradağlar Ghelbe Ahib Dağları, dedi genç adam. Ama sen Arapça bilmiyorsun değil mi? Bu adın anlamını bilemezsin. Lorne başım salladı. Kelimenin anlamı umurunda bile değildi. Çöl ve dağlar da, tıpkı gökyüzüne uzanan surları ve kuleleri ile bu saray gibi genç kız için bir hapishaneydiler.

Bu sıradağların adı Kölenin Kalbi, dedi Razul Bey ve içkisini zevkle yudumladı. Birkaç gün soma seninle oraya gideceğiz. Çünkü eteklerindeki köyler benim arazimin bir parçası.

Birkaç gün soma mı? diye bağırdı genç kız. Beni burada ne kadar tutmayı planlıyorsun acaba?

Genç adam bu soruyu hemen cevaplamadı. Gözlerini genç kızın hiddetli yüzünde dolaştırdı. Diyelim ki sen beni eğlendiremez oluncaya kadar. Küstah herif. Lorne el yıkama suyunun konduğu kâseyi yakaladı ve genç adam eğilip kolunu tutma-saydı suyu onun suratına fırlatacaktı.

Yerinde olsam yapmazdım, diye mırıldandı genç adam. Ben de seni ıslatmaya kalkışabilirim.

Bu...buna hiç şaşmazdım, dedi Lorne bileğini ovuştururken. Razul Bey bileğini fazlaca sıkımişti. Duyduğuma göre eski Kadı'nın işini gözünü kırpmadan elinden almışsın.

Doğru, gücümü babadan oğui'a geçme yoluyla değil seçimle elde ettim. Genç adam lambanın ışığında altın sarısı ve yeşil pırıltılar saçan gözleri ile genç kızı büyülemişti sanki. Kadı'nın oğlunda liderlik özelliği yoktu. Kızı Prenses Jamaila bu işi yapabiliirdi ama kabile hiçbir zaman bir kadım baş olarak kabul etmezdi. Doğal olarak, dedi Lorne dudak bükerek. Senin gibi birinden emir almayı küçültücü bulmazlar, değil mi? Sen özellikle kadınlara karşı davranışlarında onların beğendiklerini simgeliyorsun. Erkek üstünlüğünün ve açgözlülüğün canlı bir örneğisin sanki. Artık L'Oa-sis'i elde ettin, ya da ondan arta kalanları demek daha doğru olur.'

Arazide kuyular var.

Sizin tutumunuzu görünce, Lord Razul, orada petrol kuyuları olduğunu düşünmüştüm.

Genç adam Lorne'un yüzüne baktı. Sende tam bir okul çocuğu kafası var. El Karah'taki en küçük çocuk kadar bile yaşam hakkında bilgi sahibi değilsin. Kadınlık konusunda eğitilmen gerek.

öğretmenim de sen mi olacaksın? Genç kız aldırılmaz bir tavırla konuşmaya çalıştı ama genç adamın gözlerindeki ima Lorne'un korkularını körükledi.

Beni ayaklarının dibine yığılana kadar ezmek istiyorsun ama bunu başaramayacaksın, dedi genç kız cesur bir sesle. Ama o anda kendini hiç de o kadar cesur hissetmiyordu.

Demek öyle düşünüyorsun? Genç adam Lorne'a doğru eğildi. Kişinin karakterini ülkesinin özellikleri belirler, ama buraya geldiğin zaman senin de ihtiyaçların değişti, örneğin kumların üzerinde ata binmenin ne kadar

heyecanlı olduğunu keşfettin. Ah, o sırada seni hiç kimsenin izlemediğini mi sanıyordun? Sen mi izledin beni?!

Tabii. İngiltere'den gelen erdemli kızı merak etmez miyim yani? Genç adam gülümsedi. Genç kıza bakarken yüzünden hafif bir merak okunuyordu. Sanki Lorne'a bakıp o örgülü saçlı, okullu kızı görmek ister gibiydi. Bakışları genç kızmın ince bacaklarına kaydı.

Lorne kızardı ve uşak tatlıyı getirince rahatladı. Abdul ayrıca kahve için araç gereç ile çeşitli meyve, şeker ve fındıklar getirmişti.

Genç kız sanki zamanın geçmesini istemiyormuş gibi dikkatle yedi tatlısını.

Ama uşak servisi yaptıktan sonra ikisini yalnız bıraktı.

Sizin kültürünüzde kadınların ruhu yoktur. Onun için de adamdan sayılmazlar, değil mi? Yastıkların arasına uzanan Razul Bey'in rahat tavrı Lorne'u yine kızdırmıştı.

Tanrı onlara başka cazibeler vermiştir, dedi genç adam tembel bir sesle.

Ve senin de bu cazibelerden yararlanmaya hakkın var, öyle mi? Kadın isteksiz bile olsa?

Bir kadının nasıl istekli hale getirilebileceği çok ilginç bir konudur. Genç adamın eli kıpırdandı ve Lorne pırl pırl bir şeyin kucağına düştüğünü fark etti.

Nedir bu? Genç kız kucağına düşen bir akrepmiş gibi eğilip baktı.

Her kadının mücevherleri olmalı. Bir dansöz kadar olmasa da kendine yakışacak seçme parçaları bulunmalı.

Bu bir elmas! Genç kız gene de kucağında içinde ateş yanıyormuş gibi parlayan şeye dokunmadı.

Senin soğuk ateşine bir elmas çok uygun, değil mi?

Bunu, istemiyorum!

Sahip olunmaya değecek bir şeye hiçbir zaman hayır dememelisin. Çok değerli bir taş bu. Zinciri de altın. Haydi taksana. Onu senin üzerinde görmek isterdim. Söyledim sana, istemiyorum bunu! Lorne iri elması genç adamın yüzüne fırlatmak istedi ama bir şey onu engelledi. Genç kız Razul Bey'in ona elması zorla takmak isteyeceğini, böylece ellerim üzerine süreceğini düşündü.

Lorne elması, sanki taş canlanıp yüzüne çarpacak-mış gibi dikkatle kucağından aldı. Taşın ağırlığını duydu ve yüzlerinin gizli bir ateşle parlamasını izledi. Evet, şüphesiz bu taş çok değerliydi ve taşı veren küstah kendisinden o derece emindi ki genç kıza böyle değerli bir şey vermekten çekinmemişti.

Haydi tak, diye tekrarladı genç adam.

Genç kız yavaşça denileni yaptı. Çılgınca parlayan elmas tam bir kalp şeklindeydi.

Kendimi egzotik bir dansöz gibi hissediyorum' dedi genç kız. Bu söz genç adamı eğlendirmiş gibiydi. Dans etmeyi bilir misin, habibti?

Hayır, bilseydim de seninzevkine göre olmazdı. Bar Soudi'deki kafelerde doğulu dansözleri görmüştü. Bu kızlar alınlarında paralar, gözleri sürmeli, flüt ve davulun müziğine uyup kalçalarını sallarlardı.

Doğu hayatını uzaktan izlemek ilginçti ama şimdi Lorne kendisi bu yaşamın bir parçası olunca bambaşka bir duygunun etkisi altındaydı.

Sana bir hediye verildiğinde teşekkür etmeyi öğretmediler mi?

Be...ben hediye almayı beklemiyordum. Bu sadece bir ödeme değil mi?

Genç adam yavaşça bir kaşını kaldırdı. Demek ki şimdi sana huysuzlukların ve karakterim hakkında söylediğin çirkin sözler için ödeme yapıyorum.

Genç kızın parmakları elması kavradı. Eğer sen bir haydutsan bu konuda ben ne yapabilirim ki?

Genç adam gözlerini kıstı. Ben zorba ve kötü adamım, sen de benim güzel esirimsin öyle mi?

Evet.

Razul Bey omuzlarını silkti. Durum öyle gibi görünüyor ama benim aslında hakkımı aldığım hiç aklına gelmedi mi?

Neyim? Genç kızın nabızı hızla atıyordu. Lion' un bu adamla iğrenç bir anlaşma yaptığı doğru muydu acaba?

Karşında El Karahlı bir erkek var, dedi Razul Bey. Bir an dur aksadı ve gözlerini genç kızın yüzüne dikti. Biz her suçun cezasının verilmesi gerektiğine inanırız. Büyük bir evin bilerek yok edilmesine karşılık bir kadın nedir ki?

Yani çiftlik evini yaktığım için buradayım, öyle mi Lord Razul?

Tabii. Genç adam Lorne'un yüzünü incelemeyi bırakıp gökyüzüne baktı. Bu sırada aniden bir yıldız kaydı. Bizim mitolojimize göre kayan bir yıldız Tanrının cennete bakmaya çalışan kötü bir ruha attığı oktur.

Sanırım orası erkeklerle dolup taşıyordur, dedi Lorne anlamlı bir sesle.

Kuran'a göre yalnız erkekler cennete gidebilirler, değil mi?

Birkaçının daha hayattayken cenneti bulması umulur, dedi genç adam. Sonra meyve sepetindeki kara üzüm salkımına uzandı. Üzeri üzüm dolu bir sap koparıp Lorne'a uzattı.

Teşekkür ederim, dedi Lorne fazlasıyla kibar bir tavırla.

Demek seni birkaç üzüm bir elmadan daha memnun ediyor? Rahibeler sana, dünya nimetlerine değer vermemeyi mi öğretiler?

Evet. Genç kız küçük çekirdekli bir üzümü ısırdı. Razul Kebir'in, lüks yaşamın cennete gitmesini engelleyeceğini düşünmediği açıktı.

Demek ki L'Oasis'i tereddüt etmeden yakman bu yüzdendi.

Orayı yaktığım için hâlâ üzülüyorsun değil mi Lord Razul?

Sadece Lionel Desiröe ölünce senin olan eşyaları yok ettiğini düşünüyorum.

Sen beni evden atmak isterken eşyalar ve aile resimleri benim ne işime yarardı? Lorne titreyerek bakışlarını genç adamın kilerden kaçırdı. Evi yaktığıma pişman değilim. Lion'un da bunu isteyeceğine inanıyorum.

Cenaze töreni... ayağının dibindeki köpek eksikti ama.

Genç kız meydan okur bir tavırla saçlarını geriye attı. Eğer Lion gururlu ve cüretkârdıysa benim ondan farklı olmamı bekliyor muydun ki?

Senin gurur ve cüretin ancak daha ehlileştirilme-miş bir kısırakta bulunacak cinsten.

Beben senin ne planladığını bilmiyorum, seni ırz düşmanı!

Bu kelime ve akla getirdiği şeyler bir an için havaya takılıp kaldı. Soma genç adam yumuşak bir sesle, Seni şeytan, unutamayacağın bir ders istiyorsun, dedi.

Razul Bey tıpkı L'Oasis'te yaptığı gibi hızla hareket etti. Genç kız, daha ne olduğunu anlayamadan kendisini halıdaki minderlerin üstünde, Razul Bey'in kollarında buldu. Lorne, Razul Bey'in altında kıpırdayamı-yordu. Genç adam, tırnaklarını yüzüne geçirmemesi için genç kızın ellerini avuçlarına aldı. Ve gözlerinde ürkütücü bir ifadeyle Lorne'a baktı.

Bölüm Beş

Lorne, Razul Bey'in altında debeleniyor, kurtulabilmek için tüm gücüyle uğraşıyordu. Razul Bey ise onun sonuçsuz çabalarına gülüyordu. Genç adam düzgün beyaz dişlerini göstererek gülerken, altın rengi gözleri Lorne'un yastığının üzerine yayılan saçlarının üzerinde dolaşıyordu.

Şimdi bana öyle meydan oku bakalım, dedi genç adam. Haydi şimdi bana köpek de, ırz düşmanı de bakalım. Bunları yüzüme söylemeni istiyorum.

Şimdi, bu haldeyken!

Cehenneme kadar yolun var! Lorne, Bey'e nefretle baktı. Egoist canavar! Ah, keşke erkek olsaydım!

Genç adam güldü. Sana göre çok suçlu olabilirim, ma femme, ama doğal olmayan ilişkilerden hoşlanmam. '

Zorbalıktan hoşlanırsın sen, diye cevapladı Lorne. Bu sırada Razul Bey'e tekme atabilmek için uğraştı ama beceremedi. Çünkü genç adam Lorne'un bacaklarını kendi bacaklarının arasına sıkıştırmıştı.

Bu durum genç kız için alçaltıcı bir şeydi. Ağlayabilirdi ama bu adama ağladığım görme zevkim tattırma-maya kararlıydı. Bahse girerim senin Bey olmanı isteyenler şimdi pişmandırlar.

Dikkat et, yoksa seni ısırırım. Genç adam Lorne'u tutma tarzını değiştirdi. Lorne'un elleri başının üzerinde, Bey'in sol elindeydiler. Razul Bey diğer eliyle de genç kızın boynunu kavramıştı.

Elinden geleni ardına koyma. Senin bana dokunmam istemem için bana işkence etmen gerekir. Ben de tıpkı Lion gibiyim, senden nefret ediyorum!

Kalbim kırıldı, mon amour. Genç adam bir an gülümser gibi oldu sonra

Lorne'un boynunu hafifçe sıktı. Genç kız hiç kıpırdamadı. Genç adam

Lorne'a bakıp gülümsedi. Soma genç kızın boynunu okşamaya başladı.

Parmaklarını Lorne' un tuniğinin inci düğmelerine doğru kaydırdı. Birer birer düğmeleri çözdü ve sonunda genç kızın göğüslerinin arasında iri bir

gözyaşını andıran elması ortaya çıktı. Lorne buz gibi durmaya çalıştı. Ama Razul Bey'in elması tutan ve vücudunda dolaşan parmaklarım hissetmiyormuş gibi davranmak çok zordu.

Hareme giren her kıza yeni bir isim verilir. Senin adın Memlik olacak. Beni o adla çağırırsan cevap vermem, dedi Lorne. Sanırım ruhsuz bir anlamı vardır, yoksa bana bu adı vermezdin.

Kötü ruhların etkisindeki solgun varlık demek bu, dedi genç adam alaylı bir ifadeyle. Bence bu isim çok uygun.

Lorne artık bu adama bakmaya bile dayanamıyordu... Daha doğrusu onun kendisine öyle bakmasından rahatsız oluyordu. Gözlerini kapadı ve genç adamın üzerine eğildiğini hissetti.

Tanrının isteği, diye mırıldandı genç adam, Siroko ile savaşamadığı gibi Tanrının isteğine de karşı durulmaz.

Bu bana daha çok şeytanın isteği gibi geliyor! Genç kız Razul Bey'in yüzüne baktı. Genç adamın teni altın sarısı gibiydi ve yüzündeki doğru yapıdaki kemikleri belirgindi. Evet bu şahane bir yüzdü ama Lorne, Bey'in kendisine karşı tavrından nefret ediyordu.

Razul Bey acımasızdı. Lorne'un ona karşı tek silahı ise onun dokunuşundan etkilenmemiş gibi davranmaktı. Razul Bey bir kadının kendisine böyle bir tepki göstermesine alışık değildi.

Lorne bir buz parçası gibi yatıyordu. Genç adamın dudaklarım yanağında hissedince başım çevirmemek için çabaladı. Sana tecavüz etmeye niyetim yok. Genç adam gülümsüyordu ama yüzündeki ifade Lorne'u yaraladı. Bizim kadınlarımıza çocukluklarından itibaren bir erkeğe nasıl zevk verecekleri öğretilir. Ben de sana doğru bir kıza öğretilen her şeyi öğreteceğim.

Zamanla benim her emrimi yerine getirmeyi öğreneceksin. Ve benden başka hiç kimseden emir almayacaksın.

Genç adam dudaklarım Lorne'un sol göğsünün üzerinde dolaştırırken genç kız titredi ve sanki kemikleri yok olmuş gibi hissetti kendini. Rahat ol Memlik. Ben kendimi hiç kısıtlamam ve sen de kendini sıkılamayı öğreneceksin. Zamanla, ma femme, sana bir parmağımı değdirdiğimde küçük bir vahşi kedi gibi mırılacak-sm. Ama yalnız bana.

Kediler aym zamanda tırmalarlar da, dedi Lorne.

Razul Bey güldü. Gözlerimi oymak isterdin değil mi?

Sizin bana verebileceğiniz tek zevk bu olurdu lordum.

Bu söylediğinin çok saçma olduğunu kanıtlayabilirim. Genç adam Lorne'un boynunda nabzının attığı yere dudaklarım değdirdi. Razul Bey dudaklarını Lorne'un teninde dolaştırdıkça genç kız duymak istemediği duygularla sarsılıyordu. Bey'in dudakları daha da aşağıya kayarken genç kızın tüm bedeni titriyordu.

Genç kız kıpırdamadan yattı. Genç adamın, yaptıklarının onu bu derece etkilediğini görmesini istemiyordu. Razul Bey'in yaptıklarının ahlaksızca bir şey olduğuna inandırmak istiyordu kendisini.

Ama teni ve duyulan genç kıza hiç yardımcı olmuyorlardı. Razul Bey, Lorne'un vücudunu kendisinin taradığından çok daha iyi tanıyordu. Lorne genç adamın gözlerini yüzünde dolaştırdığını hissetti. Sanki genç kızın tepkisini ölçmeye çalışır gibiydi.

Lorne kızardı. Canavar! Çek ellerini üzerimden!

Bu zevkten vazgeçemem. Biraz utanman doğal çünkü rahibe okulunda okuyan kızların üzerlerinde gömlekle banyo yaptıklarım duymuştum. Kendi vücutlarını görmesinler diye.

Seni korkunç şeytan! Lorne ondan kurtulmaya çalıştı. Çünkü Bey bu kez de elması eline alıp genç kızın teninde dolaştırmaya başlamıştı.

Yapma. Genç kız dişlerini sıkıyordu. 'Hiç mi saygın yok senin?

Seni değerli bir taşla okşamamı saygısızca mı buluyorsun?

Bu...bu ahlaksızca bir şey.

Genç adam bir kaşım kaldırdı. Belki de yaratıcı denilebilir. Soma da kafasında daha yaratıcı bir şey varmış gibi genç kıza baktı. Sana, senin aslında arzu dolu olduğunu kanıtlayacağım. Sabırlı bir adamın ellerinde birçok kadının olduğu gibi.

Sanırım meslek sırlarım iyi bilen bir adamın elinde demek istiyorsun? Lorne içindeki duygu titreşimlerini önleyemiyordu. Bu adamın yaptığı Lorne'un şimdiye dek hayal bile edemediği türden bir işkenceydi.

Lanet olsun, kalpsiz herif! .

Ah, hayır. Genç adam dudaklarını Lorne'un teninde dolaştırdı. Eğer öyle olsaydım, sana hemen burada sahip olurdum, ma femme, hazır ellerime düşmüşken.

Genç adam Lorne'u bıraktı. Elmas genç kızın göğüslerinin arasına düştü.

Lorne tünığının önünü kapatamayacak kadar şaşkınlamıştı.

Senden nefret ediyorum! Genç kız düğmelerini iliklemeye çalışırken birden çok utandı. Razul Bey'den korunmak için çok soğuk davranmıştı ama kendi vücudunun bu derece arzulu olduğunu keşfetmesi genç kıza çok sarsmıştı.

Yemeğimiz hoşuna gitmedi mi? Genç adam sakince purosunu yaktı. Bu Lorne'u daha da kızdırdı çünkü genç kız hâlâ titriyordu.

Yemekler iyiydi ama birlikte yediğim kişiyi çekilmez buldum.

Genç kız saçını düzeltmeye çalışırken Razul Bey de onu seyrediyordu. Lorne, Kasha'nın saçlarına geçirdiği incecik altın zincirleri çıkaramadı. Bu zincirler, ne kadar ince olsalar da, genç kıza kendisinin Razul Bey'in malı olduğunu düşündürüyorlardı.

Sana baktığımda, mavi gözlerinin arkasına gizlenen huysuzluk beni şaşırtıyor. Rahibelerin başına dert olmuştur sanırım. Galiba sen onların disiplinerine boyun eğmeyen küçük bir asiysin.

Benim ne olduğum ve neler hissettiğim sem hiç ilgilendirmez Razul Bey. Tam tersine, ma femme, bunlar beni çok ilgilendiriyor.

Bana sahip olamazsın! Genç kız ezilmemeye kararlıydı. Buraya kendi isteğimle getirilmediğimi ikimiz de biliyoruz!

Sen kendi özgürlüğünü yok ettin. Razul Bey birden sertleşmişti. Sen evi bilerek yaktın ve bence bu benim seni buraya getirmemden çok daha ağır bir suç. Sana söylemiştim! Bana o yalancının köpeği olduğumu söylersen, bunu ödersin! Ödemenin tek yolu da kendini vermen. Samrım yeteri kadar açık konuştum?

Hem de nasıl. Lorne başını dik tutup, cesur görünmeye çalıştı. Sen sıradan insanlara sözünü geçirebilirsin. Ama ben yaşadığım sürece senden nefret edeceğim.

Senden beni sevmeni istediğimi hatırlamıyorum. Aşk bir hayaldir. Hurma ağaçları ve şırl şırl, akan sulardan oluşan bir serap gibidir. Yanma yaklaşınca da aslında vaha gibi görünen şeyin kum ve taş olduğunu anlarsın. Bu serabı» gerçek olduğuna inanan kişi çöle matarasız giden bir aptala benzer.

Bilmece gibi konuşuyorsun Lord Razul.

Bu, biz Araplar'ın özelliğidir Memlik.

Ben... benim adım Lorne. Ve bana yabancı bir ad takılmasını istemiyorum. Çok fena. Genç adam sarayın üzerinde kümelenen yıldızlara baktı. İpekler içine gizlenmiş bir şeytana benziyordu Razul Bey.

Bu durum çok garip. Beni burada tutamayacağım biliyorsun, kanunlara aykırı bu. Lorne hâlâ genç adamın kendisini anlayabileceğini umuyordu. Eğer Lion'la Razul Bey anlaşıyorlardıysa bunda onun suçu yoktu ki.

Kimin kanunu? diye sordu genç adam. Burada şef benim ve buraya davetsiz giren herkes suç işlemiş sayılır. Onu istediği gibi cezalandırırım.

Sen...sen çekilmezsin tekisin!

Bana öyle deyip duruyorsun ama bu durumda ben çok yumuşak davranıyorum. Büyükbabanın iki yıldır arazi yasalarına karşı geldiğini biliyorsun.

O.zaman niye onu arazinden atmadın? İki yıl çok uzun bir zaman. Lorne sustu. Çünkü büyükbabasına iki yıldır gösterilen anlayışın önemini kavramıştı. Lorne, L'Oasis'e iki yıl önce gelmişti ve Lion çiftliği kurtarmak için ondan yararlanmış olabilirdi.

Sonunda gerçeği anladın mı? diye sordu Bey.

Eğer ikiniz anlaştıysanız neden hakkım almak için bu kadar bekledin? Lorne yavaş yavaş Lionel Deire-e'nin onu hiç düşünmediğini anlamaya başlıyordu. Desiree bana zavallı bir küçük kızın öyküsünü anlattı. Kızın annesi onu doğururken ölmüş, babası da yeniden evlenmiş ve üvey annesi kızı istememiş. Hikâye çok acıklıydı... Sonra bana eğer kadınlarımın arasına bir Avrupallı kız katmak istersem memnuniyetle yardım edeceğini söyledi. Ama

önce kızın çevresine alışması gerekiyordu. Ne de olsa manastırda yıllarım geçirmişti ve onu çöle alıştırmak gerekirdi.

Yapamaz... bunu söylemiş olamaz... dedi Lorne yalvarırcasına.

Erkekler ve onları yönlendiren şeyler hakkında çok az bilgin var. Desiree tüm sevgisini ve ilgisini L'Oasis'e vermişti. Ve annen onu bırakıp bir İngiliz'le gitmeyi tercih etti. Annenle babana karşı intikam duygularını yıllarca içinde taşıdı. Yalnız geçirdiği yıllar bu duyguyu daha da körükledi.

Razul Bey durakladı. Ama sana şunu söylemeliyim ki, ma femme,

büyükbabanla aramızda bu konuşma sen L'Oasis'e gelmeden önce geçti.

Belki de sen onun taş kalbim biraz olsun yumuşatmışsındır. Kim bilir? Artık Desiree burada olmadığına göre bunu hiçbir zaman bilemeyiz.

Bir akşam çiftliğe geldin. Lorne rahatlamak istercesine derin bir nefes aldı.

Senin Lion'la tartıştığını duydum. Sana teklif edileni almaya mı gelmiştin Lord Razul?

Sence ne olabilir? Ne düşünüyorsan açıkça söyle.

Ben, bence Lion beni sevmeye başlamıştı ve seni bana yaklaştırmamak istedi.

Bir an sessizlik oldu ve Razul Bey bir kahkaha attı. Seni çölde görünce aşkına dayanamadığımı filan mı sanıyorsun? Sahiden inanıyor musun buna?

Seni de çöl kadar anlaşılmaz buluyorum Lord Razul. Sen acımasız bir küstahsın. Her şey beklenir senden. Lion'un çiftliği yıllardır senin arazinde olduğu için ona karşı içinde intikam duygulan kabardı. Doğuda yalnızca birkaç yıl kaldım ama çöl insanları hakkında bir şey öğrendim.

Çok ilginç' dedi genç adam, Birkaç yılda bizim hakkımızda neler öğrendiğini söylemezsen merakтан çatlayacağım.

Eğer birinden Öç almaya yemin ederseniz öcünüzü almadan o işin peşini bırakmazsınız.

Ben de daha öcümü alamadım öyle mi?

Yoksa ben burada olur muydum? Ben kibirli değilimdir. Çölde ata binerken güzelliğimle seni çarptığımı düşünmüyorum. Ben Prenses Jamaila gibi güzel değilim. Onun kuzguni saçlarının yanında benimkiler sönük kalır. Böylesine baştan çıkarıcı birisiyle nasıl yan-şabilirim ki?

Fazla alçak gönüllü olma' dedi genç adam alaylı bir havayla. Rahibe okulunda belki hiç ayna yoktu

Razul bey odanın ortasında durup etrafa bakarken gözlerindeki ürkütücü if add kaybolmuştu. Bar Suudi'deki bir otel odası hiç da burası kadar hoş ve konforlu olamaz bence. Öyle değil mi?

Lorne, Razul Bey'in bir an önce gitmesi için dua ediyordu. Eğer odayı çok 'hoş' bulursa geceyi orada geçirmeye kalkabilirdi. Benim için biraz fazla egzotik. Bir otel odasım buraya tercih edeceğimi pekâlâ biliyorsun.

Kendini benim konuğum gibi göremez misin?

Konukseverliğini insanlara zorla mı kabul ettirirsin? Genç kız olabildiğince yataktan uzak durmaya çalışıyordu.

Genç adam ona doğru bir adım atınca dizlerinin bağı çözülür gibi oldu. Ama Razul Bey yalnızca elim tuttu. Tir tir titriyorsun, dedi genç adam alaylı bir sesle. Bir an önce gitmemi istiyorsun, değil mi?

Ben, ben çok yorgunum.

Ve yalnız kalmak istiyorsun öyle mi?

Evet. Razul Bey, Lorne'un elini tutuR bileğinin iç kısmında dudaklarım dolaştırırken genç kız sakın görünmeye çalışıyordu.

Değişik bir akşam için sana teşekkür etmeliyim. L'Oasis'te ilk karşılaşmamızda senin, oyalayıcı olacağım tahmin etmiştim.

Lorne elini çekmek istedi ama kendini tuttu. Sakin ve hiç etkilenmiyormuş gibi davranmak en iyisiydi. Kollarından boynuna uzanan titreşimleri hissetmiyormuş gibi davranmalıydı.

Bu adamın ne yapmaya çalıştığını biliyordu. Ona kendi arzularını uyandıracağını söylememiş iniydi?

Fırtınada ölmüş olmayı isterdim.

Hayır istemezsin, ma femme. Hayat her durumda güzeldir ve insanlarda da büyük bir uyum sağlama yeteneği vardır. Birkaç gün soma çevreni merak etmeye başlayacaksın. Hatta burayı büyüleyici bulabilirsin.

Hiç sanmıyorum, dedi Lorne. Hiçbir mahkûm kafesini sevmez. Benimkisi yaldızlı olabilir ama bu da bir kafes.

Razul Bey geniş, saten örtülü yatağa bakınca Lorne hızla kolunu çekti. Bu adama hiç güvenmiyordu.

Lorne'un kendisinden uzaklaşıp, yaklaşırsa saldırmaya hazır durumda beklediğini gören Razul Bey güldü. Bu işi fazla büyütüyorsun.

İri bir köpeğin saldırdığı bir kedi gibi hissediyorum kendimi, diye cevapladı

Lorne. Bana bu gece yeteri kadar işkence etmedin mi? Haremimde hevesle seni bekleyen başka kadınlar vardır mutlaka.

Şüphesiz.

Galiba onları aşırı istekli buluyorsun? Bana işkence etmeyi tercih ediyorsun değil mi? Ama seninle sonuna dek savaşacağım!

Sahi mi? Genç adam gülümsüyordu. Birazcık istekli olsaydın benim bu oyundan çabucak bıkacağım hiç aklına gelmedi mi, mon chou?

Genç kız Razul Bey'e küçümser gibi baktı. Benim hiçbir zaman öbür kadınlar gibi kendimi kollarına atmayacağımı biliyorsun. Senin dış görünüşün beni aldatamaz. Ben senin ne olduğunu biliyorum lordum. Sen şerefsiz bir adamsın! Bu kez Razul Bey'i zayıf tarafından vurmuştu. Genç adamın gözleri korkunç bir şekilde parlıyordu. Demek öyle küçük düşmanım. Bu kuşatma uzun süreceğe benzer.

Öyle görünüyor.

Her karşılaşmamız böyle korkunç mu olacak? Öyle olmak zorunda.

'Tartışmalarımızdan zevk almaya başlayabiliriz. Kendim bana bırakırsan

senden bıkalabilirim. Ama bu durum bizi birbirimize yaklaştırabilir. Bu riski göze alıyor musun?

Başka seçeneğim yok, Lord Razul. Hiçbir zaman sana isteyerek teslim olamam.

Lorne kimsenin malı değildi, olamazdı da. Tek istediğı elinden alınan özgürlüğüne kavuşmak ve beraber olacağı insanları seçme hakkına sahip olmaktı.

Razul Bey genç kızın duygularım umursamıyordu. Bu adam için kadın bir zevk bahçesinden başka bir şey değildi. Bu lafı bir kitapta okumuş olmalıydı Lorne. L'Oasis'teki her şey gibi yanan kitaplarından birinde. Bu yangın onun L'Oasis'teki tüm anılarım ve ilk kez birisi tarafından sevildiğıine olan inancım kül etmişti.

Bu inancı yitirmesinde Razul Kebir'in de payı büyüktü. Genç adam Lorne'a hiçbir şey bırakmamıştı. Bu adama karşı savaşma isteğinden başka.

Razul Bey elini önce alnına, sonra da dudaklarına ve göğsüne götürdü. Bu alınyazısıdır. Ve genç kız orada sessizce dikilirken arkasım dönüp gitti.

Lorne bir süre kıpırdıyamadı. Her an Razul Bey dö-nüverecekmiş gibi geliyordu genç kıza. Birden boncuklu perde şıkırdayınca Lorne sıçradı. Ama gelen Kasha'-ydı.

Lel-lah yorulmuş ve yatmak istiyormuş. Kasha,' bu sözcükler ona öğretilmiş gibi konuşuyordu. Ben yardım etmeye geldim.

Hayır, Kasha. Ben idare ederim. Sen git, yat.

Sizi yatırmadan gidemem le-lah. Efendimiz'buna çok kızar.

Bundan onun haberi olmayacak. Lorne etrafına bir kaçış yolu arıyor da bulamıyormuş gibi baktı.

Lord Razul nöbetçilerle konuşuyor. Eğer ben daireme çok çabuk dönersem beni görür. Kasha Lorne'a yaklaştı. Soyunmana yardım etmeme izin ver. Lorne daha fazla itiraz etmedi. Çünkü Kasha'mn başının derde girmesini istemiyordu.

Kasha tuniğı çıkarırken Lorne ürperdi. Sonra Kasha'mn elmasa baktığım fark etti. Elmas genç kız için tenine değen bir buz parçası gibiydi. Genç kız taşı boynundan çıkarıp masaya bıraktı.

Gümüş bir kâsenin içindeki gül suyunu vücuduna serpti ve şeffaf geceliğini giydi. Çuha çiçeğı rengindeki gecelik öyle inceydi ki Lorne bunu giydiğı için utandı. Sanki harem dairesindeki her şey onun dişiliğini ortaya çıkarmak için düzenlenmiş gibiydi. Kasha'mn elmasa bakışı çok anlamlıydı ama Lorne bu konuda konuşmamaya kararlıydı. Deri yer minderlerine oturup o gece olanları düşünmeye koyuldu. Bu sırada Kasha İncili, kambumbağa kabuğundan bir tarakla genç kızın saçlarını tarıyordu.

Leh-lah dertli görünüyor, diye mırıldandı Kasha. Ama şu anda elinde çok değerli bir elmas var. Bu Lord Razul'un senden memnun kaldığını gösterir.

Bu sözlerin altındaki anlam Lorne'un kızarmasına yol açtı. Yoksa Kasha, yıldızların altında, terasta sunduğu hizmetler için Lorne'a ödeme yapıldığını mı sanıyordu?

Bey çok zengin, dedi buz gibi bir sesle, Sanırım şeker dağıtır gibi elmas dağıtıyordun Ne dersin Kasha onun sadık uşaklarından biri bana yardım etmeye cesaret edebilir mi?

Bu çok büyük cesaret ister, diye mırıldandı yaşlı kadın.

El Karah'ta Bey hazretlerinin titretemediği biri olmalı. Onu Tanrı gibi görmeyen birisi vardır mutlaka. İnan bana, eğer birisi bulunursa bu sırrı çok iyi saklarım.

Bizim insanlarımız sırlara bayılırlar. Kasha yatağı açıyordu. Onun için Bey kadınlarını purdahta tutar.

Yani bir perdenin arkasında mı? diye bağırdı Lorne.

Yatağa gel lel-lah. Uyu ve dertlerin unut.

Kasha haklıydı. Ancak uyursa sorunlarından biraz olsun uzaklaşabilirdi.

Eskiden aktif bir günün sonunda yatak ona bir sığmak gibi gelirdi. Oysa şimdi Ka-rah Bey'inin işgal edebileceği bir yer olmuştu.

Aslında beni hiç anlamıyorsun, değil mi, Kasha? Genç kız yaşlı kadına baktı.

Kasha onun saray duvarları dışındaki dünyayla tek bağlantısıydı.

Sen bir yabancısın ve bizim adetlerimizin sana garip gelmesi doğal.

Zamanla...

Hayır! Zamanla buraya alışacağımı söyleme bana. Hiçbir zaman alışmayacağım! Ah, ne düşündüğünü biliyorum. Bey'in ekmeğim yiyen onun keyfine göre davranır, ama ben öyle yapmayacağım. Ben... ben burada kaldığım sürece bir insan değilim. Sadece onun eşyalarından biriym, diğer kadınlarından biri! O kadınlar kendilerini kaçırın eli öpmekten zevk duyabilirler ama benim gözümde o adamın hiçbir değeri yok!

Şışş. Kasha parmağını dudaklarına götürdü. Dinlen. Uyu ve dinlen.

Uyumak mı? Bu halimde mi?

Uygun gelecektir, lel-lah, dedi Kasha.

Kasha, Lorne'un başucuna çiçekli bir fincanın içinde likör bırakmıştı. Ayrıca meyve jölesi ve şekerli bisküvi de vardı. İsteyebileceği her şey yanı başındaydı. Tıpkı bir paşanın gözdesi gibi geniş bir yatakta yatıyordu. Ama bu yatak onun için çivilerden yapılmış gibiydi.

Razul Bey'le geçirdiği her an adeta beynine kazınmıştı; genç adamın söylediği her şey kulaklarında yankılanıyordu. Genç adam Lorne'a sanki vucudunun sahibiymiş gibi bakmıştı. Genç kız olanları hatırlayınca yatakta kıvrılıp, top gibi oldu.

Razul Bey'in sesini hâlâ duyar gibi oluyordu. Çölün birçok adı vardır.

Bazıları ona arzu bahçesi derler, demişti genç adam.

Genç kız bunlan düşünürken bir yandan da lambanın zincirinin şingirtisini ve boncuklu perdenin sesini dinliyordu. Hurma ağaçlarının arasındaki ağustos böceklerinin sesi pencerelerden içeri doluyordu.

Genç kız koruma arayan küçük bir çocuk gibi yastığına sarıldı. Ona özgürlüğü yerine ipekler içinde bir esaret verilmişti. Kendi seçimim yapabilen bir insan olmak hakkı yerine ona arzu ve elmaslar veriliyordu. Lorne, Razul Bey'in dokunuşunu ve söylediklerini unutmaya çalıştı. Okul günlerini hatırladı. Tek sıra halinde yürürken masum sırlarını ve gülüşmelerini hatırladı.

Lorne'un arkadaşlarından biri hemşire olmaya karar vermişti. Bir süre için Lorne de aynı şeyi yapmayı düşünmüştü. Sonra da Lionel Desiree'nin mektubunu almıştı.

Genç kız El Karah'a gitmenin geçmişe doğru bir adım atmak olacağını tahmin ediyordu. El Karah'ta ilk uygarlıkların hükümdarları at koşturmuşlardı. Burası Lorne için çok çekici bir yerdi.

Lorne ürperdi ve yastığına sarıldı. Ne yaparsa yapsın, kendisine çok yaklaşan, o bir güneş tanrısınıninkini andıran, yüz gözlerinin önünden gitmiyordu.

Bölüm Altı

Birkaç gün süreyle Lorna, Razul Bey'in yüzünü görmedi. Kasha'dan Bey'in başka bir yerde işi olduğunu ve El Karah'tan çok uzun zaman uzak kalabileceğini öğrendi.

Lorne önce rahatladı, ama kısa sürede nöbetçilerin gözetimi altında olduğunu anladı. Genç kız saray bahçesinde dolaşırken onlar da hep peşindeydiler.

Haremin daha serin olmasına karşın Lorne yeni keşfettiği bahçelerde dolaşmayı tercih ediyordu. Ağaçlar ve çiçeklerin arasında kendini lüks hapishanesinde olduğundan daha rahat hissediyordu.

Genç kız Razul Bey'in yokluğundan yararlanıp saraydan uzaklaşmayı düşünüyordu. Çalışanların ona pek dikkat etmeyeceklerini umuyordu. Lorne, kendisine bir at ve hatta bir rehber bulması için Kasha'ya yalvarı-yordu.

Efendilerinin kızgınlığı, iri bir taşın güneş batınca kumlara yayılan gölgesine benzer, diye cevapladı Kasha.

Ama sen bana özgürlüğümü satın alabileceğimi söylemiştin. Ve şimdi elimde bu elmas da var.

Bana zaman tanımalısın, dedi Kasha, Böyle işler bir günde halledilmez ki. Zaman mı? diye bağırdı Lorne. Zaman burada hiç kıpırdamamış gibi, sanki beş yüz yıl boyunca olduğu yerde kalmış. Ben buraya ait değilim! Kendi hayatıma dönmeliyim!

Kasha ona hak verir gibiydi ama Lorne'un sabırlı olmasını istiyordu.

Herkes bir tek adamdan mı korkuyor? diye sordu Lorne.

O adam Karah'm Bey'i ve hükümdarlığının ilk gününden beri otoritesini ve adaletini kanıtladı. Adalet mi? Lorne iğrenmiş gibi baktı. Bir çingiraklı yılan da onun kadar adildir. O, bu kelimenin anlamım bile bilmez. Tek derdi

çevresindekiler üzerinde güç sahibi olmak. Bu insanlar da onun kendilerine en ufak bir iyiliğinden onur duyuyorlar. Kaşlarını çatınca da saklanacak delik arıyorlar. Tam bir zorba o!

Sen durumu böyle görüyorsun çünkü bizden biri değilsin lel-lah. Kasha aksilik eden çocuğuyla uğraşmaya çalışan bir anne gibiydi. Biz onun yaptığı iyi şeyleri biliyoruz ve senin yerinde olmaya can atan dolu kız var.

Yerimi alabilirler, diye cevapladı Lorne. Ben bir erkeği beni idare eden kişi olarak görecektir şekilde yetiştirilmedim. Razul Bey'in emirleri olmadan da başımın çaresine bakabilirim. Beni tek rahatlatan şey onun şimdi burada olmaması, sanki benim şeyimmiş gibi...

Lorne dudağını ısırarak sustu. Sonra birden ayağa fırladı ve kendisini rahatsız eden düşüncelerden kurtulmak için harem dairesinden çıktı. Taş merdivenlerden inip kaplumbağaların bahçesine doğru koştu. Bu iri, dost canlısı yaratıklar genç kız onları çağırınca yanma gelip, kendilerini okşatıyorlardı.

Lorne kaplumbağalardan birini severken birden izlendiğinin farkına vardı. Hurma ağacının dev yaprakları Prenses Jamaila'nın üzerinde bir şemsiye gibi duruyordu. Prenses, ağacın gölgesinden çıkıp Lorne'a yaklaştı.

Duyduğuma göre İngilizler hayvanlara birbirlerine gösterdiklerinden daha çok sevgi gösterirlermiş.

Prenses'in badem gözleri Lorne'un üzerinde dolaştılar. Jamaila, genç kızın, ona çocuksu bir hava veren dar şalvarım, sade tuniğini ve sandaletlerini inceledi. Prenses Jamaila'nın kaşlarını kaldırırken ne demek istediğini Lorne hemen anladı. Prenses, Lorne'un Bey' in evine hiç uymadığını düşünmüştü. EveU hayvanları severiz, dedi Lorne. Onların sadakatine insanlarınkinden daha fazla güvenebiliriz.

Bir kaplan için de aynı şeyi söyleyebilir misiniz? Prenses'in ses tonu hafif alaylıydı.

Eğer Razul Bey'i kastediyorsan, hayır. Lorne genç adamı kendisinin de o gururlu ve tehlikeli hayvana benzettiğini Prenses'e söylemekte bir sakınca görmemişti.

Bizim insanlarımızın sadakatinden şüphe etmemelisin. Biz sözümüzü daima tutarız. Oysa siz Batıklar için her zaman aynı şey söylenemez. Bizim bağlarımız çeliktendir. Hiçbir rüzgârla bükülmezler, seni buraya getiren Siroko bile bükemez bağlarımızı.

Beni buraya getiren rüzgâr filan değildi. Bir adamdı. Eminim benim El Karah'a kendi isteğimle gelmediğimi herkes biliyordur. Bey'iniz beni aldattı. Beni Bar Soudi'ye götüreceğine inandırdı.

Demek burada olmaktan hoşnut değilsin?

Şu iki nöbetçi hep peşimde olmasalardı burada bir an bile durmazdım.

Şansımı denerdim.

Böyle güçlü ye yakışıklı bir adamın kollarında olmaktansa çölü mü tercih ederdin?

Buradan gitmek istiyorum. Bana yardım eder misin?

Sana yardım etmeye ikna olabilirim, dedi Prenses, esmer kolundaki altın bileziğe bakarak. Benim olmasını istediğim bir şey var Razul Bey'de, kadife bir kutu. Prenses ince parmakları ile kutunun dikdörtgen şeklini tarif etti.

Kutuda sapı elmas ve yakutlarla süslü bir yelpaze var. Bu onun... benim yengeme aitti. Aslında bana kalması gerekirdi ama Razul Bey onu bir sandıkta kilitli tutuyor. Ahantar da sadece kendisinde.

Prenses, Lorne'a dikkatle baktı. Gözlerindeki şüpheyi görüyorum ama sandıkta batılı kıyafeti var. Modası geçmiş elbiseler ama gene de onları giymeyi tercih edersin.

Batılı kıyafeti mi? Lorne çok şaşırmıştı.

Yengem Fransız'dı. Çölde kocasıyla seyahat ederken bir gece kampları basılmış. Göçebe çeteleri tarafından. Kocasıyla ikisinin öldüğünü sanıp bırakmışlar onları ama ertesi günü bir grup süvari olay yerine gelmişler. Ve güzel Fransız kadının hâlâ nefes aldığını görmüşler. Elinde de hâlâ göçebelerin çadırları yağmalarken fark etmedikleri yelpaze varmış. Onu alıp El Ka-rah'a getirmişler.

O zaman burayı büyükbabam Prens Kemal Kebir yönetiyormuş. Görevli süvariler ortaya saçılan elbiselerin toplanıp bir sandığa konmasını emretmişler ve bu da yapılmış.

Kocasına ne olmuş? diye mırıldandı Lorne.

O ve hizmetkârlar çöle gömülmüşler. Prenses ellerini iki yana açtı. Göçebeler kadının başına vurmuşlar ve o da beyin sarsıntısı geçirmiş. Bu yüzden uzun zaman hafıza kaybına uğramış. O arada büyükbabamın kardeşi ondan hoşlanmış ve ona El Karah'ta ken-, dişiyle kalmasını teklif etmiş. Prens evlenmelerine izin vermiş ve bir süre sonra kadının bir oğlu olmuş. Zavallı kadın hastalanıp öldüğünde çocuk bir yaşından küçükmüş. Zaten yengem başına vurulduktan sonra hiçbir zaman tam olarak düzelememiş.

Prenses Jamaila durakladı ve sessizlik Lorne'a bir mesaj iletti. Lorne gözlerini hayretle açtı. Razul Kebir'in annesi miydi o?

Aynen öyle.

O zaman yelpazenin senin olması gerektiğini nasıl söyleyebilirsin ki?

Prenses'in güzel yüzünde sinirli bir ifade dolaştı. Bana on iki yaşındayken göstermişlerdi o yelpazeyi ve ozamandan beri ona sahip olmak istedim.

Razul' den birçok kez tatlı dille almaya çalıştım onu ama bana hiçbir zaman kesin bir cevap vermiyor ve yelpaze o saten elbiselerin arasında hâlâ üzeri kumlu duruyor. Kuzenimin yüzüne duygusuz bir adam olduğunu söyledim ve o da bunu kabul etti, kendine özgü şekilde gülerek. Yelpaze onun için fazla bir şey ifade etmiyor. Annesi, Razul daha onu tanımadan öldü...

Bu doğru olmayabilir, diyerek sözünü kesti Lorne. Yaşamının ilk aylarında bebek gece gündüz annesiyle beraberdir ve doğal olarak aralarında bir bağ oluşur. Eğer anne ölürse, bağ acımasızca koparılmış olur. Çocuk ağlar sızlar ama annesi ona dönmez. Ve senin Razul Bey'in duygusuz olduğunu söylemene karşın onun sevdiği ve kaybettiği annesi ile ilgili anıları olabilir. Yelpaze onun için, söylediğinden daha anlamlı olabilir.

Bunu söylemenin sebebi aslında onu tanımamış olman.

Onu tammaya hevesli değilim, diye çabucak cevapladı Lorne. Ve eğer yelpazeyi kilit altında tutuyorsa onu nasıl elde edebilirim anlamıyorum. Bir kadın değişik yollar deneyebilir, dedi Prenses yaralayıcı bir şekilde. Şu anda sen onun özel hayatının bir parçası saydırsın ve bir adam yatarken elbiselerini çıkarır.

Lorne saç diplerine kadar kızardı. Eğer benim onun ceplerinde anahtar arayabileceğimi ima ediyorsan, çok yanılıyorsun. Ben... o adamla yatmıyorum! Eğer El Karah'tan gitmek için sana yardım etmemi istiyorsan o sandığı açmamın bir yolunu bulman gerek. Lorne'a bakan kahverengi gözler artık pek de ceylan gibi değildi. Yelpazeyi istiyorum. Benim olacak o. Şımarık bir çocuk gibi konuşuyorsun,' dedi çileden çıkan Lorne. Bu hırsızlık olurdu...

RazuPe onu sana vermesini söyleyip, soma da bana verebilirsin. Nedendir bilmem, ille yatağında seni istiyor. Yoksa seni niye sarayına getirsin ki?

B... bilmediğime eminim. Lorne'un yüzü hâlâ kıpkırmızıydı.

Onun ilgisinden korkuyor musun? Prenses soran gözlerle bakıyordu. Bakire misin?

Bu seni hiç ilgilendirmez.

Doğru ama! Prenses'in kahverengi gözleri Lorne'un üzerinde dolaştı. Bu durumda yelpazeyi kolayca alabilirsin. Eğer Razul sana sahip olmak istiyorsa ondan her şeyi isteyebilirsin. Anlamıyor musun, seni küçük aptal?

O... ondan hiçbir şey istemeyeceğim.

Her şeyden çok ondan uzaklaşmak istediğini sanmıştım.

Söylediğin şeyi yapacak kadar alçalmam... alçala-mam. Ben bir fahişe veya adi bir hırsız değilim.

Soylusun demek? Prenses haince güldü. Derdine sessizce katlanacaksın öyle mi?

Eğer böyle yapmam zorunluysa, sessizce katlanırım.

İngiliz tarzı böyle mi? S... samrım öyle.

Ne acı, çünkü sana bir at bulmak benim için çok kolay olurdu. Sana bir de pusula verip Bar Soudi'ye gönderebilirdim. İstedğin kadar da su verirdim. Kuzenim saraya dönene kadar El Karah'tan gitmiş olurdun.

Lorne bunları duyunca iradesinin zayıfladığını hissetti. Ama bir anahtardan söz ettin. Belki de onu üzerinde taşıyordun

Kilidi kırabilirsin... ah yapamaz mısın bunu? İngiliz karakterine kara bir leke mi sürerdi bu?

Eğer yelpazeyi o kadar istiyorsan niçin kilidi kendin kırmıyorsun?

Çünkü nöbetçileri atlatıp odasına giremem ama sana karşı böyle bir kısıtlama yapılmaz... sen onun kadınısın.

Lorne'un gözleri öfkeyle parladı. Herkes böyle sanıyor! Benim onun metresi olduğumu düşünüyorlar. Razul Bey durumu böyle gösterdi ama bu doğru değil!

Sahi mi? Bizler kurnaz insanlarızdır ama kadın erkek ilişkileri konusunda çok safızdır. Evet, seni haremine getirmekle kuzenim senin gözdesi olduğunu gösterdi. Onun odasına girsen nöbetçiler dikkat bile etmezler buna. Senin düşündüğünün tersine doğuda kadın batıda olduğundan çok daha fazla şımartılır ve kadının devamlı üzerine düşülür. Batıda ise kadınlar erkek gibi olmak için uğraşıyorlar. Biz kadın veya erkek olarak dünyaya geliriz ve her cinsin kendine göre bir gücü vardır. Erkek gibi olmaya çalışan kadını garip görürüz ve kadın olmaya çalışan erkek de aptaldır. En iyisi kendi durumundan memnun olmak.

Prenses Jamaila kendi halinden çok hoşnutmuş gibi gülümsedi. Sen kendi yaşam tarzına dönmek istiyorsun. Bırak da sana yardım edeyim.

Yardımanın bir bedeli var tabii ki. Lorne, Razul Bey'e karşı nefretiyle için için kaymyordu.

Her şeyin bir bedeli vardır, dedi Prenses. Hayat böyledir. Doğuda da batıda da.

Yelpaze yoksa, bana da at yok, öyle mi? Lorne' un gözleri acı doluydu.

Tamam, eğer senin için o kadar önemliyse, yelpazeyi sana vereceğim.

Çok güzel! Prenses zevkle güldü. Onu buraya getirip bana vereceksin. Yarın bu saatte. Ve yarın akşam sana bir at ile yol boyunca yetecek su ve yiyecek vereceğim. Biliyor musun, seni hiç anlamıyorum.

Niye?

Bu çevreye hükmeden, bu derece güçlü bir adamdan uzaklaşmaya çalışıyorsun. Onun olmaktan büyük zevk duyacak kadınlar var.

Örneğin sen mi? diye sordu Lorne soğuk bir şekilde. Badem gözler kısıldı.

Ne cüretle benimle böyle konuşuyorsun?

Ne o damarına mı bastım?

Benim sosyal konumum seninkinden çok daha yüksek.';

Öyle yükseklerdesin ki benden senin için hırsızlık yapmamı istiyorsun.

Bunun tek nedeni Razul'un yelpazeyi bana vermemekte inat etmesi. Ben onun en yakın kadın akrabası-yım ve yelpaze benim olmalı. Zaten yelpaze onun ne işine yarar ki?

Belki de onu kadınına verir? dedi Lorne, Prenses' in havasını bozmak için.

Gelip geçici bir sevgiliye bu kadar değerli bir şey vermez. Prenses'in kısılmış gözleri Lorne'u tepeden tırnağa inceledi. Aslında seni kullanıp, bir kenara

atacak bir adamdan uzaklaşmakla iyi ediyorsun. Sen Bey için sadece geçici bir hevesin. O iyi yetişmiş, zarif ve güzel bir doğulu kızla evlenecek. Böyle birisi var ama kız daha on dört yaşında. Razul sanırım onun on altı yaşına gelmesini bekleyecek. O zaman kız daha da gü-zelleşecek ve bir erkeği hoşnut etmek konusunda eğitilmiş olacak.

Prenses, sözlerinin Lorne'a iyice işlemesi için bekledi. Lorne'un beyninde bu sözcükler büküldüler, kıvrıldılar ve genç kızın buradan uzaklaşmak ihtiyacım artırdılar.

Batıda bu tür bir eğitim ihmal edilir, değil mi? Özellikle bir rahibe okulunun taş duvarlarının arasında.

Bizim her şeyimiz sizden bir tebeşirin peynirden farklı olduğu kadar farklı. El Karah'ın insanları yalnız acımasız değiller aynı zamanda uygarlaşmamışlar da. Biz İngiliz kızlarını hayatın şartları ile karşı karşıya getirmeden önce onların büyümelerini bekleriz.

Belki de Razul konusudaki korkularının da nedeni bu konudaki bilgisizliğindir. Zengin bir adamın gözdesi olan kızın zengin olması pek de görülmemiş bir şey değil. Fakirliği mi tercih edersin?

Ben özgür olmayı tercih ederim. Bu çığlık genç kızın kalbinden geliyordu. Ücreti mücevherle ödenen bir fahişe gibi... bir erkeğin zevk aracı olmak her şeyden kötüydü. Lorne'a bunun düşüncesi bile hakaret gibi geliyordu.

Razul Bey beni korkutmuyor. Sanırım kendi yasalarını yapmak bir Bey için doğal bir şey ama onun yasalarına boyun eğmek benim için doğal değil.

Ondan iğreniyorum!

Prenses Jamaila ince kaşlarından birini kalırdı. O zaman gitmen en iyisi. Yoksa en ufak dileğine bile boyun eğmek zorunda kalacaksın onun. Eğer bunu sana yaptıramayacağını sanıyorsan aptalsın demektir. Her kadına yapabilir bunu. O herhangi bir erkek değil; yoksa benim kardeşlerimden biri onun yerinde olurdu. Parmağının bir hareketiyle emir verir. Doğu usulü böyledir. Başa geçmek için baştaki kişinin oğlu olmak yetmez. Genellikle Bey'lerin oğulları aptal olur. Razul, seçimle iş başına geldi. Bu onun önemini daha da artırıyor.

Diktatör! Lorne'un yüz hatları buzdan yontulmuş gibiydi. Gözleri ise elmas gibi parlıyorlardı. Büyük, güçlü ve kendinden emin. Şeytan kadar acımasız ve öküz derisi kadar sert. Beni fırtınadan sonra evde büyükbabamın ölüsüyle bulunca hiç duygulanmamıştı. Beni kirletmeyi eğlenceli buldu anlaşılan.

Onun küstahlığından nefret ediyorum! Onu... onu en az kendim olduğum kadar mutsuz etmek istiyorum ama öyle katı ki dayanılmaz egosunu hiçbir şey zedeleyemez. İyi nişan alınmış bir bıçağın bile yönünü şaşırtır o adam. Ondan öyle nefret ediyorsun ki, diye mırıldandı bir silahın olsa onu öldüreceğine inanıyorum.

Öldürürdüm. Lorne sözlerini tartmadan konuşmuştu. Onu cehennemde görmek isterdim.

Razul bir erkek. Ölünce onu cennetin beklediğine inanıyor. Doğal olarak. Lorne küçümser bir tavırla başını geriye attı. Bana öyle geliyor ki doğuda yaşam tamamen erkeklere göre. Bundan bir kadın ne kazanır ki? Bir kez daha Jamaila kolunu saran altın halkaya baktı. Eğer bir kadın akıllıysa takabileceği kadar mücevher elde eder. Gözden düşerse mücevherleri onda kalır. Adam mücevherleri geri istemeye kalkarsa kadının kardeşleri onun icabına bakarlar.

Lorne elinde olmadan titredi. Bir öç alma olayı yüzünden çölü tanımış, burada zamanın durduğunu, eski geleneklerin hâlâ geçerli olduğunu görmüştü. Onu El Karah'a getirmekle, Razul Bey genç kızı da bunun bir parçası haline getirmişti. Eğer bu adamdan kufu-lacaksa eskiden aklına bile getiremeyeceği yolları denemek zorundaydı.

Her şeyin bir bedeli vardı ve Razul Kebir'in elinden kurtulmak istiyorsa, bunun bedelini ödemeliydi. Birden Lorne genç adamı hatırladı ve Razul Bey dönmeden buradan kaçması gerektiğine karar verdi. Bu adamın ona bir kez daha dokunmaması için her şeyi yapardı.

Kadın ve erkek arasında... dedi Prenses, ...bir düello vardır. Bazıları her darbeden, kayıptan ve kazançtan zevk alırlar. Lorne'a onu eğlenceli buluyormuş gibi baktı. Lord Razul'un sarayına manastırda daha mutlu olabilecek bir kızı getirmesi çok şaşırtıcı. Haklı değil miyim?

Lorne bir zamanlar rahibe okulunun kısıtlamalarından kurtulmayı nasıl istediğini hatırlayıp omuz silkti. Her yeri buraya tercih ederim, diye cevapladı. Aşkın yedi tülüne bir rahibe örtüsünü tercih etmen ne garip. Bunun bir dans olduğunu sanırdım. Lorne ilgisizdi.

Dansöz nasıl tüllerini çırılçıplak kalana kadar birer birer atarsa iki insan arasındaki ilişki de böyledir. İlk tülü veya İkinciye atarken utangaçlık isteğe dönüşür. Ve kalan tüller hevesle atılır. Sonunda kalbin gizleyecek bir şeyi kalmaz. Prenses ellerini bir dansözün zarif hareketleri ile oynattı. Benim insanlarım siz batıkların şarkılarınızda söylediğiniz gibi bir bakışta âşık olunmayacağını bilirler. Belki de siz batıklar aşkın bir yıldırım gibi doğduğuna inandığınız için mutsuz oluyorsunuz. Gözler karşılaşır ve birden dünyada bir cennet manzarası belirir. Prenses güldü. Gözleri derin ve bilgiliydi. Bizim kültürümüzün sizinki kadar uygar olmadığı söylenir. Ama biz köklerini çok eskilerden alan bilgeliğimize bağlı kaldık. Bunca yıl gökyüzündeki yıldızlar renklerini değiştirdiler mi? Ay hiç öğleyin yükseldi mi? Güneş gece yarısı doğdu mu? Kadınla erkek arasındaki ilişki de aynı ilk başladığı zamanki gibidir... duyuların düellosu, yedi tülün dansı.

Böyle bir konuda Prenses Jamaila ile tartışamazdı. Lorne aşk hakkında ne biliyordu ki? Rahibe okulunda kadınla erkek arasında geçen şeyler üzerinde konuşmak yasaktı. Öğrenciler fiziksel mutluluğa değil öbür dünyada yakalanacak olan mutluluğa yöneltiyorlardı. Onlara bedeninin yalnızca bir alet olduğu ve zevk amacıyla değil yarar elde etmek için kullanılması

gerektiği öğretilmişti. Vücudun bazı duyguları uyandıran tüllerle örtülmesi öğretilmemiştir onlara.

Lorne bu düşünceleri kafasından geçirirken Prens'in garip bir şekilde kendisini incelediğini fark etti. Erkek gibi giyinmeyi mi seviyorsun? diye sordu Prens.

Şey... bunlar? Lorne hafifçe gülümseyip tuniğine ve şalvarına dokundu.

Gündüz giyecek bir şeye ihtiyacım vardı. Bunlar bana geceleri giymem için verdiklerinden daha uygun geldi. Belki de beni çocuk gibi görüyorsun, çünkü tül gibi ipeklerin ve satenlerin içinde kendimi rahat hissetmiyorum.

Bar Soudi'ye varınca ne yapacaksın?

Çok rahatlayacağım. Lorne içinden geldiği gibi konuşuyordu. Beni yüzüstü bırakmayacaksın değil mi?

Eğer yelpazeyi elde edebilirsen, hayır.

Razul Bey yelpazenin sende olduğunu öğrenince çok kızmaz mı?

Yelpazeyi saklayacağım. Razul Bey onu senin kendin için çaldığını sanacak.

Prens'in cevabı Lorne'u yaralamıştı. Gerçekten de Razul Bey onu, annesinin anılarının bulunduğu sandığı gizlice açan bir hırsız gibi görecekti.

Bunu yapmayı hiç istemiyordu ama burada daha fazla kalamayacağını da biliyordu. Vcdansızlık galiba sizin ailenin kanında var. Lorne soğuk bir sesle konuşmuştu. Prens Jamaila'yı, da Razul Kebir'den kurtulmak için oynamak zorunda kaldığı rolü de sevmiyordu. Ama burada kalmaktansa her şeyi göze alırdı. Kökleşmiş prensiplerini bile bir yana bırakabilirdi.

Biz yalmzcahayattan ne istediğimizi biliriz. Prens'in sesinde gurur izleri vardı. Buna azim derler ve kesinlikle bunu kuzenimin yüzünde görmüşsündür. Bazen prensipler az kullanılan bir odadaki örümcek ağıları gibi bir kenara itilmelidir. Sen ve bert de istediğimizi elde etmek için böyle yapacağız. Eminim Cizvit azizlerin seni bir intikam kılıcıyla yere yıkmayacaklar-dır.

Lorne'a göre ise asıl tehlike Bey'in sarayında kaldığı sürece devamlı başımın üstünde sallanan iri bir palaydı. Gittikçe kendisine yaklaşan ipekli ve çelik arzu kemerleriydi genç kızın tırnaklarını tenine batırana dek avuçlarını sıkmasına neden olan. İçgüdüleri Lorne'a Bey döndüğünde El Karah'ta bulunmaması gerektiğini söylüyordu.

Demek müstakbel eşinin büyümesini bekliyor? Lorne bunları söylemek için kendini zorluyordu. Ve beklerken de benim kendisini eğlendireceğimi düşünüyor? Bencil, küstah herif!

Prens ipekler içindeki omuzlarını silkti. Sen başka kadınların beğendiğinden nefret ediyorsun. Tüm erkeklerden üstün bir erkekle beraber olmayı istemiyorsun. Seni tüm kadınlardan aptal bulan çok olabilir.

Bence de öyle. Lorne bakışlarını kaplumbağa bahçesinin üzerinde dolaştırdı. Ruhunun, aym kabuklarının altında ezilen kaplumbağalar gibi ezildiğini hissediyordu.

Ben bir erkeğin oyuncacı olamam... hele yakışıklılığının ve gücünün ona kadınlara karşı istediği gibi davranma hakkını verdiğini düşünen bir erkeğin oyuncacı hiç olamam.

Onun ilgisinden şeref duyanlara iyi şanslar dilerim. Ben onun verdiği şeyin adını başka bilirim.

Lorne titredi ve birden yalnız kalmak istedi. Haremin serinliğinde, karmaşık duygularım yatıştıracak bir kahve içmeye ihtiyacı vardı.

Sana yelpazeyi getireceğim. Buz gibi bir ifadeyle Prens'in yüzüne bakıyordu. Ama eğer sözünü tutmazsan bu konuşmayı olduğu gibi kuzenine anlatacağım. Sanırım ne kadar hırslı olduğunu kuzeninin bilmesini istemezsin? Sana söz verdim, dedi mağrur bir tavırla Prens. Arap atma binmeyi becerirsin sanırım?

Fırtınada kaybolan atım bir Arap atıydı. Lorne acıyla Firefly'yı düşündü. Her şeyini o fırtınada yitirmişti...

Yarın bu zaman, dedi ve Prens'i tek başına bırakarak, dönüp gitti.

Prens'in dış görünüşü çok zarıftı ama aslında bir yılan gibiydi. Belki de çocukluğundan beri şımartılmıştı ve bu yüzden her istediğini elde etmeye alışmıştı.

Genç kız büyük bir yer minderine oturup türbanını çözdü. Bir kafese kapatılmıştı ve buradan kurtulmasının bir tek yolu vardı. Hırsızlık yapmak zorundaydı!

Lel-lah kahve alır mı? Kasha odaya sessizce girmişti.

Bana bir at bulabilir misin? Lorne sorduğu sorunun cevabım zaten biliyordu.

Lel-lah'a bu işlerin zaman alacağını söylemişim.

Zaman ve tedbir. Lorne karar vermişti. Kasha'ın yardımına bel bağlam'ak yararsızdı. O, sarayda hizmetkârdı ama Prens Jamaila, Razul'un kuzeniydi ve işten atılmak gibi bir korkusu olmazdı.

Evet, bir fincan kahve isterim.

Pasta, hani o sevdiğin fındık kremalılarından, ister misin?

Neden olmasın?

Yapması gerekeni yapacaktı... ,bu gece yapacaktı ve prensiplerin cehenneme kadar yolu vardı. Prens'in dediği gibi onlar bazen az kullanılmış bir odadaki örümcek ağları gibi bir kenara kümeliydiler.

Razul Bey'in odasına onu özleyen kadını gibi gidecekti. Ve herkes genç kızın, sevgilisinin kollarını bulamayınca onun kokusunu, varlığından bir şeyleri aradığını sanacaktı. Nöbetçilerin kesinlikle aklına başka bir şey gelmezdi. Teşekkürler. Kasha kahve ve pastaları getirmişti. Lorne, gece ne yapacağım kararlaştırdığı için rahatlamıştı. Ama hâlâ düşünceliydi.

Memnun olamaz mısın, lel-lah? Her isteğin yerine getiriliyor. Her dediğini yapıyoruz.

Öyle mi? diye mırıldandı Lorne. Kasha ben eğer böyle bir hayat tarzına göre yetiştirilmiş olsaydım memnun olurdum. Ama benim geldiğim yerde bir kız

bazı konularda seçim hakkına sahiptir... Genç kız devam edemedi çünkü bu sözler gözlerinin önüne birçok şey getiriyorlardı. Ah... ne demek istediğimi biliyorsun.

Aştan söz ediyorsun.

Aşk bunun için garip bir sözcük. Razul Bey bana âşık değil. Benden hoşlanıyor. Biraz da bana haddimi bildirmek istiyor. Çünkü ben bir Desiree'yim. Aslında insan onun Fransızlar'ı seveceğim samr değil mi? Kasha yemi yutmamıştı. Lorne, omuzlarını silkip bir pasta aldı. Az sonra Kasha odadan çıkıp, Lorne'u Razul Bey'in annesiyle ilgili düşünceleriyle başbaşa bıraktı.

Bu gece... Lorna ürperdi. Bu gece, bu küstah adamı' doğuran kadının eşyalarına dokunacaktı ve onunla garip bir şekilde söyleşecekti. Lorne usulca etrafına bakındı. Alçak, geniş ve çevresi cibinlikle sardı bir yatak gördü. Komidinin üzerindeki kitabın içinde Razul Bey'in kaldığı yeri işaretleyen deri bir şerit vardı. Duvara dayalı zırhlı deri ceketlerin yanında ise binici çizmeleri duruyordu. Birden aynalı masanın üstünde duran bir şey Lorne'un dikkatini çekti. Bu, gümüş bir çerçevenin içindeki resimdi. Lorne, davetsiz misafir olduğunun bilincinde, dikkatle yürüyerek odanın öbür tarafına gidip, resimdeki kadının gözlerinin içine baktı.

Lorne, onun Razul Kebir'in annesi olduğundan emindi. Genç kız Razul Bey'in zaten odasında başka bir kadın resmi bulundurmayacağını biliyordu. Çerçevedeki yüz bir Avrupalı'ya aitti. Saçlarını topuz yapmıştı ve ipekli elbisesinin omzunda bir gül vardı.

Kadının sessiz, neredeyse hüzünlü bir güzelliği vardı. Sanki Razul Bey'in babası ile olan evliliğinin bir trajedi olacağı belli gibiydi. Bu evlilik lanetlenmişti, yalnızca oğularının doğumu evliliği biraz devam ettirmişti. Acaba oğlu kadına benziyor muydu? Lorne lambayı, ışığı Bey'in annesinin yüzüne düşecek şekilde tuttu. Genç kız yıllar önce ölmüş olan kadının gözlerindeki kehribar pırıltıları görünce hayret etti. Demek ki Razul Bey'in gözleri doğulu görünümüne bu yüzden uymuyordu. Gözlerinin rengini onu doğuran kadından almıştı. Bu, genç adamın görüldüğü kadar da saf kan doğulu olmadığının dıştan görülebilen tek işaretiydi.

Lorne lambayı indirdi ve gözlerini, mücevherli bir yelpaze için eşyalarını karıştırmak üzere olduğu kadının bakışlarından kaçırdı. Lorne her şeyi gözlerinin önünde canlandırabiliyordu. Fransız kadının kumlara baygın düşüşü, dağınık elbiselerin arasında öldü diye bırakılması ve yam başında Fransız kocasının cansız vücudu.

Sandık bu olmalıydı. Duvara dayalı sandığın boyası geçen yılların etkisiyle dökülmüştü. Genç kız elindeki bıçağın kabzasını sıkıca tuttu ve umutsuzlukla sandığın önünde dizlerinin üzerine çöktü. Bıçağı sandığın kapağı ile gövdesi arasındaki aralığa sıkıştırıp tüm gücüyle kilide vurmaya başladı.

Haydi, Haydi... diye fısıldıyordu bir yandan. Kapağı kaldıracak olan çıt sesi duyulduğunda ses sanki odayı doldurdu ve Lorne avludaki iki adam bunu duyacakmış gibi omzunun üzerinden arkasına baktı.

Kendinden nefret ederek bıçağı yere bıraktı ve bir süre kapağı açmadan öylece oturdu. Yaptığı ölmüş birisine saygısızlıktı ama iş bu noktaya geldikten soma Lorne bunu sonuna dek götürmek zorundaydı. Artık dönüşü olmayan bir noktadaydı. Genç kız sandıktaki giysilerden gelen hafif parfüm kokusunu ve sandığın yaydığı sedir ağacı kokusunu hiç unutamayacağım düşündü. Büyük bir dikkatle, artık beyaz rengi fildişine dönüşmüş olan kat kat organze elbiseye dokundu. Yusufçuk yeşili bir elbise ile çay rengi ipekli ve uygun mavi ipekli çorapları olan mavi bir keten elbise vardı sandıkta. Fotoğrafın dışında, bu elbiseler Razul Bey'e annesinden kalan şeylerin tümüydü ve Lorne birden kendini çok suçlu hissetti. Etrafına kendisini izleyen bir gölge görmekten korkar gibi baktı.

Sonunda kutuyu buldu ve açmadan bir kenara koydu. Oturduğu yerde kalakalmıştı. İçinden gelen ses ona sandığı kapayıp gitmesini söylüyorsa da genç kızın hareketsiz kalmasına neden olan bir şey vardı! 'Daha önce bunu yaşamış gibiyim,' diye düşündü. Bu duygu Bey' in sarayına ilk geldiği zaman da genç kızı etkisi altına almıştı.

Genç kız Bey'in annesinin varlığını hissedebiliyordu. Çöldeki yolculuk için yanma romantik elbiseler alan ve göz kamaştırıcı gezinin kan dökülmesi ile sonuçlanacağını bilmeyen kadının.

Lorne algın bir tavırla bakır rengi bir satenin kıvrımlarını okşadı. Bu öykü hüznüydü ve insanı kadere inandırıyor. Eski kişiliğinin sadece bir kabuğu haline gelen ve El Karah'ta kendisini seven bir erkekle evlendiği halde ruhunun ve kalbinin üzerinde kara bulutlar dolaşan genç dulun hikâyesi. Bebeğini çok sevmiş olmalıydı ama gecenin sessizliğinden, kumların yalnızlığından ona sesleneni duymuştu yine de. Bebeği bile kumlardaki acı buluşmayı önleyememişti.

Lorne baştan aşağı titredi ve tam sandığı kapatacağı sırada birisinin onu seyrettiğini hissetti. Genç kız hayaletlerden korkarak dönüp baktığında gördüğü şeyden ötürü bir çılgılık atabilirdi. Ama sesi boğazında düğümlenmişti. Oradaki, suçlayan gözlerle Lorne'a bakan bir gölge değildi. Pelerinli ve uzun boylu adam, El Karah'tan kilometrelerce uzak olduğunu sandığı kişiydi.

Ne güzel bir karşılaşma, dedi genç adam alaylı bir havayla. Azize ruhlu Lorne'un eşyalarını deneyimli bir hırsız gibi karıştırması ne ilginç! Bir erkek nefesini duyunca bayılacak gibi olan hanım bu işte. Bana haydut diyen öfkeli kız da bu...

O anda Lorne gerçekten bayılmak üzereydi. Razul Bey ona yaklaştığında kıpırdamayacak kadar şaşkındı. İşlenen günahların daima ortaya çıkacağını söyleyen rahibelerin haklı olduklarını düşündü.

Bana bir açıklama yapacak mısın?

Lorne sessiz kalınca genç adamın gözleri genç kızdan, açık sandığa ve gümüş bıçaktan halının üstündeki kadife kutuya dolaştı. Razul Bey kutuyu almak için eğildiğinde Lorne daha önce hiç hissetmediği şekilde korkunun vücuduna bıçak gibi saplandığını duydu. Genç adam onu annesinden kalan değerli bir eşyayı çalarken yakalamıştı. Ve genç kıza hırsız damgasını vurabilirdi.

Lorne hareketini nasıl açıklayacağını düşünerek genç adamı izlerken, o üzerindeki kaşmir pelerini çıkardı. Ve tam bir kral edasıyla, yere çömelmiş olan genç kıza baktı. Razul Bey'in bakışları Lorne'u sanki delip geçmişti. Lorne, bunun bir kâbus olduğunu ve biraz sonra, genç adamın gözlerindeki tehdit gerçekleşmeden, uyanacağını umuyordu.

Genç adamın gözleri Lorne'un sandığın kilidiyle uğraşırken dağılan saçlarında dolaştı. Sonra da Bey elindeki kutuya baktı. Birden kutuyu açtı ve çölde bir akşam kocasıyla yıldızların arasında oturan kadının elinde pırıldayan yelpazenin güzelliği ortaya çıktı. O kadın mutluluğunun bitmek üzere olduğunu bilmiyordu elinde bu yelpaze ile otururken.

Ne cesaretle dokundun buna! Sözcükler kırbaç gibi çıkmıştı genç adamın ağzından. Nasıl odama girip eşyalarımı karıştırırsın! Eğer Lionel Desiree'yle akraba olduğundan şüphem olduysa, şu anda hiç yok. O da kendisine ait olmayan şeyleri isteyecek kadar tamah-kârdı.

Genç adamın söyledikleri Lorne'u yaralamıştı. Ama ona kuzeni Prenses'in yelpazeye karşılık kendisine bir at teklif ettiğini anlatırsa genç adam onun hâlâ gerçekleştirmeyi düşündüğü planları öğrenirdi. Kendisini bu derece alçaltan bu adamdan bir yolunu bulup kurtulmalıydı.

Lorne cesaretini topladı. Beni hainliğim için geleneklere göre yedi kere kırbaçlatacak mısın? diye sordu. Ama aslında hiç de görüldüğü kadar cesur değildi.

Fena fikir değil. Genç adam sol elindeki kırbaça baktı. Ama yedi öpücüğün seni kırbaçlamaktan daha çabuk akıllandıracağını sanıyorum.

Genç kızın yüzündeki ifadeyi gören Razul Bey alçak sesle güldü. Bu düşünce hiç de hoşuna gitmiyor, değil mi, ma fille? Hayır, derini kırbacımla yakmamı isterdin ama cezan bu kadar hafif olmayacak. Çünkü kapalı olduğunu bildiğim bir sandıktan eşya çalarken yakalandın. Daha önce de çok hırsızlık yaptın mı? Lorne kıpkırmızı bir yüzle ayağa kalktı. Dizleri titriyordu. Daha önce hiç bu kadar utanmamıştı.

Ben...ben hırsız değilim. Yelpazeyi çalmıyordum.

Boş yere yalan söylemeyin, genç bayan. Yelpazenin kutusu elbiselerin arasına gizlenmişti. Bu da değerli bir şey aradığım ve bulmak için epeyi uğraştığımı gösteriyor. Seni buna yönelten neydi? Yelpazeyi hizmetkârlarımdan birine rüşvet olarak mı verecektin? Bu insanlar burada uzun zamandır çalışıyorlar.

Yelpazenin öyküsünü bilirler. Böyle bir rüşveti kabul ederlerse kellelerini tehlikeye atacaklarının farkındalar.

Razul Bey bir kez daha Lorne'u baştan aşağı süzdü. Katır kadar aklın yok senin. Benim dairemde çok daha fazla işine yarayabilecek şeyler var... bu bıçak örneğin. Sanırım onu kilidi kırmak için kullandın.

H... hiç de komik değil' diye cevapladı genç kız. En azından sırf yelpazeye sahip olmak için hırsızlık yapmadığımı biliyorsun.

Seni bir hırsız olarak görüp görmemem senin için önemli mi? Genç adam adeta tembelce konuşmuştu, ama bakışlarındaki dikkati görmemek olanaksızdı. Sanki genç kızın ona bütün hikâyeyi anlatmadığından şüphelenir gibiydi. Kimsenin gözünde o kadar küçük düşmek istemem.

Bir haydutun ve ırz düşmanının bile mi? Benim gözümde bile mi?

Senin gözünde bile, dedi genç kız. Sanırım cömert davranıp bana bir at vermezsin değil mi?

Bar Soudi'yi o kadar kolay bulacağını mı sanıyorsun? Seni bir yana bırak, biz doğulular bile çölde kayboluruz. Başka bir fırtına çıksaydı ne yapacaktın?

En azından sizin elinize düşmekten korkmazdım Lord Razul.

Benimkiler kadar temiz olmayan ellere de düşebilirsiniz genç bayan. Genç adam gözlerini öyle kıstı ki her biri birer bıçak gibi oldu. Bu bakış genç kızın elinde olmadan gerilemesine neden oldu.

Çünkü odanın havasına tehdit sinmişti ve Lorne, Razul Bey'in kafasından geçenlerin pek de iyi şeyler olmadığını biliyordu.

Ben Lord RazuPum, dedi genç adam, Ve benim cezalandırma yöntemlerim oldukça çeşitlidir. Bazılarım tatmak ister misiniz?

Ne yapacaksın? Lorne sinirli bir şekilde konuşmuştu. Sandığın kilidini niçin zorladığımı biliyorsun... itiraf ettim, etmedim mi?

Ettin mi? Genç adam elindeki yelpaze kutusuna baktı. Yelpazeyi merak etmiyor musun? Onun kime ait olduğunu bilmek istemiyor musun?

Se... sevdiğin bir kadına ait olduğunu sanırım. Lorne'un endişesi sesine de yansımıştı.

Ama bu seni durdurmadı değil mi? Genç adam çabucak ekledi. Aslında benim birini sevebileceğimi düşünmene şaşıtm. Ben kalpsiz değil miyim?

Taş kalpli bir zorba değil miyim ben?

Lorne daha bu soruya cevap bulamadan, uşak elinde üzeri içeceklerle dolu bir tepsiyle kapıda belirdi. Bey ona Arapça bir şeyler söyledi ve Abdul tepsiyi masaya koyduktan sonra Lorne'a baktı. Lorne, Razul Bey'in Abdul'e ne demiş olabileceğini merak etti.

Bu kadar endişeli bakma. Genç adam sakince pelerinini çıkardı ve ayağıyla sandığın kilidini kapattı. Uşağıma seni dağlamak için kızgın demir hazırlamasını söylemedim.

Kendisini bir divanın üzerine attı ve kahve kabım gösterdi. Bana bir fincan doldur ve lütfen titretip de ortalığa sıçratma.

Genç adam kahvesini içerken Lorne'a pek de iyi bir ifadeyle bakmıyordu. Genç kız onun gözlerinde şeytani bir niyet gördü ama Bey sadece, Bir bisküvi al, Abdul senin de kahve içebilmen için bir fincan daha getirecek, dedi.

Demek hepsi buydu? Lorne buna inanmak istiyordu ama sezgileri ona Razul Bey'in bu kadar kolay sa-kinleşmeyeceğini söylüyordu. Ben hiç aç değilim. Genç kız omzundaki pelerini sıkıntılı bir tavırla çekti. Odama gidebilir miyim? Yorgunum.

Bugünkü çabaların seni şüphesiz yormuştur. Hayır, ben gitmene izin verene kadar burada kalacaksın.

İzin mi? diye bağırdı genç kız. Ben çocuk değilim.

Çocuk gibi davramyorsun... reçel dolabına parmağını sokarken yakalanan aptal bir çocuk gibi.

Beni dövmeyi mi planlıyorsun? Lorne için için korksa da Razul Bey'in karşısında başını dik tutuyordu.

Genç adam Lorne'un tavrından eğlenmiş gibi bir kaşım kaldırdı. Cesaretine hayran olmalıyım. Ama kendine zarar vermen engellenmeli ve ben de bunu yapmaya niyetliyim.

Dayak beni durduramaz, diye cevapladı genç kız. Gerekirse çölde sürünerek giderim.

Şüphesiz. Genç adam fincanını uzattı. İnsan çölde ata binerken epeyi susuyor. Bir fincan daha kahve iyi olur.

Lorne, yüzünde asi bir ifadeyle fincanı doldurdu. Şeker koyarken şekerin zehir olmasını ister gibi bakıyordu. Sağol. Genç adam onun düşüncelerini okur gibi gülümsedi. Pelerini çıkar da rahatla, ma petite, çünkü daha yatma zamanı gelmedi.

Genç kız isteksizce pelerini çözdü. Böylece üzerindeki kaftan ortaya çıktı. Yakası ve kol uçları işlemeli mavi ipekli kaftan tamamen doğu havasını taşıyordu. Lorne, hiç de rahatlamaksızın yerdeki iri mindelerden birine oturdu. Abdul bir fincanla döndü ve anlaşılmayan bir yüz ifadesiyle fincana kahve doldurdu. Genç kız bir an için AbdüPle göz göze geldi ve adamın gözlerinde acımaya benzer bir şey gördü. Sonra Bey, uşağa yine Arapça bir şeyler söyledi. Oysa Lorne, Abdul'ün çok iyi Fransızca konuştuğunu biliyordu.

Genç kız kahvesini yudumladı. Az sonra Abdul odadan çıktı. Lorne bir kez daha Razul Bey'le yatak odasında yalnız kalmaya katlanmak zorundaydı. Ne acımasız adamsın sen! Daha fazla susamaz-dı. Yalvarırcasına Razul Bey'e baktı. Bir şeyler tasarladığımı biliyorum... benim hiç hoşuma gitmeyecek şeyler olduklarını da.

Şimdilik kahvenin zevkini çıkar. Genç adam uzun bir yaprak sigarası yaktı ve dumanları havaya üfleyerek, başını divanın yastıklarına dayadı. Rahat havası Lorne'un gerginliğini daha da artırıyordu.

Benim hakkımda karar verecek en son adam sensin! diye bağırdı genç kız. Sen beni buraya getireli beri kötü alışkanlıklar kazandım. Ben iyi bir kızdım... eh, epeyce de söz dinlerdim ve bu gece yaptığımı yapmayı hayal bile edemezdim. Bu cehenneme davetiye çıkarmak gibi olurdu.

Genç adam yavaşça bir kaşını kaldırdı ve gözlerini genç kızın yüzünden ayırmadı. Cehennem ateşi ha? Onu bu gece davet etmedin mi?

Lorne dudağını acıtana kadar ısırıldı. Bu adam ona ne yapacaktı acaba? Bana işkence etmekten zevk alıyorsun, dedi suçlarcasına.

Genç adam yatağa doğru bakıp gülümsedi. Haklıydım, değil mi? Benim yedi öpücüğüm düşünebileceğim tüm cezalardan çok daha eziyetli olurdu senin için.

Ceza demek! Genç kız öne doğru eğildi. Alnına düşen saçlarının altında gözleri masmavi parlıyordu. Duyan da El Karah tacının taşlarını çaldım sanır. O da bir yelpaze...

Benim iznim olmadan ona dokunmaya haklan yoktu. Razul Bey sözcükleri genç kızın yüzüne çarparca-sma konuşmuştu. Arkamı döndüğüm an daireme sızıp annemin eşyalarını karıştırıyorsun...

Genç adam sustu. Yaprak sigarasının dumamın ardından asık suratı görülüyordu. Evet, annemin elbiseleri... annemin yelpazesi. Sandıktaki elbiselerin Avrupa stilinde olduğunu mutlaka fark etmişsindir?

Evet, dedi Lorne. Evet, fark ettim.

Ve onun Fransız olduğunu, çölde yarı ölü halde bulunup El Karah'a getirildiğini bilmiyormuş gibi mi davranacaksın. Lorne'a doğru ilgiyle eğilme sırası Razul Bey'deydi. Aptal olsaydım, ma femme, bu bölgenin şefi olamazdım. Benim için çok değerli olan bir şeyi çaldığını biliyordun ve bu da yaptığını daha ayıp hale getiriyor. Biliyordun değil mi?

Evet. Lorne itiraf etti. Genç adamın gözlerindeki küçümseyen ifade Lorne'u yaralamıştı.

Kim söyledi sana? Kasha mı? O benim dadımdı ve annemi tanıyordu.

Lorne, Bey'i kendisine onu doğuran Fransız kadından Kasha'nın bahsettiğine inandırmalıydı. Hâlâ Prenses Jamaila konusunda umutluydu. Belki de Prenses şeyhin El Karah'a bu gece döneceğini bilmiyordu. Lorne, bundan emin olamıyordu. Çünkü doğuluların ne düşündüklerini anlamakta onların batıkların düşüncelerini okumakta oldukları kadar ustalaşmamıştı daha.

Doğuluların ince bir sezgi yetenekleri vardı. Ve Lorne bu nedenle El Karah Bey'ine bakarken ne diyeceğini şaşırmış gibiydi. Bey, batılı kanını hiç belli etmiyordu. Ama yoksa vücut yapısından biraz anlaşılıyor muydu bu? Genç kızın Bar Soudi'de gördüğü çoğu doğulu adamdan daha iriydi ve nöbetçilerinin bazıları uzun boylu olsalar da hiçbiri onun kadar geniş omuzlu değildi. Yapısı genç adamın diğer insanlara tepeden bakmasını sağlıyordu ve bu onun liderliğine daha da göz alıcılık katıyordu.

Annemin öyküsünün ne kadarını biliyorsun? diye sordu Razul.

Ben... ben onun sen daha bebekken öldüğünü biliyorum.

Çölde aldığı yaralardan dolayı hiç iyileşemediği için. Veya... Genç adam sigarasının ucunda biriken küle baktı, sonra külü tablaya döktü. ... belki de kalbindeki yara iyileşmemiştir?

Genç adamın kaderci kültürünü yansıtan sözleri Lorne'u titretti. Bir şey ancak kumlarda yazılı olduğu için gerçekleşirdi. Tanrının isteği.

Annem ben doğarken ölmüş, dedi Lorne alçak sesle. Ama sen bunu zaten biliyorsun. Sana bunu Lion söylemişti. Ve sen Lion'un bunu çiftlik konusundaki tavrını yumuşatmak için uydurduğunu düşündün.

Demek ki ortak bir noktamız var. Ama genç adamın gözleri yumuşamadı. Söyle bana, senin odana gizlice girip, annenin özel bir eşyasını alsam bundan hoşlanır mıydın? Bunun hafifçe geçiştirilecek bir şey olduğunu mu düşünürdün?

Genç kız yaptığından gurur duymuyordu ve genç adamın kızgınlığını anlayabiliyordu. Ama özgürlüğüne kavuşmak için her şeyi deneyeceğini de Bey anlamalıydı. Genç adam, mücevherli bir yelpazeden çok daha değerli bir şeyi almıştı elinden ve genç kızın utançla başını önüne eğmeye niyeti yoktu. Eğer şerefli bir şekilde hareket etseydin seni kızdırmaya ve sinsice hareket etmeme gerek kalmazdı. Bunu şu anda da yapabilirsin. Adamlarından birine bir at eyerlemesini söyleyip onun bana Bar Soudi'ye kadar yol göstermesine izin verebilirsin. Niye beni burada tutuyorsun, hem de senden bunun için ne kadar nefret ettiğimi bile bile?

Kilidi zorlanmış sandığı gösterdi. Gitmeyi ne kadar istediğini kanıtlamadım mı? Ne kadar kızacağım biliyordum...

Ama ben dönmeden gideceğine inanıyordun değil mi? Ben çıkıp gelince, ma femme, korkudan sıçradın.

Genç adam gözlerini Lorne'un üzerinde sert bir ifade ile dolaştırdı. Bu kusursuz, yumuşak ve beyaz ten sana çok aldatıcı bir saflık ifadesi veriyor. İngilizler ne der? Sanki ağzında tereyağı erimezmiş gibi.

Beni kaçırdın, diye cevapladı genç kız. Ve bu benim işlediğim suçtan çok daha ağır. Tabii ki sen bunu böyle görmezsin. Adaletin, sabrın ve insafın yalnızca kendi insanların içinmiş gibi... ve sen tamamen onlardan birisin değil mi Lord Razul? Sende annenden çok az bir şey var.

Bu senin Fransızlar'ı daha mı uygar bulduğunu gösteriyor? Genç adam parmaklarını şıklattı. Sanki kendini haklı çıkarmayı aklından bile geçirmiyor gibiydi. Ne yapalım, hayat bu.

LOasis'teki mutluluğumu kaybetmemin sorumlusu sensin. Bu umurunda bile değil sanırım?

Genç adam sigarasını pirinç kül tablasında söndürdü ve gözlerini genç kızın yüzünden ayırmadı. L'Oa-sis'i yıkan Siroko'ydu ve büyükbabanı elinden alan da bir beyin kanamasıydı. Benim kötü adam olduğuma inanmak istediğini

biliyorum ama herkes yalnızca kendi günahları için cezalandırılır. Dünyada ne azizler, ne de kahramanlar var. Hepimiz insanız ve hata yaparız. O zaman Lord Razul, senin kendi koyduğun on birinci emire karşı gelmişim gibi davranma bana. Ben de etten kandan yapıldım. Benim de duygularım var ve bunlar her zaman melek gibi değil. Sen... sen bana bir şey yapacaksın değil mi?

Sadece çölde annemin başına gelenin senin de başına gelmemesini sağlayacağım, mon amie.

Ne demek istiyordu acaba? Lorne, Abdul kapıda be-lirip içeri fesli ve uzun elbiseli bir adamı soktuğu sırada çok gergindi. Adam yerlere kadar eğilip geleneksel selamı verdi. Keskin kara gözleri ve şahin gibi burnu ona yırtıcı bir hava veriyordu. Odaya adamın arkasından eldivenli elleriyle mangal taşıyan iki yardımcısı girince Lorne kaskatı kesildi. Genç kız adamlara baktı ve elini boynuna götürdü. Nabızı yakalanmış bir kuşun kanatları gibi çarpıyordu.

Mangal odamn arkasına taşındığında Razul Bey ayağa kalkıp, Lorne'a yaklaştı. Bu adam bir kuyumcu mon amie, engizisyon hakimi değil. Senin beyaz tenini dağlamaya gelmedi buraya.

Lorne gözünün önündeki sahne karşısında donakal-mıştı. Etrafa sıçramaya çalışan alevlerin sıcağı genç kıza kadar geliyordu. Alevler adamların yüzlerine gölgelerini düşürüp, onları korkunçlaştırıyordu. Ne yapacak? Genç kız Bey'e yalvaran bakışlarla baktı. Ama Bey genç kızın arkasına geçtiğinden yüzünden hiçbir şey anlaşılmıyordu.

Fazla yaygara yapma. Razul Bey ellerim genç kızın omuzlarına koydu.

Kıpırdama. Bu iş birkaç daA kika sonra bitecek.

N... ne oluyor? Genç kızın sesi boğazım sıkkan korkunun etkisiyle yükselmiş gibiydi.

Kuyumcu Lorne'un gözlerinin içine baktı ve yavaşça cebinden deri bir kese çıkardı. Keseyi açıp, içinden pırıl pırıl parlayan altın bir şey çıkardı.

Adam Lorne'a yaklaştı. Lorne, Bey'in kollarının arasında gerginleşince genç adam parmaklarını genç kızın kemiklerine bastırdı. Sakin ol. Korkmuş bir kısırakla konuşur gibiydi. Sakin ol.

Lanet olası şeytan!

Eğer yanmak istemiyorsan kıpırdama. Razul Bey Lorne'un omuz kemiklerini bastırmaya başladı ve Lorne, kuyumcu sağ ayak bileğine altın halkayı geçirirken şaşkınlıkla baktı. Kuyumcu mangalda ısıttığı demir halkanın uçlarını lehimledi.

Rüya değildi bu... genç kız metalin kokusunu duyuyordu ve ayak bileğindeki ısıyı hissediyordu. Az sonra iş bitmişti ve kumuycu ayağa kalkmıştı. Bey'in önünde eğildi ve adamlarıyla beraber, odaya kömür kokusu yayan mangalı alıp gitti.

Çok çekici. Razul Bey genç kızı bırakmıştı ve kızın önünde eğilip halhali incelerken Lorne kaskatı bir şekilde oturuyordu. Üzerindeki yazıyı sen de gördün değil mi? Sözcükler Arapça...

Sadistçe numaraların var... Lorne genç adama nefretle bakıyordu. Tenine Razul Bey'in parmaklarının değmesi onun için bir hakaretti. Bileğine takılı hal-hal ise onu adeta çıldırtıyordu.

Sen sadistliğin ne olduğunu bilmiyorsun, diye cevapladı genç adam. Eğer kaçmaya kalkıp göçebelerin eline düşersen ayağındaki yazıdan senin bana ait olduğunu anlayacaklar. Sana zarar veremeyecekler, sa-tamayacaklar da seni. Bana erdemlerin zedelenmemiş olarak iade edileceksin.

Alçak herif.

Ben sadece çölün kurallarına uyuyorum. Tıpkı bir kadın gibi çöl de güzelliğiyle kişiyi aldatır. Bak dudakların neler söyleyebiliyor, halbuki ne kadar çekiciler. Genç adam aniden ayağa fırlayıp Lorne'u kendine doğru çekti. Öyle ki genç kız onun vücudunun her bölümüne değiyordu. Bu Lorne'un hep engellemek istediği şeydi. Ama genç adam Lorne'un karşı koyamayacağı bir güçle dudaklarını genç kızın dudaklarının üstüne bastırdı. Genç kız tamamen bu öpücüğün etkisine girmişti. Bu çok özel duyguydu ve Lorne vücudunda bastıramadığı titreşimler duydu.

Altı öpücük daha var, dedi genç adam.

Lorne onun kollarının arasında çaresizdi. Sadece sözcüklerin yardımıyla savaşılabildi onunla. Beni köle yaptığın... yetmez mi?

Kızgınlığın kadar tepkilerin de çabuk olsaydı yeterdi mon ange. Rahibelerin arasında büyümen seni bu kadar isteksiz yapmış.

Ben sadece senin büyüne karşı aşılıyım, diye cevapladı genç kız.

Bey yavaşça gülümsedi. Kirpikleri, kehribar rengi gözlerinin çevresinde gölge yapıyordu. Ve birden genç kızı ayağa kaldırıp, poposuna hızla bir şaplak vurdu. Ne yapıyorsam senin iyiliğin için yapıyorum.

Teşekkürler... hiçbir şey için. Lorne'un poposu acıyordu. Ama olabildiğince dik durmaya, bir şey belli etmemeye çalışıyordu. Genç adam, onun gene ters bir şey söylemesini bekler gibi, genç kızın karşısına dikildi.

Şimdi yatağıma gidebilir miyim lordum? diye sordu Lorne, sakın ve fazlasıyla tatlı bir sesle.

Genç adam geniş yatağına doğru bakıp, bir kaşını kaldırdı ve Lorne birkaç adım geriledi. Bu sırada bileğindeki altın halkanın varlığını hissetti.

Gel, dedi Razul Bey. Seninle odana kadar yürüyeceğim. Yarın belki annemin sandığından bir şeyler seçip alabilirsin... yelpazeyi değil ama, canım. Yelpaze onu beğenen her küçük kıza verilmez.

Lorne genç adama şaşkınlıkla baktı. Bey'in yüzünde ise alaycı bir ifade vardı. Ciddi misin? diye sordu genç kız. Annenin elbiselerine dokununca köpürmüştün.

Razul Bey omuzlarını silkti. Bu kıyafetle rahat etmediğini biliyorum. Annemin elbiseleri demode olsalar da bunu önemseyeceğini pek sanmam. Lorne ne diyeceğini bilemiyordu. Sessizce hareme doğru yürüdüler. Başlarının üzerinde sarayın surları ve kabilenin dalgalanan sancağı vardı. Lorne, Razul Bey' in yanında yürürken bileğindeki halhalin varlığından rahatsız oluyordu. Ve Paris etiketli, hâlâ hafif parfüm kokan elbiseleri kabul etmek istemediğini düşünüyordu.

Avludaki lambalar genç adamın gölgesini taşların üzerine düşürüyordu. Ve Lorne tedbirli davranması gerektiğine karar verdi.

Tamam, diye mırıldandı. Tabii eğer gerçekten üzölmeyeceksen?

Genç kız Razul Bey'in kendisine yandan baktığını hissetti. Birden kalbi duracak gibi oldu... ama genç adam harem dairesinin girişinde duraklayınca rahatladı. Sana burada iyi geceler diyeceğim. Genç adam Lorne'un çenesini tutup genç kızın başını kaldırdı ve gözlerinin içine baktı. Sarayında senin yararına olan isteklerinin dışında hiçbir isteğini yerine getirmemelerini söyleyeceğim adamlarıma. Anlaşıldı mı?

Evet, diye mırıldandı genç kız.

Umarım anlamışsındır. Birden genç adam öbür elini Lorne'un pelerinin altına soktu ve onu hızla kendisine doğru çekti. Başını eğip, genç kız dudaklarından öptü. Bu bir aşk öpücüğü olmaktan çok bir tehdit öpücüğüydü. Git, yat. Genç kızdan uzaklaştı ve avlunun öbür tarafına doğru yürüdü. Lambalardan yayılıp, karanlığı delen silik ışığın altında genç adam uzun ve güçlü görünüyordu. Işığın altında görünen başkaları da vardı; Taş kemerlerin arasında sessizce dikilen nöbetçiler.

Bölüm Sekiz

Lorne taş duvarların ince oymalarını sıkıca kavramıştı. Birden, uykudan uyanırcasına, hızla döndü ve harem dairesine doğru koştu. O korkunç alevleri ve Razul Kebir'in kollarında yaşadığı tehlikeyi kafasından silip atmamak istiyordu. Ne cesaretle ona böyle şeyler yapabiliyordu bu adam? Sanki genç kızın isteksizliği onu kamçılıyor gibiydi. Bileğindeki halhal genç kızın Razul Kebir'i unutmasını engelliyordu. Üzerinde de o saçma sapan yazı vardı. Lorne'un, Razul Bey'in malı olduğunu ve yolunu şaşırdığında sahibine geri götürölmesi gerektiğini belirten yazı.

Genç kız bileğinde pırıl pırıl parlayan halhala bakarken genç adamın ona fısıldadıklarını duyar gibi oldu ve elini Razul Bey'in sert bir şaplak indirdiği yere değ-dirdi.

Ne yapıyorsam senin iyiliğin için yapıyorum, demişti genç adam.

Eğer Lorne'un, bileğinde bir köle halkası taşımaya razı olacağım sanıyorsa çok yanılıyordu. Lorne, Kas-ha'yı çağırdı ve yaşlı kadın aleacele odaya girdi. Ne var lel-lah?! Bir derdin mi var?

Bu! Lorne bileğindeki alçaltıcı şeyi gösterdi. İşte derdim bu!

Kasha halhali inceledi ve merakla Lorne'a baktı. Lord Razul mü taktırdı bunu? Tabii ki o... bunu buraya çivilettirdi ve ben buna daha fazla dayanamayacağım! Çabuk bana bir törpü getir. Belki törpüyü sürterek çıkartabilirim şunu. Yapamazsın! diye bağırdı Kasha. Çok öfkelenir. Ben de öfkeliyim! Şu makyaj kutusunda bir törpü var mı? Lorne sabırsızca odanın öbür tarafındaki dolaba gitti ve çekmeceleri sonuna dek çekti. Kutuyu bulunca halıya dökülen pudralara aldırmadan hemen açtı. İşte! Genç kız çok sevinmişti. Çünkü törpü fildişi saplı, sağlam bir şeydi. Ayağım yer minderine dayayıp işe koyuldu. Halhali tutan çiviye törpülemeye girişti. Altın bu, dedi Kasha, başını sallayarak. Bütün gece de uğraşsan açılmaz le-lah.

Lorne önüne dökülen saçlarının arasından Kasha' ya baktı. Bana bunu yapmaya hakkı yok...

Bizim adetimiz böyle. Kasha sakinleştirici bir sesle konuşuyordu. Lord Razul'un sana taktığı demir köle halkası değil ki.

Ama aynı öyle gibi. Lorne işe yaramayan törpüyü bir kenara attı. Kasha haklıydı tabii ki. Halhal som altındandı ve Lorne ondan kurtulmaya çalışırken boş yere zaman harcıyordu. Halhal Razul Bey'in istediği kadar genç kızın bileğinde duracaktı. Lorne, Razul Bey'e annesinin eski moda elbiselerini kendine saklamasını söylemediğine pişman oldu birden.

Ama bu düşünceyi çabucak kafasından uzaklaştırdı. O güzel kumaşları ellerken bile onları uzun zaman önce giyen kadına yakınlık duymuştu. Tıpkı kendisi gibi o kadın da kendine yabancı olan bir adamın eline düşmüştü. Nasıl Lorne büyükbabasını yitirdiyse o da kocasını kaybetmişti. İkisinin durumlarında garip bir benzerlik vardı.

Annesini tanıyordun, değil mi Kasha?

Evet, Lady Lily'yi tanıyordum.

Demek adı buydu? Lorne süslü gümüş çerçevenin içindeki güzel yüzü düşündü. Çok zarıftı değil mi, tıpkı bir zambak gibi?

Evet, solgun bir çiçeği andırıyordu. Uzun, ince bir boynu ve iri gözleri vardı. Saçları altın gibiydi.

Sarışındı demek! Lorne ellerini birleştirdi. Benim gibi mi?

Tam olarak değil. Onunki daha koyu sarıydı, bazı yerleri bakır rengine çalıyordu. Sen tam bir sarışınsın le-lah ve onu buraya getirdiklerinde o senden yaşlıydı. Çölde yaralanmıştı ve kocası öldürülmüştü. Kasha sıkıntılıydı. Sana onu anlatmalı mıyım bilmiyorum. Lord Razul onun hakkında pek konuşmaz.

Razul Bey'in odasında onun resmini gördüm, dedi Lorne alçak sesle. İşin garibi Bey bana annesinin elbiselerini kullanmamı teklif etti.

Kasha hayretler içinde kalmıştı. Bey on aylıkken annesi ölmüştü ve o zamandan beri o elbiseler kilitli kaldılar. Bey'in babası emretmişti bunu, zaten bir daha hiç evlenmedi. Hanımın cenazesini çok iyi hatırlıyorum. Lady

Lily çöle gömüldü. Arkasından ağlayanları çöle götüren sıra sıra develeri hatırlıyorum. Çöle gömülmek onun vasiyetiydi ve lordumun babası onun bu isteğim yerine getirdi.

Demek ilk kocasını hiç unutmadı? En çok onu seviyordu demek? Lorne cenaze alayını görür gibi oluyordu.

Aşk mı? Kasha hayatı boyunca aşkın, uğruna çekilen acılara değip değmediğini düşünecek kadar çok şey görmüş gibi ellerini iki yana açtı. Kuran'da yazılıdır bu, insan yaşamı boyunca yalnız bir kez büyük bir aşk yaşayabilir.

Bir büyük aşk, diye mırıldandı Lorne. Pelerinini yavaşça omuzlarından indirdi. Razul Bey belki de annesinin babasını hiçbir zaman gerçekten sevmediğini biliyordu. Acaba ben bunun için mi buradayım? Unutmadığı bir kin yüzünden. Sen Tamının isteği ile buradasın. Kasha bir yandan konuşurken bir yandan da genç kızı yatmaya hazırlıyordu.

Lorne hazırlamaya itiraz etmedi ama yaşlı kadının söylediğini de kabul etmeyecekti. Ben şeytanın isteğiyle geldim buraya... hepiniz bunu biliyorsunuz, ne diye böyle değilmiş gibi davranıyorsunuz?

Lorne'un soyunmasına yardım ederken yaşlı kadının, yüzünden ne düşündüğünü anlamak olanaksızdı.

Sonunda yatağa girip yalnız kaldığında, Lorne günün olaylarını ve Razul Bey'in beklenmedik dönüşünün olaylar üzerindeki etkisini tekrar gözden geçirdi.

Evet, gerçekten de genç adamın odamn girişinden ona baktığını görünce sıçramıştı genç kız. Razul Bey' in ne kadar zamandır kendisini oradan gözetlediğini merak etti. Çünkü genç adamın odaya girişini duymak olanaksızdı. Yürüyüşü bir kaplanınla gibi sessiz ve tehlikeliydi. Lorne yüzünü yastığa bastırdı ve kıvrılıp yattı. Sanki kendini Razul Bey'le ilgili düşüncelerden koruyor gibiydi.

Düşünceleri, unutmak istediği ayrıntıların üzerinde duruyordu... Genç adam ona şahipienircesine sarılmıştı ve ılık dudakları genç kızın üzerinde etkilerini bırakmışlardı. Çarşafın üzerinde ayak parmaklarını büktü. Çünkü genç adamın onu kolayca kollarına alıp öpmesini kafasından bir türlü silip atamıyordu.

Genç kızı rahatsız eden, genç adamın fiziksel gücüne ek olarak, kadınları değerlendirme yöntemiydi. Kadınların işlevi ilgi çekmek, eğlendirmek ve çocuk doğurmaktı. Çocuk erkek olursa daha da iyiydi, çünkü babasının o çok önemli soyadını devam ettirecekti.

Lorne'un düşünceleri, çölde kaybettiği Fransız erkeğe olan aşkını unutmayan kadına, Razul Bey'in annesine kaydı. Yastığın kılıfına tırnaklarını geçirdi.

Lady Lily' nin içinde, kaybettiği adamdan başka birisiyle yaşayamadığı bu saraya, Lorne'u getirmesinin amacı neydi Razul Bey'in.

Eğer Lorne'un kendi hayatı bu insanlarınkiyle birleşmiş olmasaydı, Razul Bey'in annesinin öyküsü genç kıza çok ilginç gelebilirdi. Lorne'un kafası buna takılmıştı ve bu konuda fikir yürütüyordu. Acaba Razul Bey kontrol edemediği bazı duyguların etkisi altında mıydı?

Lorne uyumak üzereydi ve Razul Bey'in kendi kaybım ona ödetiyor olabileceğini düşündü. Yıllar önce Lady Lily develer üzerinde bir kafil e eşliğinde çöle götürüldükten sonra çektiklerinin bedelini şimdi Lorne mu ödüyordu acaba?

Bu düşünce inanılmaz gibiydi ama gene de Lorne onu kafasından atamıyordu. Uykuya daldı ve rüyasında kum tepelerini aşarak gittikçe uzaklaşan develeri gördü. Sonunda genç kız çölde yalnız başına kalmıştı. Yapayalnız ve titreyerek koşmaya başladı ama develer ve binicileri çoktan gitmişti.

Genç kız, birisinin ona Razul Bey'in onu neden El Karah'a getirdiğini söylemesi için bağırdı. Ama rüyasında hiç kimse onu duymadı.

O sabah her zamankinden geç uyandı ve yatağın perdelerini açıp oturunca, gözleri çiçek ve yaprak desenli sandığa takıldı. Sandığı en son Razul Bey'in odasında görmüştü. Kalbi duracak gibi oldu. Demek ki genç adam sandığı karıştırıp, giyebileceği bir şey bulması için Lorne'un odasına getirmişti. Razul Bey genç kızın elbiselerin eski moda olmalarından rahatsız olmayacağını düşünmekte haklıydı. Lorne kibirli değildi ve modaya uygun giyinmenin hayattaki tek amaç olarak görüldüğü bir ortamda yetişmemişti.

Yatak örtülerini itip, yalınayak sandığa doğru koştu. Bu kez onun önünde çömeldiğinde kendinden utanmadan açabiliyordu sandığın kapağını. Her şey yeniden katlanmıştı ve Lorne elbiseleri karıştırmaya cesaret edip edemeyeceğini sordu kendi kendine.

Yakası işlemeli, kayısı rengi bir bluzu adeta saygıyla okşadı. Acaba Lady Lily bu giyimi bir Bey'in hanımına uygun kıyafetlere tercih edip, evde bunlarla mı dolaşmıştı? Lorne ipek kıvrımlardan birini burnuna götürdü ve elbiseler yıllardır kilit altında oldukları için üzerlerine sinen kokuyu yine de duyabildi. Lorne bu parfümün bir doğu kokusu olmadığına karar verdi. Bu koku çok daha narin bir kokuydu ve modaya ayak uymuş bir Fransız kadımm çağırıyordu. Bu kadın bir erkeği öyle çok sevmişti ki onunla birlikte çöle gelmiş, yanma Paris caddelerindeki sık teraslarda düzenlenen yemeklere giyilecek türden giysiler almıştı.

'Çok hüzünlü bir öykü bu,' diye düşündü Lorne. Çölün egzotik güzelliğinden ve tehlikesinden çok farklı olan şehirlerini bir daha göremeyecek olan iki insan. Lionel Desiree ona haber gönderdiğinde Lorne'u buraya getiren çağrı bu iki inşam da çöle çekmişti.

Lorne geceliği ile orada çömelmiş, düşünceli düşünceli otururken çölün çağrısından çok farklı bir işaret hissetti. Belkemiğinde bir insanın dokunuşunu

andıran bir şeyler vardı. Dönüp bakmasına gerek yoktu. Bey' in kendisini izlediğinin farkındaydı.

Bonjour, mon amie. Bakıyorum armağanınla meşgulsün?

Armağanım mı? diye mırıldandı genç kız, ona bakmadan. Yarı çıplak olduğunun farkındaydı. Eğer ayağa kalkarsa, şeffaf geceliği yüzünden, adama göstermek istemediği şeyleri göstermek zorunda kalacağını biliyordu.

Evet, Razul Bey artık onun vücudunu tanıyordu. Ama yine de her baktığında ilk defa görüyormuş gibi bakıyordu. Aralarında ne geçmiş olursa olsun gözleri karşılaşınca her şey silinip gidiyordu. Bu adamın tehlikeli havası hiçbir zaman bir inceliğe dönüşmüyordu. Genç kız incelik kelimesinin o an nereden aklına geldiğine şaşırdı. Ondan böyle bir şey istemiyordu. Lorne, L'Oasis'in yıkıntılarında kendisiyle karşılaşınca hiçbir sevecenlik göstermeyen bu adamdan incelik bekleyemezdi.

Evet, sandığın içindekileri sana veriyorum, dedi genç adam. Sanırım Kasha'mn bir dikiş makinesi var. Elbiselerde değişiklik yapmana yardım edebilir.

Ben... ben sanmıyorum... bana pek doğru gibi gelmiyor, diye durakladı Lorne. Nedir doğru gibi gelmeyen? Genç adam birden Lorne'un yanına gelmişti. Yüzüne bak ve açıkla.

Genç kız kendini zorlayarak Razul Bey'e baktı. Hâlâ fırçalamadığı saçları darmadağınktı. Uzun zamandır kilitli duruyorlar... onları kullanmak çok yazık.

Dün gece bundan çekinmiyordun ama, diye hatırlattı genç adam Lorne'a. Genç kız gözlerini Bey'inkilerden kaçırdı. Bunu yüzüne vurmana hiç gerek yok. Açıkladım...

Açıkladın mı? Genç adamın sesi alaylıydı. Eğer birisi sana sandıkta ne bulacağını söylemeseydi benim dairem ziyaret edeceğin en son yer olurdu.

Beni aptal yerine koyma, mom amie.

Sanki seni aptal yerine koyan olabilir de? Genç kız saçını alnından geriye itti. Ama bunu yaptığına pişman oldu çünkü genç adamın gözleri onun hareketini takip etti. Ve geceliğin gösterdiklerine baktı. Lorne birden bir yere saklanmak istedi, avcısı yanına çok yaklaşan bir av hayvanı gibiydi.

Demek hediyemi yüzüne çarpıyorsun? Genç adamın gözlerinde alaycı bir ifade vardı. Razul Bey Lorne'a tepeden bakıyordu ve genç kız birden kendini onun dizlerinin dibindeki kölesi gibi hissetti.

Ben... ben bunun doğru bir şey olup olmadığını bilmiyorum, diye tekrarladı genç kız. Kumaşlar çok güzel ama...

Onları en son giyen kişi benim annem olduğu için mi çekmiyorsun?

Hayır...

Hayır mı? Genç adamın gözlerinde bir pırıltı belirdi. Ama bana öyle geliyor. Sebep bu değil. Lorne başını salladı. Ben bir insan öldükten sonra ruhunun yaşayacağı inancıyla yetiştirildim ve annenin resmini görüp, Kasha'dan

hikâyesini dinleyince sanki... sanki onun neler hissettiğini anlar gibi oluyorum. Bey, Lorne'un söylediğindeki karışık anlamı çözmeye çalışır gibi sessizce dikildi. Yani babamın karısı olmak konusunda neler hissettiğini mi? Çölde gömülmüş olan Fransız'dan daha az sevdiği bir adamın karısı olmaktan dolayı ne düşündüğünü mu?

Lorne başım önüne eğdi ama asıl söylemek istediği, kadınları süslenecek yaratıklar, beğenilecek yüzler ve zevk alınacak vücutlar olarak gören bir erkeğin eline düşen bir AvrupaII kadın olmanın garip bir şey olduğuydu. Genç kız doğulu erkeklerin kadınları arkadaş olarak görebileceklerine inanamıyordu. Çünkü bu adamlar hayatın fiziksel ilişkiye dayanan yönleri hariç tüm konularını erkek arkadaşlarıyla tartışmayı tercih ediyorlardı. Doğulular kadınların beyinlerinin yerinde kuştüyü yataklar olduğuna inanıyorlardı. Bunu Razul Bey'in gözlerinden anlayabiliyordu...

Ve o anda Razul Bey Kasha'mn söylediğinin aynısını söyledi. Kuran'a göre, mori amie, hayattaki kişi yalnız bir kez büyük bir aşk yaşar. Anlaşılan annemin büyük aşkı da babam değil, genç Fransız'dı. Razul Bey konuşurken etkileyici kehribar gözleriyle genç kızın bakışlarını yakalamıştı.

Sonra genç kıza uzandı ve onu ayağa kaldırdı. Genç adamın ellerini üzerinde hissedince genç kızım üzerinde zaten incecik bir şey olan vücudundan o unutulmaz titreşimler geçti. Genç adımın Lorne'u tutuşunda duygusal yönden uyarıcı bir şey vardı.

Genç kız aynı zamanda karışık duygularının kıska-cındaydı. Dizleri titriyordu ve sesini bile çıkaramıyor-du. Yalnızca genç adama sessiz bir beklentiyle bakıyordu.

Razul Bey, Lorne'u kendine doğru çekince genç kız adeta boğazını sıkı bir uyanış duygusuyla sarsıldı. Tüm görebildiği genç adamın çenesi, özellikle gözleri ve çölün kumlarından kökünü alan o doğulu gururuydu.

Genç kız kirpiklerinin arasından Razul Bey'i inceledi ve bekledi, onun düşünceli gözlerine bakarak.

Elbiseleri reddetmen için bir sebep yok, dedi genç adam. Dediğin gibi kumaşlar güzel. Kasha da iyi dikiş diker. Elbiseleri kendine uydurmana yardım eder.

O zaman gerçekten senin için önemli değilse...

Gerçekten sorun değil, dedi genç adam sesinde hafif bir alayla. Ne kadar gençsin. Hâlâ manastırın öğrettiklerinin etkisi altındasın.

Ruhun ölmediğine inanmıyor musun? diye sordu genç kız.

Doğulu erkeklerin kadınların ruhu olmadığı öğretilir.

Doğulu erkeklerin neden küstah oldukları belli. Genç kız Razul Bey'in bu derece yakın olmasının verdiği incinme duygusundan kurtulmaya çalışıyordu.

Genç adamın kollarının arasında dimdik durdu ve durumunun farkında değilmiş gibi davranmaya çalıştı. Ruh yerine bizde ne bulunduğunu sorabilir

miyim? Genç adam yavaşça gülümsedi ve gözlerini Lorne' un üzerinde dolaştırdı. Eğer bunu bilmiyorsan, mon ange, o zaman tehlikesdesin demektir. Lorne nefesini tuttu. B...bu ne demek oluyor?

Bence biliyorsun, yoksa parmaklarımın etkisi yok demektir.

Parmakları... incecik sarı kumaşın altından vücuduna değen ılııcak ve canlı parmak uçları. Genç kız büyük bir çaba göstererek sıkı durdu. Genç adamdan et-kilenmemeye çalışıyordu.

Kadınlar konusundaki becerinden hiç şüphe etmedim, diye karşılık verdi genç kız. Sanırım bu işe erken yaşta başlamışsındır.

Genç adam güldü. Senin ülkedeki erkeklerin farklı olduğunu mu samyorsun? Sana şöyle söyleyeyim, mon enfant, daima bazı kızlar istekli, bazıları da romantiktir. Lionel Desiree'nin böyle bir torunu olacağı kimin aklına gelirdi ki?

Annem çok romantikmiş, dedi Lorne dudakları titreyerek. Sanırım ona çekmişim, nasıl sen babana çektiysen.

Genç adam bir kaşını kaldırdı. Eğer bir Fransız'a benzeyip, bir Fransız gibi davransam beni biraz daha çok mu severdin?

Belki, dedi genç kız nefretle.

Anlıyorum. Razul Bey'in elleri genç kıızı vücuduna daha da yaklaştırdı. Ben Karah Bey'iyim ve elini öpmemi beklememelisin. Benim barbarlığıma dayanmak zorundasın.

Ben... ben hiçbir şeye dayanmak zorunda değilim...

Değil misin? Genç adam, Lorne yüzünde nefesinin ılıkliğini hissedene kadar başını öne eğdi. Bakışları ve nefesi uyuşturucu gibiydi ve genç kız gözlerinin kapanmak üzere olduğunu hissetti. Ama bunu önlemeye çalıştı, çünkü okuduğu kitaplarda bir kadının bir erkeğe boyun eğdiğinde gözlerini kapadığını okumuştı ve Razul Bey'in böyle saçma sapan bir düşünceye kapılmasını istemiyordu.

Beni tam bir barbar olarak görüyorsun değil mi?

Eğitimin seni bir entellektüel haline getirdiğini sanmıyorum, dedi genç kız.

Değişik dillerde kitaplar okuduğunu biliyorum ve bir orduyu eğitmek ya da hasta bir hayvanı iyileştirmekteki ustalığından şüphem yok. Ama tüm bunlara karşın, Razul Bey, eski yüzyıllardan kalma bir efendi gibisin aslında.

Ahh... Genç adam sanki Lorne'u dikkatle dinlemiş gibi yavaşça nefesini bıraktı. Peki, sen nesen aslında? Belki de önceki yaşamında benim kölemdin... benim insanlarımın inancına göre ilk yaşamında?

Karşılaşmazdık...'

Karşılaşmaz mıydık?

Benim köklerim Fransa'da.

Benimkiler de çölde, öyle mi?

Evet.

Ama bu zaman diliminde ikimiz yüz yüzüz.

Genç adam Lorne'a baktı. Kehribar gözleri genç kızın ancak Arapça'yı anlayabildiği kadar anladığı düşüncelerle parlıyordu.

Biz sadece bir erkek ve kıız. Sanırım seni yatağa yatırıp, bedenini hepimizin efendisi olduğunu kanıtlayacağım şimdi.'

Bu sözcükler neredeyse Lorne'un kalbinin durmasına neden olacaktı.

Yapma... lütfen...

Bu iki kelime birbirine uymuyor, dedi genç adam, Lorne'u kolayca kollarına alırken. Ama sen ve ben... bu başka bir mesele,

Lorne ondan kurtulmak için tekme atıyordu. Senin doymak bilmez bencilliğin... bırak beni!

Eğer bana böyle laflar etmekten vazgeçmezsen hakkından gelirim senin.

Genç adam Lorne'u yatağa attığında genç kız güçlükle nefes alabiliyordu. Ve o anda Razul Bey çizmelerini bile çıkarmadan yatağa giriverdi. Genç kız kurtulmak için tüm gücüyle debeleniyordu. Razul Bey, incecik kumaşın üzerinden genç kıızı okşamaya başladığında Lorne artık onun niyetinin ne olduğunu biliyordu. Zaten incecik gecelik Razul Bey'in altın rengi bir ateşle parlayan gözlerinden bir şey saklamıyordu.

Sen... sen yaptığından utanmayan bir canavarsın... Genç adam elini Lorne'un vücudundan aşağı kaydırduğunda, genç kız boynundan topuklarına kadar ürperdi.

Sen... diye mırıldandı genç adam, ...bir melek değilsin. Rahibe okulunu düşünmeyi bırak artık. Sen rahibe olmak için yaratılmamışsın. Genç adam Lorne'un kalçasının kıvrımını okşadı ve parmaklarını genç kızın baldırlarına indirerek, geceliğin üzerinde dolaştırdı. Geceliğin varlığı Bey'in ince, ılık parmaklarını daha da etkileyici hale getirmiş gibiydi.

Lorne onun durmasını istiyordu... istemiyor muydu? Onun vücudundaki her kemikten iğrenmek istiyordu... yoksa istemiyor muydu?

Lorne itiraz etmek istedi ama hiçbir şey diyemedi. Yatakta dönüp durmak, Bey'in dokunuşlarını engellemek istediye de, genç adam onu okşarken kıpırdamadan yattı.

Ta ki karnında bile mutluluk titreşimleri ve heyecan duyana dek. Genç kızın kalbi güm güm atıyordu ve sanki kendi kendisinden uçarak uzaklaşıyormuş gibi bir duyguya kapıldı.

Acaba Kasha odaya girmeseydi genç adam işi nereye götürürdü? Ah... özür dilerim Lordum!

Lorne bulanık bir şekilde Kasha'nın sözlerini duydu, sonra da Bey'in tembel cevabını işitti.

Evet, biliyorum, randevuma yetişmem gerek. Ne yazık!

Genç adam dirseğinin üzerinde doğruldu. Vücudunu Lorne'un üzerinde tutarak, genç kızın darmadağın saçlarının arasındaki yüzünü inceledi.

Görev beni çağırıyor küçüğüm ve senden ayrılmak zorundayım. Ah ne büyük kayıp!

Ben... memnun oldum... Ama genç kızın sesi titrekti ve elleri uzamp, genç adamın başım tutmak istiyorlardı. Gehç adamın yine ona yakın olmasını, ona dokunmasını istiyordu genç kız. Onunla birlikte dünyayı unutmak istiyordu. Gözleri karşılaştı ve genç adam sanki kafasındaki ikilemi biliyormuş gibi baktı genç kıza. Kehribar gözleri haince parlayarak gülümsedi. Genç adam başını eğdi ve Lorne'un dudaklarını uzunca öptü. Şimdi ayrılıyoruz, mon ange, ama bu gece tekrar başlayabiliriz.

Ama genç kızın mantığı yavaş yavaş yerine geliyordu. Lorne, kendinden iğrenerek, genç adamı omuzlarından tutup itti. Genç adam aslında kendi isteği ile uzaklaşmıştı. Yoksa genç kız onu kesinlikle kıpırdatar-mazdı. Razul Bey ayağa kalktı ve genç kıza bir kez daha baktı. Birkaç saniye daha gözleri ile onun zevkine varıyordu.

Bana öyle bakma. Genç kız yatakta yuvarlandı ve top gibi yusuvarlak olana dek büzüldü. Genç adam genizden gelen bir kahkaha ile odadan çıktı. Lorne onun Kasha'ya bir şeyler dediğini duydu.

Genç kız yaşlı kadının kendisim bu adamla birlikte yatakta gördüğünü düşündükçe yanakları alev gibi oluyordu. Bey'in usta elleri tarafından okşanmaya hevesli gibi görünmüştü... Bey'in hayatındaki diğer kadınlara zevk vermek için kullandığı elleri ile...

Acaba kaç tane vardı? Lorne genç adamın harem dairesine kadınlarıyla yatmak için gelip gelmediğini Kas-ha'ya sormaya cesaret edememişti. Bu konuda bir şey öğrenmek istememişti ve dairesine yalnızca Prenses Ja-maila'nın gelmesi onu şaşırtmamıştı. Burada özellikle tek başına tutulduğunun farkındaydı.

Diğerlerinin gözünde o porselen bir bebek gibi boyamp süslenmeyi reddettiği için banyo yardımcılarını güldüren, soluk saçlı yabancı kızdı.

Genç kız yatakta oturdu ve kendi kendine sarıldı. Ben kendimim, dedi ama Razul Bey istediği zaman kendisine ne kadar yabancılaştığım bilmek rahatsız ediyordu genç kıza. Razul Bey Lorne'a dokununca sanki onun gizli bir yanını ortaya çıkarıyordu. Okul günlerinin bastırıldığı bir yönünü.

Rahibelerin kızları neden bu kadar sıkı bir disiplinle yetiştirdiklerini anlıyordu. Rahibeler, bunu açıklama-salar da, erkeklerin isteklerini ve iğrençliklerini biliyorlardı. Eğer küstahça zarif vücudu ve bir kızın ruhunun derinliklerine inip, onun en gizli düşüncelerini okuyabilen gözleri ile Razul Bey'i görselerdi ne kadar da şaşarlardı.

Çöl şeytanı ona dokununca genç kızın hissettiklerini bilselerdi rahibeler ona ceza olarak en uygun şeyin alevler içinde kavrulmak olduğunu düşünürlerdi. Yüzünü dizlerine dayadı. Bu gece, demişti genç adam. Bu gece gene başlayabiliriz...

Lorne hızla yataktan fırladı ve boncuklu perdeyi açıp, banyoya koştu. Kasha banyosunu hazırlamıştı ve banyo etrafa köpükler saçıp, güzel kokular yayıyordu. Lorne suya atladı ve yıkanmaya koyuldu.

Vücudu tertemiz olmuştu ama kafası için aynı şey söylenemezdi. Kafası Razul Bey'in kahramanı ve kötü adamı oynadığı baştan çıkarıcı sahnelerle doluydu.

Banyodan çıkınca Kasha genç kızı sanki korurcası-na iri bif havluyla sardı. Gözleri birleşti ve Lorne çılgınca gülümsedi.

Lord Razul'ü memnun ettiğin için üzülmemelisin lel-lah. Onun birçok görevi var ve senin yanında rahatlaması çok önemli.

Benim memnun olup olmamamın bir önemi yok sanırım? Lorne saçları kuruturulurken bir tabureye oturmuştu.

Kasha, Lorne'a hafifçe kızmış gibi baktı. Sen de çok rahatlamış gibi görünüyordun lel-lah.

Lorne kulaklarına kadar kızardı. O bana duymak istemediğim şeyleri duyuruyor, Kasha. Beni sevmiyor... sadece beni kullanıyor.

Yaşlı kadın hafifçe başını hayır anlamında salladı.

Evet, beni kullanıyor, diye ısrar etti Lorne. Ben onlardan biri olmak istemiyorum!

Bu kez Kasha şaşırmıştı.

Kadınlarından biri. Lorne sesine zehir katmaya çalıştı. Onun sadece zevk almak için yararlandığı bir şey... tıpkı keşkek gibi!

Peki, lel-lah ne istiyor?

Ne istediğimi pekâlâ biliyorsun.

Bundan emin misin? Kasha genç kızın saçlarını fırçalayıp, onlara altın şansı pırıltılarını kazandırıyor.

Tabii eminim. Benim öbürleri gibi olduğumu mu sanıyorsun... onun için deh olduğumu mu zannediyorsun? Onun daima başkalarının duygularını hiçe sayıp kendi isteğini yaptığını gayet iyi biliyorsun.

Yani onun okşamalarından zevk almadın mı?

Lorne 'hayır demek üzereyken, dürüstlüğü genç kızı söyleneni kabul edencesine omuz silkmeye yöneltti. Bey kim bilir ne zamandan beri kadınlarla birlikte oluyor... deneyim onu mükemmelleştirmiş.

Bey konusunda bu derece açık konuşulmasına alışık olmayan Kasha nefesini tuttu. Söylediğin doğru değil lel-lah.

Ben oradaydım... beni onunla birlikteyken görmedin mi?

Demek istiyorum ki... Kasha durakladı. Harem sırları konusunda daima sessiz olması öğretildiği için konuşmakta güçlük çekiyordu. Diğer kadınlardan söz ettin ama başka kadın yok.

Sana inanmıyorum. Lorne tıpkı kendisi gibi özel dairelerinde Razul Bey'i bekleyen her tipte ve renkte kadınları olduğuna inandırmıştı kendisini.

Doğruyu söylüyorum lel-lah.

Lorne şaşkın gözlerle hizmetçisine baktı. Ama onun durumundaki adamların bir sürü kadınları olmaz mı?

Bazılarının olur, diye kabul etti Kasha, Ama Razul Bey öyle değildir. Bir kadınla beraber olduğu zaman hayatında yalnız o kadın vardır. O, sefahat düşkünü bir adam değildir ama başka erkekler gibi o da hanım arkadaşları olmasından hoşlanır. Bu doğal değil mi, lel-lah?

Demek ki onun hanım arkadaşlar zincirinin son halkası benim? Lorne alaylı bir ifadeyle baktı yaşlı kadına. Bir eş alana kadar işine yarayan ordövrlerinden biriyim sanırım?

Kasha, Lorne'un arkasından yatak odasına girdi ve kızın ipekli bir kaftanı giymesine yardım etti. Lorne kapağı açılmış ve içindeki kumaşların pırıltısı görünen boyalı sandığı gösterdi. Büyük efendi hazretleri bana senin bir dikiş makinen olduğunu söyledi Kasha. Büyük cömertlik gösterip bana annesinin elbiselerini sundu. Sanırım bunu daha önce hiçbir hanım arkadaşı için yapmamıştır?

Hizmetçisinin sessiz kalışı genç kızın sormadığı sorusunu da yanıtlamıştı. Bey'in diğer kadınları hep doğulu kadınlar olmuştu ve onların giyimi konusunda hiçbir sorun çıkmamıştı. Şeffaf kıyafetler o kadınlara uymuştu. Lorne kaşlarını çatıp sandığa doğru yürüdü ama yılların bir anı gibi sakladığı parfümün kokusunu alınca havası değişti. Hizmetçisine gelmesini işaret etti. Elbiseleri bir gözden geçirelim mi Kasha?

O sabahı elbise seçmekle geçirdiler. Kasha eski model Singer dikiş makinesinde elbiseleri düzelterip, Lorne'a uyduracaktı. Öğle yemeği zamanı geldiğinde kolsuz, krem rengi bir elbise hazırды. Elbiseye uygun açık renk ipek çoraplar ve bir çift de sandalet vardı.

Lorne aynanın önünde dönerken gene L'Oasis'teki kız gibi hissetti kendisini. Zaten görünüşü de öyleydi. Bu daha iyi, dedi neşeyle. Bir vamp kadın gibi görülmekten bıkmışım. Lord Hazretleri beni öyle görmeyi tercih etse bile. Yemekte, genç adam Lorne'u görünce sadece bir kaşını kaldırdı ve Bakıyorum kendine göre bir şey bulmuşsun, dedi.

Evet. Son görüşmelerinin anıları hâlâ çok canlı olduğu için, Lorne genç adamın yüzüne bakamıyordu. Toplantının iyi geçti mi?

Çok iyiydi.

Genç adamın gözlerinde alaycı bir pırıltı vardı ve Lorne bunu görmezlikten gelmeye çalıştı. Annenin sandığından binici pantolonu buldum. A... ata binmeyi çok istedim, Lord Razul.

Şüphesiz. Genç adam ağzına bir badem attı. Senin yeniden ata binmeye ne kadar hevesli olduğunu biliyorum.

Genç kız ona sitemle baktı. Bern sanki bir kutunun içinde saklar gibi tutman haksızlık, sanki canın istediğinde ısıracığın bir şeker gibi.

Seni daha fazla kutuda tutmayı düşünmüyorum.

Genç kızın masmavi gözleri irileşmişti. Yani....?

Ama daha Lorne bir şey diyemeden Razul Bey birden güldü. Demek istiyorum ki, çöle bir gezi düzenliyorum. .

Ve ben... ben de geleceğim öyle mi? Tabii ki öyle.

Ah... Genç kız sabırsızlanıyordu, ... bu kadar anlaşılma olma.

Biz doğulular bu özelliğimizle tanınırız, dedi genç adam. Böyle bir yolculuk hoşuna gider mi?

Evet, diye fısıldadı genç kız. Buradan uzaklaşmayı çok isterim.

Bunu ne kadar içtenlikle söylüyorsun, mon amie. Haremden bu kadar mı nefret ediyorsun?

Sorunun cevabını biliyorsun, Razul Bey.

Şüphesiz. Genç adam tuniğinin altından geniş ve korkunç görünen omuzlarını silkti. Tunığın önündeki açıklıktan genç adamın koyu ve yumuşak teni görünüyordu.

Lorne değişik zamanlarda genç adamın hayatını paylaşmış olan kadınları düşündü. Bu kadınlar belki de böyle bir erkeğin kollarında olmaktan dolayı çok mutlu oldukları için onu hevesle öpmüşlerdi. Sonra zamanla Razul Bey onların hevesli öpücüklerinden ve istekli vücutlarından bıkmış, onlara haklarını elmas ve zümrütlerle ödeyip kadınları yolcu etmişti. Bu adam zengin, güçlü, dinamik... ve de acımasızdı.

Lorne'un teninden bir hayaletin dokunuşunu andıran bir ürperti geçti.

Acaba... acaba bu adamın hayatından geçen herhangi bir kadın olmadan kaçabilir miydi buradan? Diğer kadınlar gibi mi olurdu ki o da zamanla? Bir iğnenin deliğinden geçip, genç adamın çabucak unuttuğu bir anıyı işleyen ipek iplik gibi. Yoksa Razul Bey onu kendisiyle savaşan ve tartışan kız olarak mı hatırlayacaktı? Onun cazibesine boyun eğmeyen kız olarak.

Ah, evet, bu adam çok çekiciydi; bundan şüphe edilemezdi. O, halkının seçtiği liderdi ve Prenses Jamai-la'nın dediğine göre bakire gelininin yatağına girecek yaşa gelmesini bekliyordu.

Bu arada... Lorne başını hırsla dikleştirdi. Razul Bey Lorne'u yanında bulmuşken, onu yatağa yatırıp en az evleneceği kız kadar bakire olan bu vücudun üzerinde ellerini dolaştırmaktan zevk alıyordu.

Genç adam kirpiklerinin arasından Lorne'a bakıp, onun neden birden soğuklaştığını anlamaya çalışıyordu.

Ne düşünüyorsun mon amie? Sana bu buz gibi ifadeyi veren nedir?

Düşünceler, diye cevapladı genç kız.

Paylaşılmayan düşünceler mi?

Genç kız aslında düşüncelerini söylemeye biraz hevesliydi ama tam o sırada yemekleri getiren hizmetkârlar odaya girdiler. Kapaklar açılınca ortaya yayılan koku dayanılmayacak kadar iştah açıcıydı.

Genç kız sessizce yemeğini yedi ve kahve getirilince fincanını alıp Bey'in uzağındaki bir mindere oturdu. Genç adam kahvesini içerken onu izliyordu.

Evet, dedi Razul Bey sonunda. Annemin bazı elbiselerinin sana uydurulmasını istemekte haklıyım. Bu elbise senin tipine uygun.

Evet, diye cevapladı Lorne. Doğulu bir vamp gibi görünmekten hoşlanmıyorum.

Kendini bir vamp gibi görüyorsun demek?

Biraz beceriksizce de olsa isteklerinizi yerine getirmeye çalışıyorum lordum. Beceriksizlik daima geçirilebilir.

Sizin usta ellerinizde mi?

Başka kimin olabilir ki? Birden genç adamın yüzü sertleşti. Moralin biraz bozuk gibi.

Ah, özürler dilerim, Lord Razul, hanımlarınızı hep kendilerinden geçmiş bir halde bıraktığınızdan şüphem yok.

Hanımlarım mı? Razul Bey purosunu yaktı ve havaya hoş kokulu bir duman yayıldı.

Gelip giden hanım arkadaşlarınız. Ben de onlardan biri değil miyim, belki de isteksiz tek kız olduğum halde. Diğerlerinin, onların büyülerine kapılmanızı istediklerini sanırım.

Genç adam koltuğuna yayıldı. Purosunun ona çok zevk verdiği belliydi.

Razul Bey tam anlamıyla gevşemiş gibiydi.

Hayal gücün çok geniş, mon amie. Bu kişiliğinin oluştuğu yuları namuslu bir ortamda geçirmenden kaynaklanıyor. Evet, benim de çılgınlıklarım oldu, eğlendim ama senin sandığın kadar kendimi eğlenceye kaptırmış olsaydım o zaman en önemli görevimi yerine getiremezdim. Bu bölgenin Bey'i olamazdım. Genç adam purosundan bir nefes çekip dumanını yavaşça havaya verdi. Sanırım benimle kavga çıkarmaya çalışıyorsun. Niye diyorum kendi kendime. Bu gece seni istediğimi söylediğim için mi?

Bu sözler Lorne'u yaralamıştı.. Ben... ben bir nesne gibi istenmekten hoşlanmıyorum.

Nasıl istenmekten hoşlanırsın? Genç adam oturduğu yerden üzerinde meyve sepetindeki akrebin soktuğu kız deseni olan halıyı inceliyordu.

Bir insan gibi. Yani bu tür bir konuyla ilgili olsaydım bir insan gibi davramamasını isterdim bana.

Demek bu konuyla ilgilenmiyorsun? Genç adam güldü. Beni çok eğlendiriyorsun mon ange. Seni kollarımda tutup, parmaklarımı üzerinde dolaştırdığımda dokunuşuma nasıl karşılık verdiğini hissetmediğimi mi sanıyorsun? Eğer itiraz edersen bunun bir yalan olduğunu biliyorum, onun için boş yere itiraz etmeye kalkma.

Çok zeki olduğunu düşünüyorsun, değil mi, Lord Razul? Her yönden bir kadından üstün görüyorsun kendim. Kendi kaderini elinde tutuyorsun. Önce beğenip soma bir kenara attığın kadınları pek düşündüğün yok. Hiçbirini sevmedin mi?

Sevgi sözcüğü akla birçok şey getirir, diye cevapladı genç adam. Sen bu sözle neyi kastediyorsun?

Bir inşam düşünmek, onu her şeyden üstün görmek... of, aşkı bildiğimi iddia etmiyorum.

Ama bu konuda düşündün, değil mi?

Herkes düşünmez mi?

Herkes bir değildir.

Siz, örneğin, farklı mısınız, lordum?

Aşkın insana çektirdiklerine değmeyeceğini düşünmüşümdür. Aşk babamı mutlu etmedi.

Ama onların durumu çok farklıydı, çok şanssız bir zamandı âşık olmak için.

Lorne ayağımın altındaki halının desenlerine baktı. Bir zamanlar Bey'in annesinin belki de bu elbiseyle giydiği sandaletler vardı ayağında. Lorne, sanki ona bir el sürünmüş gibi birden ayağa fırladı.

Ah, ne yapacağım ben?

Razul Bey ona baktı ve birden purosunu söndürüp yanına geldi. Genç kız krem rengi elbisesinin eteklerine yapışmıştı. Çok sinirlisin. Genç adam Lorne'un ellerini avcuna alıp sıkıca tuttu. Sakin ol, mon ange, sakin ol.

Alçak ve ikna edici bir ses tonuyla konuşuyordu. Ama Lorne olabildiğince ondan uzaklaşmaya çalıştı. Bu adam onu baştan çıkaramayacaktı... sesiyle, dokunuşuyla ve çöl kadar çekici gözleriyle bile.

Ben sakinleştirilmesi gereken bir at değilim! Genç kız Razul Bey'den kurtulmaya çalışırken az kalsın bileğini burkuyordu. Eğer beni bırakmazsan bağırırım. Bana tecavüz ediyor diye bağırırım!

Bu söz üzerine genç adamın gözleri kısıldı. Genç kıızı öyle ani bıraktı ki Lorne az kalsın düşüyordu. Ve birkaç saniye sonra boncuk perde Bey'in arkasından kapandı.

Lorne kızaran sol bileğini ovuşturdu. Hayır, Lord hazretleri tecavüz sözcüğünü beğenmemişlerdi. Yapmayı planladığı aslında oydu ama yüksek şeşle söylenmesinden hoşlanmıyordu. Tıpkı bir doğu masalındaki gibi üstü örtülüleriydi bu sözcüğün. Saray mimarisinin desenleri gibi.

Lanet olsun! Ama genç kız bunu düşünürken bile gözleri yaşla doluydu.

Gözlerinin önünde boncuk perde titriyordu. Odanın sessizliği puro dumanının kokusu ile birleşiyordu.

Sonunda Lorne dumandan boğulur gibi oldu. Odadan çıkıp kaplumbağaların bahçesine yöneldi. Bu hayvanlar Bey'in sarayında güvenilebileceği tek canlılardı. Bölüm Dokuz

Emir beklenmedik bir anda gelmişti. Tam Lorne kendisinden uzak durmakla Razul Bey'in, tam istediği gibi davrandığını düşünürken. Kasha genç kızın eşyalarını toplayacaktı. Genç adamın bahsettiği çöl gezisi yakındı.

Ben onun emirlerim yerine getirmiyorum. Bey Lorne'un bir at seçmesini istemişti. Herkesi koşturmak için sadece bir kaşını kaldırmasının yeterli olduğuna inanıyor. Hiçbir şeyi toplama Kasha. Onunla gitmeye hiç niyetim yok. Ama benim seni götürmeye niyetim var. Bey yüzünde sert bir ifadeyle

odaya girdi. Benim dediğimi yapacaksın, Kasha, bu ufaklığın söylediğini değil. Kalk ayağa, mon amie, hemen, şimdi!

Lorne kıpırdamadan dururken birden genç adam onu tutup, ayağa kaldırdı. Gel benimle ve ikimizin de sonra pişman olacağımız bir şey söylemeden kapa çeneni.

Seni... zorba. Lorne karşı koymaya çalıştıysa da kendim avlunun güneşinde bulmuştu. Genç kız Bey'e öfkeyle baktı ama kızgın mavi gözlerdeki ifadeyi elbisesinin maviliği yumuşatıyordu.

Serin, taş ahır Arap atlarıyla doluydu. Atlar besili ve güzeldiler. İri, yumuşacık gözleri, sert ağızları ve güçleriyle bir tezat oluşturunuyordu. Hep bir atın olmasını istiyorsun sanıyordum. Razul Bey genç kızın mavi elbisesine baktı. Lorne'un elbisenin üzerine dökülen sarı saçları çekiciydi. Sana bir tane hediye etmek üzereyim.

Ah, ne kadar yüce gönüllüsünüz lordum. Size bunun karşılığında ne verebilirim, elinizi mi öpmeliyim?

Lorne ashnda gerçekten heyecanlanmıştı. Bir ata sahip olmak en son istediği ikinci şeydi ve Razul Bey'in atlarının en iyi cins atlar olduğunun farkındaydı.. Bu ata binip kaçabileceğini sanma. Lorne'a ahırda eşlik ederken genç adamın gözleri parlıyordu. Ama bu kez gözlerinde neşe izi yoktu. Seçimim yap mon amie, atlar hakkında ne bildiğini göster bana.

Her biri harika... Genç kız birden nefesini tuttu. Çünkü o anda rüyalarının atını görmüştü. Sık ve dimdik yeleli, gözlerinde avcı ifadesi taşıyan doru bir attı bu. Genç kız durdu, ve korkusuzca atın parlak, koyu kestane rengi derisine dokundu. Doğru mu söyledin Lord Razul? Beğendiğim atı alabilir miyim? Ben hiç sözümünden dönmem. Seçtiğin at, üzerine bineni atma huyu olan Oseille bile olsa.

Beni atmayacak, dedi genç kız kendinden emin bir şekilde. At elbisesinin önünü çiğnemeye başlayınca da gerilemedi. Kesin bir tavırla atın başını yana çevirdi. Bu ata sahip olmaya kararlıydı. Eyerin üzerinde durmakta ne kadar usta olduğunu gösterecekti Razul Bey'e.

Razul Bey ahırda çalışan çocuklardan birini çağırıp ona Arapça bir şeyler söyledi. Çocuk ahırın kapısını açıp, atı çıkardı. Sırtına eyer vurulunca Oseille'in yüzünde haince bir pırıltı belirdi ve başını salladı., Eyer gümüş mahmuzluydu ve kırmızı deriden yapılmıştı. Lorne ata binmek konusundaki başarısını göstermeye hevesliydi ama bunu üzerinde bir elbise ve sandaletlerle yapması olanaksızdı.

Bana çizme lazım, dedi genç kız. Ayağındaki sandaletlerle ata tehlikeli olacak kadar yakında durduğu halde kıpırdamadı.

Razul Bey genç kızı bileğinden çekip atın yanından uzaklaştırdı. Ahırda çalışan çocuğa bir şeyler söyledi ve çocuk eyerlerin asdı olduğu odaya gitti ve elinde yepyeni oğlak derisi çizmelerle döndü. Lorne, Razul Bey'e soran bir ifadeyle baktı.

Kasha'dan ayak numaram öğrendim. Bu çizmeler senin için elde yapıldı. Anlıyorum. Lorne onun kendisine verdiği bir şey için minnettar olmaktan nefret ediyordu. Buraya geldiğimde binici çizmelerim vardı ama elimden alındılar.

Evet, sert İngiliz derisindendiler. Genç adam öbür çizmelerin varlığını bir .el hareketiyle geçiştirdi. Yeni çizmelerini çok daha esnek ve rahat bulacaksın.

Genç kız çizmeleri alıp, mırıldanarak teşekkür etti.

Sen gidip üstünü değişene kadar burada bekleyeceğim. Razul Bey genç kızın, armağanını beğenip beğenmemesini umursamıyor gibiydi.

Lorne çizmeleri kucaklayıp koştu. Odasına varınca elbisesini çıkarıp, Bey'in annesinin eşyalarının arasında bulunduğu ipekli gömlek ile binici pantolonunu giymesi sadece birkaç dakika aldı...

Ahırlara geri döndüğünde Razul Bey'in gri aygırının eyerlenmiş olduğunu ve ahırların çöle bakan kapılarının açıldığını gördü. Razul Bey yaprak sigarasını yere atıp üstüne bastı ve genç kıza dikkatle baktı.

Sonunda gelebildim Lorne'a bir kırbaç uzattı. Genç kız hevesle Oseille'e yanaştı ve dizginleri eline aldı. Ahırda çalışanların bakışları altında ayağını üzengeye koydu ve atın sırtına bindi. Atın birden gerginleştiğini hissetti.

Eyere oturunca dizginlere yapışıp, atla sakinleştirici bir şekilde İngilizce konuştu. Haydi, iyi davran, seni kırmızı şeytan. Lord Hazretleri'nin önünde beni sırtından atıp, aptal yerine koyma.

Lorne ayaklarını üzenkilere sıkıca soktuğunda esnek oğlak derisinin bu işi kolaylaştırdığını fark etti. Sert İngiliz çizmeleri Arap üzenkilerine uymuyordu. Lorne birden Oseille'in şaha kalkacağını hissetti ve at yükseldiğinde genç kız dizginleri korkuyla değil kendinden emin bir şekilde kavramıştı.

Beni atamayacaksın Oseille. Ve genç kız dudaklarını ısırarak atın parlak derisine kırbağı indirdi. Oseille bir an titredi, sanki ufacık bir kızın kendisine böyle davranmasına şaşırılmış gibiydi. Genç kıza kolayca fırlatıp atacağım sanmıştı.

Aklım başına topla, dedi Lorne. Şımarık bir çocuk gibi davranmayı bırak.

O sırada bir kahkaha duydu. Sesin sahibi çok eğlenmiş gibiydi. Genç kız başını dikleştirip, dizginlere sıkıca yapıştı. Razul Bey ne umuyordu?

Lorne'un değerli Arap atlarından birine binmeyi beceremeyeceğini mi? Genç adam atma binerken Lorne bir an dönüp ona baktı. Razul Bey'in atı hız almak için geri geri gidiyor. Bir an önce çöle doğru gitmek istiyordu.

Haydi, sür atım! Bu sözcükler Lorne'a bir meydan okuma havasındaydılar.

Genç kız atı mahmuzla-dı. Bu iş ya şimdi olurdu, ya da hiçbir zaman. At ya onun emrine uyardı, ya da onu sırtından atmak için elinden geleni yapardı.

Oseille kıpırdamadı ve Lorne atın başına doğru eğilip, kulağına fısıldadı. Gel seninle arkadaş olalım koca çocuk. Güvenebileceğim birisine ihtiyacım var

ve sen de çok güzel bir şeytansın Oseille. Bana Firefly'yı aratma. Haydi iyi davran bana.

At, nalları ile bir taşın üzerini çizdi, kuyruğunu salladı ve dizginlerini şingirdattı. Lorne atın kendisine gururla karşı koyduğunu hissetti. Bunu anlıyordu; kendisi de Karah Beyi'nin karşısında aynı durumda değil miydi? Parmakları kırbacı kavradı ama genç kız onu bir daha kullanmadı. Birden Oseille kapının ötesindeki çölün kokusunu almış gibi başını kaldırdı. İşte çöl karşılarındaydı, güneşin yaktığı kum tepele-riyle süslü kahverengi sonsuzluk. Karşıda, Razul Bey ve atı altın bir tabakaya işlenmiş gibi duruyorlardı. O anda Oseille gri aygırın izinden ilerledi ve Lorne çölün ılık havasını yüzünde hissetti.

Oseille onu saraydan uzaklaştırırken genç kız nefesini tuttu. Arkasına baktığında, mazgalları ve kubbeleri ile saray genç kızın olmasını istediği serap gibi kayboluyordu.

Doru at aygırın yanında ilerlerken, Lorne kendisi atına alışana kadar Razul Bey'in atım mahsus yavaş sürdüğünden şüphelendi. Zaten iş ata binmeye gelince Bey'le yaşamayacağını biliyordu.

Rüzgâr genç adamın pelerinin dalgalandığında Lorne aygırın üzerinde Razul Bey'in bir tablo gibi görüldüğünü düşündü. Konuşmadan, ikisi yan yana, dörtnala ilerlediler. Atların çevresinde de Saluki denen köpekler koşturuyorlardı.

Sonunda hurma ağaçlarının altında durup, atları dinlendirmeye karar verdiler. Lorne'un gözleri dörtnala at koşturmanın verdiği heyecanla parlıyordu. Razul Bey atından indi. Lorne bir an için atının üzerinde kalkmıştı. 'Şansını dene!' diyordu içinden bir ses. Atına almıştı. Oseille'in kontrolü elindeydi. Bu onun dualarına Tamının cevabıydı. Elinde bu derece güçlü ve hızlı bir atın dizginlerinin olması büyük bir şanstı.

Unut o işi! Sözcükler rüzgârda dalgalanıyorlardı. Seni nasıl olsa yakalarım. Zaten yakalayamazsam da kaybolursun. Mon amie, çöl sana bomboş gibi gözükse de çölde yaşan göçebeler vardır. Daha önce de söylediğim gibi onların elleri benimkiler kadar temiz değildir... Kesinlikle benim kadar kibar değildirler.

Lorne kırmızı eyerin üzerinde gerginleşti ve o anda genç adamla gözleri birleşti. Razul Bey'in bakışlarında sanki bir ateş vardı. Genç kızın tüm duygularını bilir gibiydi ve bu adamın sessizliği herhangi bir hareketinden daha ürkütücüydü. Attan in de hayvan nefes alsın.

Genç kız omuzlarını silkti ve söyleneni yaptı. Bey'le çölde tartışmak aptalca olurdu. Salukiler etrafına toplanınca genç kız Bey'in bakışlarından kurtuldu. Köpekler onu tanıyorlardı çünkü devamlı hareme girip çıkıyorlardı. Ya orada birbirlerini kovalıyorlardı ya da Kasha onları kovuyordu. Kasha köpeklerin koltuklara çık-majanna izin veren Lorne'u azarlıyordu. Lorne tüm İngilizler

gibi köpekleri seviyordu ama bu köpeklerin Bey ve adamları tarafından avlanmak için kullanıldıkların da biliyordu.

Genç adam pelerinini bir omzunun üstüne attı. Genç kıza doğru yürürken pelerini çizmelerine sürünüyordu. Ata iyi biniyorsun, dedi. Desiree bu işi sana iyi öğretmiş.

Lion bana silah kullanmayı da öğretti, dedi genç kız sakın bir şekilde. Sanırım hayatımı bir rahibe okulunda değil de Lipn'la birlikte geçirmiş olsaydım L'Oasis'e geldiğin o sabah vururdum seni. Benim sorunum da şu Razul Bey: İnsanlara ve onların niyetlerine güvenmem öğretilmişti bana. Eğer niyetimi sana açıkça bildiriyorsam, bunu adetim böyle olduğu için yapıyorum. Çöl gezimiz başladı. Hizmetkârlarıma çadır ve kamp malzemesiyle arkadan gelmelerini söyledim. Yarım saat içinde burada olurlar.

Ne biçim adamsın sen? diye bağırdı genç kız. Senin istediğin anda benim de çölde kamp kurmaya hevesli olacağımı ne biliyorsun?

Genç adam gözlerini kıstı. Sonra alay edercesine başını önüne eğdi. Belki de senden daha büyük olduğum için ve bir çöl insanı olduğumdan, senin gizli arzularım daha kendin farkına varmadan anlayabiliyorum. Genç adam kırıbacını şaklattı. Bu hareketiyle çevrelerindeki kahveringiliyi ve düş gücünün sonsuzluğuna uzanan altın dalgaları andıran kum tepelerini gösterdi. Başlarının üzerinde, gökyüzü nefes kesecek derecede maviydi ve çöl şahinleri bu mavi tuvalin üzerine kazınmış gibiydiler. Tepelerinde dolanan şahinler az soma vadideki kayaların arasında her şeyden habersiz duran bir güvercinin üzerine yöneldiler.

Haydi çölün hiç ilgini çekmediğini yüzüme söyle, dedi Bey. Doğuya ayak bastığın andan itibaren buranın çekiciliğini ve gizemini hissettiğine bahse girerim. Burası her yönüyle senin rahibe okulunun duvarları arasında gördüğün şeylerden çok farklı. Buranın renkleri ve kokulan senin dayanamayacağın bir şarap gibidirler. Haydi, ma femme, bana bunun böyle olmadığını söyle.

Lorne elindeki kırıbaca sıkıca yapıştı. Ah, evet, Razul Bey'in gerçekten de kafasından geçenleri okumada üstüne yoktu. Bey'e göre, genç kız yaşamın kitabında şeffaf bir sayfadan ibaretti. Razul Bey deneyimli gözleri ve sezgilerinin yardımı ile onun düşüncelerini deşifre ediyordu... duygularını... hatta kafasının kendisinin bile bilmediği bazı yerlerinde dolaşan arzuları dahi. Beni buraya sürüklediğini kabul etmelisin. Genç kız gururlu bir tavırla konuşuyordu. Bana her şey son anda söyleniyor. Fikrimi soran yok. Planlarım konusunda senin gibi bir ufaklığın düşüncesine başvuracağıma gerçekten inanıyor musun? Benim hakkımda öğrenmen gereken ne çok şey var. Zaten çöle bu geziyi düzenlememin sebeplerinden biri de buydu. Burada birbirimizi tanıyacağız. Çünkü burası akıl bahçesidir ve de tanrıların oyun alanıdır.

'Aynı zamanda yılanların da, diye cevapladı Lorne. Genç kız ipekli gömleği, beyaz pantolonu ve çizmelerinin içinde ince ve dimdikti. Hurmaların gölgesinde dikilmiş, cesurca genç adamın gözlerinin içine bakıyordu. Bu sırada Razul Bey'in gözlerinin delici pırıltısını hissetti ve genç adama sözlerinin kendisinde uyandırdığı ürküntüyü belli etmemeye çalıştı. Ben çölün tehlikelerinden ve güzelliklerinden zevk alırım, dedi Bey, çölün değişik kokularımın karışımını içine çekerek. Bu zevki seninle paylaşmak istiyorum.

Genç adamın sözlerinin Lorne'un üzerinde garip bir etkisi oldu. Genç kız bu beklenmedik etkiyi gizlemek için başım hemen öbür tarafa çevirdi. Böylece zamanın dokunamadığı sonsuz boşluklara bakıp, yüz ifadesini saklayabildi. Geceleri çöl dünyamın en ilginç yerlerinden biridir, diye mırıldandı genç adam. Sen hiç gece çölün derinliklerine girmedin. Yıldızlar gökyüzünde öyle bir kümelenirler ki kumlar fildişi rengine dönüşür. Sen hiç devedikeni ateşinde pişmiş bir şey yemedin. Hiç siyah hayvan postundan bir çadırda uyumadın, koyun postuna yatmadın... ama bu gece bunları yapacaksın. Lorne gene için için titriyordu... Gene bu adamın yüzünden bacaklarında kemik yokmuş gibi oluyordu. Bir hurma ağacına dayanıp, sakın ve ilgisiz görünmeye çalıştı. Sanki Bey'in söylediklerinin altındaki anlam onu hiç etkilememiş gibi davranıyordu.

Çölde zaman ilerlemez. Genç adam çölün tüm ihtişamını derisinde duyar gibi irkildi. Gözleri parlıyordu. Çöldeki bir ayak izi havanın nefesi ile silinir. Bin yıl öncesinin ihtirasları bu gece de yaşanabilir. Çöldeki her gündeğümü sessizdir. Burada, insanın yarattığı pislikten eser yoktur.

Razul bey derin bir nefes aldı. Yapabilseydim, bütün ömrümü burada geçirirdim. Ama ara sıra buraya kaçıp, zamanımın birazını burada geçirmek de yetiyor bana.

Genç adam Lorne'a döndüğünde pelerini bile bir şeyler söyler gibiydi. Mon amie, sen benim böyle bir gezide yanımda getirdiğim tek kadınsın.

Lorne ne cevap vereceğini bilemeden genç adama baktı. Çöl, inşam esir almaya hazır gibiydi ve genç kız çöle karşı duramayacağından korkuyordu...

Çöle karşı duramamak Bey'e karşı koyamamakla aynı şeydi. Bir türlü aklına genç adamı yaralayacak bir cevap gelmiyordu. Razul Bey onu tutup hızla kendine doğru çektiğinde, genç kız kendisini tamamen savunmasız hissetti.

Lorne'un kafasında canlı hayaller dolaşırken birden genç adamın kırbacı sertçe sakladı ve genç kızın dayandığı hurma ağacından yere bir şey düştü.

Lorne, Razul Bey'in az önce öldürdüğü akrebin kendisine ne kadar yaklaşmış olduğunu görünce tepeden tırnağa titredi. Akrebin ölüsü bile korkunçtu.

Hurma ağaçlarının gövdelerine tırmanıyorlar. Genç adamın nefesi Lorne'un tenini okşadı ve bu kez

Lorne çok farklı bir duyguyla ürperdi. Bayılacak mısın?

Hayır! Genç kız ondan uzaklaşmayı denedi ama Razul Bey bedenini sıkıca kavramıştı. Genç adam başını eğip dudaklarını Lorne'un kılere yaklaştıınca, genç kız onun kaslarını vücudunda hissetti.

G... galiba sana teşekkür etmem gerekiyor? Genç kız sesinin titrediğini fark etti ve hızla başını çevirdi. Genç adamın dudakları Lorne'un dudaklarını değil ancak yanağını buldu.

Bir adam zahmet edip bir kızın hayatını kurtarınca karşılığını bekler. Genç adamın sesi hafif alaylıydı. Tüm güzellikleri ve tehlikeleriyle çöl bu işte, mon amie. Benim Razul Bey olmam, senin de bir Desiree olman burada bir şey fark etmez. Biz, gözleri birleştğinde ateşle ahşap gibi birden parlayan iki insanız. Bana bak. Genç adam Lorne'un boynunu eliyle sıkıca kavrayıp, yüzünü kendisine doğru çevirdi. Gözlerini kısıp, genç kızın yüz hatlarını inceledi. Sanki nasıl birbirlerine bu kadar yakın olup da birbirlerini anlamaktan bu derece uzak olduklarını çözmeye çalışır gibiydi.

Bakışlarında hiçbir yumuşaklık yoktu, aşk işareti bile görülüyordu. Ama yine de birden Lorne için çöl silinmişti sanki. Genç adamın dudaklarının etkisi ile her şey yok olmuştu bir anda.

Bu durum, L'Oasis'i yok eden ürkütücü fırtınaya benziyordu. Fırtına da önce dehşet verici bir gürültüyle başlamış, soma yerini bir ölüm sessizliğine bırakmıştı. Genç adam birden başını çevirdi. Bunun sebebi daha develer görünmeden sesleri duyulan deve çanlarıydı. Develer ve binicileri kumların kahverengi tuvalinin üzerinde son derece doğru bir görünüm oluşturuyorlardı. Razul Bey Lorne'a atma binmesini söyledi. Kamp kuracağımız yer biraz uzakta. Senin atına alışmanı istedim... Eğer alışamayıydın benim atımla giderdin oraya.

Lorne atın üzengisine basarken, paylaşmaya zorlandığı öpücüğün etkisiyle biraz titriyordu. Ve onun bu titreşim hali atı huysuzlaştırdı. Genç kız birden kendini kumların üzerinde boylu boyunca uzanmış buldu. Razul Bey eğilip, yüzünde alaycı bir ifadeyle ona baktı. Ne o bacakların tutmuyor mu?

Lorne ayağa fırladı ve atın dizginlerini eline alırken Bey'e nefretle baktı. Bey'in adamlarının da kendisine gülmeleri genç kıza daha da kızdırmıştı. Dişlerini gıcırdatarak Oseille'in eyerine oturdu. Dizginlerini sıkıca kavradı ve atı mahmuzladı. Oseille hızla ileri atılırken genç kız eyerin üzerinde eğildi. Hurma ağacının altındaki öpücüğün izlerini kafasından silen rüzgâr genç kıza zevk veriyordu.

Genç kız Bey'in niyetini düşünmemeye çalışıyordu. Genç adamın zamanın durduğu yer olduğunu söylediği çölde onunla yapayalnız olmak Lorne'u ürkütüyordu... Tanrıların bahçesiymi burası, yüzyıllar öncesinin arzuları bu gecenin arzularıydı çölde.

Genç kız Bey'den uzaklaştığı hızla düşüncelerinden de uzaklaşıyordu. Razul Bey'in aygırının kendisine hemen arkadan izlediğini anlamak için dönüp bakması gerekiyordu. Bu ata binmek genç kıza canlandırıyor... nefes

kesici bir şeydi bu. Güneşin yakıcı sığığında kum tepelerinin üstünden, altın rengi kayaların yanından uçup gidiyorlardı.

Ezeli bir krallıktı çöl. Kaderin yeriidi. Her şey burada yazılıydı, her şey kadere bağlıydı. Hayır, böyle bir inanca değil boyun eğmek, Lorne bunu kabul etmezdi bile.

Genç kız bu duruma zorla getirilmişti ve bu çöl şeytanının tek yapmak istediğı şey Lorne'un, önünde eğilmesini sağlamaktı. Ancak o zaman memnun olurdu; o zaman Lorne'u bırakabilirdi, onu ne hale soktuğuna aldırmadan.

Aygır, Oseille'in yanına geldiğinde Lorne genç adama buz gibi bir ifadeyle baktı.

Tıpkı bir tablo gibiydi

Razul Bey. Omuzlarında uçuşan pelerini ve siyah, altın sarısı karışımı türbanının altında yüzü barbarca etkileyiciydi. Bu adamın Lorne'un ancak onu at üstünde görünce anlayabildiğı artistik bir tarafı da vardı. Genç adamın ata binmedeki ustalığı hiç kimseyle karşılaştırılmazdı. Gri at tam bir aygırdı ve bir kabile şefinin bineceğı tek at bu olabilirdi ancak.

Razul Bey atına o kadar iyi biniyordu ki Lorne ondan kaçamayacağını anlamıştı. Genç adam atının adımlarını Oseille'inkine uydurmuştu. Güneş yavaş yavaş al bir topa dönüşmeye başlamıştı ve gökyüzünde insanın düşleyeceği her renk belirmişti.

Bu renk selinin altındaki çöl sözcüklerle anlatılamayacak kadar güzeldi. Lorne, çölün bir kez daha gözlerini kamaştırdığını hissetti. Tüm yaşamı boyunca büyükbabasını etkisi altına alan çöl, büyüü ile genç bir Fransız çifti de tehlikelerle dolu kalbine çekmişti. Burada iki genç birbirlerini sevmişler ve kaybetmişlerdi.

Lorne'un içinde garip bir duygu vardı. Sanki Razul Bey onu annesinin baygın bulunduğu yere götürüyor gibiydi. Genç kız önlerine çıkan ağaç toplulukları ile kayaları görünce kalbinin güm güm attığını duydu. Çöldeki kayaları rüzgâr yontup, herbirine ilkel bir tapmak havası vermişti. Genç kız yan dönüp Razul Bey'e baktı ve genç adamın profilinin bronz bir heykeli andırdığını fark etti. 'Ehlileştirilmemiş çöl... ehlileştirilmemiş adam,' diye düşündü. Bu adamın Fransız kanı görünüşünden de davranışlarından da anlaşılıyordu. Büyüleyici günbatımında, Razul Bey ve Lorne iri kayaların, mimozaların ve yüksek incirlerin arasındaki kamp yerine ulaştılar.

Üzerleri yüklü develer, adamlar onları kumlara çöktürmeye çalışırken öfkelerini belli ediyorlardı. Kumlar gizemli, mor bir renk almışlardı. Lorne kendini eyerden aşağı kaydırırken yaşadıklarının etkisi ile ürperdi.

Ateşler çabucak yanınca genç kız sevindi. Alevler kahve taneciklerinin kavrulmaya bırakıldıkları tepsilerin etrafında yükseliyorlardı. Bey'in adamları kısa zamanda bütün çadırları kurmuşlardı. Bey'in büyük çadırı iri kayaların altında, gölgelerin arasındaydı.

Arka kısmı baştan aşağı halı kaplıydı. Böylece gecenin soğuğunun içeri girmesi önlenmiş oluyordu. Çadırın bir bölümü deve derisinden örtülerle ayrılmıştı. Bakır gaz lambaları yanıyordu ve koyun postlarından yapılmış koltuğun önündeki gümüş masada kahve kabıyla fincanlar hazır bekliyordlardı.

Lorne çadırın girişinde dikilirken çok gergindi. Kavrulan kahve taneciklerinin kokusu iri, demir kazanlarda hazırlanan keşkekin kokusuyla karışıyordu.

Genç kız, yıldızlarla dolu gökyüzünün tarif edilemeyen güzelliğinden etkilenmişti. Böyle bir gökyüzünü görmek cennete inanmak demekti... ama bu cennet, ateşin ışığında yaklaşan uzun boylu, pelerinli kişi tarafından bozuldu birden.

Bir süre çadır hayatının tadını çıkaracağız, dedi genç adam. Çölde yaşayanlar için çadır altı bir terasın üzerindeki dinlenme kalesidir. Gel içeri girelim.

Abdul kahve getirecek. Sonra da banyo yapabilirsin.

Banyo mu? diye bağırdı genç kız, Bey'e şaşkınlıktan iri iri açılmış gözlerle bakarak. Burada, çölün ortasında mı?

Genç adam Lorne'u çadırın içine doğru çekti. Duvar halıları çadıra hoş ve rahat bir hava vermişlerdi. Razul Bey önu örtülerle kapalı bölümü gösterdi. Orada deve derisinden bir banyo bulacaksın. Su da deve derisi kovalarla getirilecek. Suyu aldığımız kuyu bana ait. Sana daha önce de söylediğim gibi bir kuyunun çölde yaşayan birisi için değeri ölçülemez.

L'Oasis'in olduğu yerde yeni binalar yaptırarak mısın? diye sordu genç kız sıkıntılı bir sesle.

Daha bu konuda düşünmedim, diye cevapladı genç adam. Evet, söyle bakalım çadırımızı nasıl buldun?

Çadırımız! Bu sözcük Lorne'un dehşetle ürpermesine neden oldu. Evet, Bey de bu çadıra yatmaya karardıydı. Bu durum ilişkilerine genç kızın önleyemeyeceği bir yakınlık verecekti. Lorne birden kendini çadırdan atmak isteği duydu.

Genç kız bunları düşünürken, Razul Bey Lorne'un pelerini çözdü ve omuzlarından aldı. Koltuğa git ve biraz dinlen, mon amie. Uzun bir yolculuk yaptık. Sen de bir Arap atıyla uğraşmak zorundaydın. Bu atın soyu benim ailemin ilk günlerine kadar uzanır. Oseille'i sevdin mi?

Nasıl sevmem ki?' Lorne sırf genç adama bu kadar yakın olmamak için koltuğa oturdu. Oturması iyi olmuştu çünkü Razul Bey kendisinin de çadıra kalacağını söylediğinden beri dizleri titriyordu genç kızın.

Atı sana veriyorum. Genç adam pelerini çıkarıp Lorne'un önünde dikildi. Genç kız şu anda böyle bir adamla birlikte çölde bir çadıra baş başaydı. Oseille senin,' diye ekledi. Ama eğer ona atlayıp bir yerlere kaçmaya kalkışmayacaksan.

Bu niye senin umrunda olsun ki? Annene saldıran göçebeleden bir farkın var mı senin? O, burada mı yarı baygın bulunmuştu Lord Razul?

Buraya yakın bir yerde, diye itiraf etti genç adam. Bu seni rahatsız eder mi, mon chou? Hayaletlerden korkar mısın?

Ya sen? diye sordu genç kız. Onlar senin hayaletlerin, benim değil. Gecenin sessizliğim boan senin anıların. Beni bunun için mi buraya getirdin? Anılarım kendinden uzaklaştırmak için mi?

Annem öldüğünde ben daha bebektim. Genç adam ayakta sigara içerken duruşunda ürküntü veren bir şey vardı. Benim onunla ilgili hiçbir anım yok. Yüzünü bile hatırlamam. Onu sadece resimlerinden tamdım.

On aylıkmışsın' diye hatırlattı Lorne genç adama. O kadar bir bebek bile sevgi ile ilginin farkındadır. Birden o artık senin yamna gelmez olmuştu. O değerli bağ kopmuştu ve sen onun o özel dokunuşunun, seninle konuşma tarzının neden yok olduğunu... ve bir daha geri gelmemek üzere gittiğini anlayamamıştın. Sonraları bile Lord Razul, kimseye kalbini açmaya cesaret edemedin. Çünkü o kişinin de bir süre durup sonra seni yapayalnız bırakıp gideceğinden korkuyordum Sessizlikte genç kız neredeyse kalp atışlarını sayabiliyordu. Soma genç adam omuzlarını silkti. Bu romantik bir teori, mon amie, ama bebekliğimde hiç ilgisiz bırakılmadım. Babam görevlerinden ayırabildiği tüm zamanım bana verirdi. Bir erkeğe dört kadınla evlenme hakkını veren Müslüman kuralından hiçbir zaman yararlanmadı. Ben onun biricik oğluydum ve bizim insanlarımız erkek çocukları daha bir başka severler.

O anda çadırın önündeki bez açıldı ve Abdul içeri girdi. Gümüş kahve kabını elindeki daha büyük kaptan doldururken Bey ile Lorne'un önünde eğildi. Benim kahvemi lel-lah koyacak, dedi Razul Bey Abdul'e Fransızca. Abdul başını salladı ve her şeyin düzenli olup olmadığı anlamak için etrafa göz attı. Banyo suyu hazırlanıyor lordum, dedi. Bir saat soma da yemek hazır olur.

Çok iyi. Bey gülümsedi ve Lorne, Abdul'ün yüzündeki ifadeyi görünce şaşırdı. Razul Kebir'in adamları ona Lorne'un L'Oasis'te Lion ve evde çalışanlar arasında hiç görmediği bir bağla bağlıydılar. Genç kız adamlarım Bey'e bağlayan şeyin o gücünden korkmaları olmadığını da biliyordu. Genç kız masaya eğilip, fincanlara kahve koyarken iç geçirdi. Başını kaldırıncı Razul Bey'in koltuğa doğru geldiğini gördü. Genç adam kanepeye uzandı. Lorne ona kahvesini uzattığında genç kızı inceliyordu. Seni hoşnut etmek için yaptıklarımın hiçbirinin işe yaramadığım düşünmeye başlıyorum. Bu çöl gezisini mi kastediyorsun? Genç kız kahvesini karıştırdı. Sen yalnızca kendini memnun ediyorsun Lord Razul. Senin küstahlığında bir adam başka ne yapabilir ki?

Küstahlığım, diye mırıldandı genç adam. Erkekler hakkında ne kadar az şey biliyorsun. Aslında büyükbaban sana hayatı kendine uydurmaya çalışan bir adamın nasd olacağım göstermiş olmalı. Bu dünya nasıl yaratıldı samyorsun?

Bu dünyanın nasıl ayakta durduğunu zannediyorsun? Bir erkek bir kaplandan pek de farklı değildir ama gururlu ve dikkatli olmayı unuttuğunda işler karışır. Bunu bir an bile unutmuyorsun, değil mi, lordum? Prenses Jamaila'nın ağabeysinin senin yerine geçmeyi deneyebileceğini hiç düşünmüyor musun? Onun beden korkusu hırsını bastırır, diye cevapladı Bey. Onu tutanlar da var, kendi çıkarları için tabii, ama benim kabile üstündeki etkim çok daha fazla. Ben insanları düşünüyordum için bu kabilenin lideriyim.

Ve bu tabii ki kendinden bu kadar emin olduğun için, diye bağırdı Lorne. Senin de normal insanlar gibi kendinden emin olmadığın zamanlar olmaz mı? Genç adamın gözleri hızla Lorne'un üzerinde dolaştı. Ben taştan değilim. Tıpkı senin gibi ben de taştan yaratılmadım. Genç adam ipekli gömleğin üstünden Lorne'un koluna dokundu. Çok etkileyici. Rengi de sana uyuyor. Bu senin annenindi.

Genç adam parmaklarını Lorne'un bileğine doğru kaydırды. İnsanların aziz olmalarını beklememelisin mon amie. Hepimizin kendimize göre garip huylarımız vardır. Eğer gerçekten manastırın koruyuculuğunu isteseydin doğuya gelmezdin. Ama çölün çağrışım duydun. İnkâr et. Haydi, bunu benim yüzüme karşı inkâr et.

İnkâr etmiyorum, dedi genç kız. Ama doğuya gelince senin gibi bir... haydutun eline düşeceğimi bilmiyordum.

Haydut mu? Genç adam bu sözü komik bulmuş gibiydi. Ama genç kızın bileğim kol düğmelerim kemiğine bastırarak kadar sıkması genç adamın başka şeyler de düşündüğünü gösteriyordu.

Sana ne dememi bekliyorsun ki?

Razul Bey'in gözleri Lorne'un dudaklarının üzerindeydi ve genç kız onun kendisini tahrik etmeye çalıştığını anladı. Hayır... dedi Lorne. Ama genç adam onu kucağına oturtup, başını genç kızın başının üstüne eğince Lorne söylediğinin gerisini getiremedi. Bir kelime daha söylemesine fırsat olmadan Bey'in dudakları genç kızın dudaklarının üstündeydi.

Razul Bey kendinden emin bir şekilde, ağır ağır Lorne'u dudaklarından öptü. Lorne kendisini bırakana dek bu adamı hırpalamak için içinde güçlü bir istek duydu. Ama o anda garip bir yorgunluk genç kızın kıpırdamasına engel oldu. Razul Bey'in dudakları genç kızın boynunda ılık ve istekli bir şekilde dolaştı, sonra da genç kızın gömleğinin içeri doğru yavaş ve şakacı bir yolculuğa başladı.

Genç kızın parmakları Razul Bey'in sırtını kavradı. Genç adam bu hareketi bir işaret gibi aldı ve ağzıyla, ipekli bir barikat gibi karşısında duran gömleği açtı. Razul Bey göğüslerini öperken Lorne bir an için nefessiz kaldı. Genç adam öyle bir inatla ve iddialı öpüyordu ki Lorne neredeyse bağıracaktı... Bu adama karşı ve kendisine karşı. Bu adamın dudaklarını vücudunun her yerinde dolaştırmasını istiyordu ve bunu istediği için de kendinden nefret

ediyordu. Lütfen... Bu sözcük aēzmdan boēuk bir sesle çıkmıştı. Sanki genç kızı'n içindeki ikilemi bu sözcük kırmış gibiydi.

Lütfen durma mı diyorsun? diye sordu Razul Bey. Sanki genç kızı'n duygusal savunmasım yıktıēının farkında gibiydi.

Bana karşı kaba kuvvet kullanma... Buna karşı duramayacaēımı biliyorsun. Belki de karşı koyamadıēın başka bir şey vardır. Genç adamın gözleri bir gülümseme ile parladı. Kendini bırakmak daha zevkli iken niçin bana karşı koyuyorsun?

Ben... ben sana hiçbir zaman boyun eēmeyeceēim.

Bu senin vermeyi reddettiēini benim zorla almak zorunda kalacaēım anlamına mı geliyor?

Ama demiştin ki... Lorne sustu. Bey'in gözleri eēlenmiř gibi, birazcık da iten pazarlıklı bir ifadeyle genç kızı'n üzerinde dolaşırken Lorne kıpkırmızı oldu.

Biz birbirimize çok şey söyledik. Genç adam bir kaşım kaldırdı. Biraz daha açıklayamaz mısın?

Bana yalan söylüyordun demek...

Yalan mı? Genç adamın bakışları tehditkrdı.

İnkâr ettiēin zaman... bana tecavüz etmeyi dřnmediēini sylediēin zaman.

İster inan, ister inanma ama ben sana hiç yalan söylemedim. Genç adam konuşurken dudaklarını genç kızı'n beyaz teninde dolaştırıyordu. Benim sana karşı davranışlarım la tecavüzün vahşetim birbirine karıştırma mon amour.

Eēer sana sahip olmaya çok meraklı olsaydım amacıma El Karah'a geldiēin ilk gece ulaşırdım. Bir ırz dşmamnın kurbanıyla oturup konuřtuēu görülmüş müdür? Benim hiç, tek amacı acı ve utanç vermek olan kafasız bir katile benzer tarafım var mı?

Lorne gözlerini genç adamın yüzüne dikti ve onun böyle bir canavarlıēı yapabileceēini hayal etmenin bile olanaksız olduēuna karar verdi. Beni baştan çıkarmaya çalışıyorsun, deēil mi? Benim kendime saygım ve onurum senin için önemli deēil, ama evleneceēin kızı'n daēların doruklarındaki kar kadar saf ve temiz olmasını istersin.

Bu sözcükler ikisinin arasında, adeta havaya asılı kaldı. Sonra genç adam Lorne'u kuaēından itip ayaēa kalktı.

Haklısın. Dudaklarında sert bir ifade vardı. Her erkek masum bir gelin ister ve ben de farklı sayılmam. Masum bir kız la evleneceēim, bundan emin olabilirsiniz.

Ben sadece ordvrm öyle mi? Lorne gururlu bir tavır takınmaya çalıştı ama benliēinin gizli bir bölümünün ortaya ıkarıldıēının farkındaydı.

Seni akşam yemeēimize hazırlanman için yalnız bırakacaēım. Razul Bey'in kehribar gözleri Lorne'un neyle uērařtıēının farkındaydılar... ikisi arasındaki çekim gücü genç kızı'n Razul Bey'e karşı koyma gücünü zayıflatmıştı ve genç kız neredeyse kendini ona bırakmak üzereydi.

Arzularından korkma, dedi genç adam yumuşak bir sesle. Arzularına boyun eğmek isteklerine gem vurmaktan çok daha doğaldır. Bu güzelim gözlere bakılırsa zaten sen de arzularına boyun eğmek için yaratılmışsın. Sen kendi arzularına sahip çık, dedi gneç kız öfkeyle. Onları evleneceğin kıza sakla. Bildiğim kadarıyla sen onu isteyene kadar bir perdenin arkasında tüm erkeklerden uzak tutuluyormuş.

Benim evlilik planlarımı kiminle tartıştın?

Kuzenin Prenses Jamaila ile. Sana ayrılan kızı anlatmaya çok hevesliydi.

Ve sen de kıskandın mı?

Kıskanmak mı? Genç kız başım dikleştirdi. Küstah olduğun kadar

kibirliymişsin de Lord Razul. Bütün kadınların sana âşık olduklarını

sanıyorsun... Beni yatağına sürükleyerek sokman gerekecek!

Öyle mi? Genç adam gülümsedi. Bu dünyada çok değişik tipte kadınlar vardır. Her şeylerini zevk ve rahat bir hayat uğruna veren kadınların olduğu da kesin.

Ben o kadınlardan değilim. Genç kızın gözleri parlıyordu.

Bu konuda anlaşıyoruz. Çölde çadır hayatı eminim hoşuna gidecektir, mon amie.

Evet, eğer senin varlığına dayanmak zorunda olmasaydım.

Benim varlığım sem o kadar da rahatsız etmiyor aslında. Bunu sana kamtlamamı ister misin?

Lorne kendini genç adamın ellerinden kurtardı. Razul Bey gülerek çadırdan çıktı.

Lorne çadırın dışından geien hüzünlü doğu melodisinin etkisiyle dalmıştı.

Birden bir el çadırın önündeki örtüyü açınca Lorne sıçradı. Gelenler Abdul ve küçük bir oğlandı. Elllerinde buharları çıkan su dolu kovalar vardı.

Genç kız onların peşi sıra çadırın içinde banyo olan bölümüne gitti. Tıpkı evimde gibi, dedi kendi kendine.

Deri küvet dolana kadar birkaç kova daha getirilmişti. Sonra genç kızı yıkanması için yalnız bıraktılar.

Razul Bey'in yüzü sanki Lorne'un beynine kazınmış gibiydi. Yıkamırken bile genç kız Razul Bey'in onu ku-caklayışındaki ateşli ve aşk dolu havayı yeniden yaşar gibiydi. Bu duyguyu yok etmek istercesine süngeri vücudunun her yerine sürttü. Genç kız derisini cezalandırmıştı ama duyguları hâlâ genç adamın dokunuşunun etkisi altındaydılar.

Lanet olası şeytan! Genç kız süngeri fırlattı ve sular etrafa saçıldı. Küvetten çıkıp, iri bir havluya sarındı.

Genç adamın onu öpmesi genç kızı adeta çıldırtıyordu. Arzu! Aşk! Lorne bu duygulara burun kıvrırken bile âşık olmanın gizemini merak ettiğinin farkındaydı.

Genç kız bir tabureye oturdu ve az önce Razul Bey' in okşadığı saçlarını kurutmaya koyuldu. Genç adamın dokunuşunda şefkat vardı. Ama eline

erkek eli değmemiş bir kızla evleneceğini söylerken de acımasızca açık konuşabilmişti.

Genç kız saçlarını alnından uzaklaştırırken mavi gözleri yaşlarla parlıyordu. Razul Kebir genç kızın duygularını hiç sayıyordu. Yalnızca kendisini eğlendirmek için çadırda bulunduğunu da açıkça söylemişti genç kıza. Lorne'un yapabileceği tek şey kendim bu adama bırakmamak ve onu öptüğünde kendisine hissettirdikleri ile alçalmamaktı.

Genç kız yatağa baktığında karın kaslarının gerildiğini hissetti. Yatak, üzeri koyun postları ile örtülü alçak bir kanepeydi. İpekli çamaşırlarının teninin üzerinden kaydığını fark etmişti genç kız. Daha önce kendi vücuduna hiç bu kadar dikkat etmemişti. Lorne vücudunun bir erkek için taşıdığı önemi fark etmişti... bir çöl çadırında, koyun postlarının üstünde bir erkeği nasıl hoşnut edebileceğini anlamıştı.

Yatakta olabileceklerin hayali bile genç kızı mahvediyordu. Onun beyaz teniyle Razul Bey'in ılık, yanık teninin birbirine karışması adamın ve genç adamın dudaklarının baştan aşağı tüm vücudunda dolaşmasını düşünmek Lorne'u deli ediyordu.

Rahibe okulunda kızlar gece yatakhane, sevişmek konusunda fısıldaşırlardı. Bazıları çok hevesliydi, bazıları ise vücutlarının özel yerlerinin bir yabancı tarafından görülmesi düşüncesinden bile dehşete kapılıyorlardı. Rahibe olurum daha iyi! demişti bazıları. Lorne da bunların arasındaydı. Ama şimdi Bey'in çadırında böyle bir umut yoktu artık.

Bölüm On

Lorne'un üzerindeki elbise mavi ipektendi. Genç kız Kasha'nın yolculuk için kendisine elbise seçerken Lord hazretlerinin zevkine göre davrandığını anlayınca çok kızmıştı. Hatta yemeğe ata binerken giydiği pantolo-nuyla oturmayı da düşünmüştü.

Ama birden pantolonu giyerse ne olacağım anlamıştı. Razul Bey, genç kızı hemen soymaya girişirdi. Ve durum Lorne'un kontrolünden çıkardı. Bu nedenle, genç kız bu ipekli elbiseyi ve topukları değerli taşlarla süslü terlikleri giymişti. Terlikler çok güzeldi ama genç kızın ayaklarını sıkıyorlardı; Lorne'un ayakları bir çöl kızıninkiler kadar ince değildi. Zarif çöl kızları Razul Bey gibi adamlardan korunurlardı... evlendikleri güne kadar. Lorne, Bey ile birlikte çölde ilk kez yemek yiyecekleri masaya doğru yürüdü. Masanın yanında da yatak vardı.

Çadırın dekorunun yarattığı samimiyet havası Lorne'u rahatsız ediyordu. Duvarlara asılı olan halılar yere kadar uzanıp, yerdekilerle birleşiyorlardı. Yerdeki halının üzerine oraya buraya yer minderleri konmuştu. Ve alçak bir masanın üzerinde, Bey'in gümüş kenarlı puro kutusu vardı.

Lorne çok sakın görünüyordu. Ama aslında hiç de kendine hâkim olduğu söylenemezdi. Razul Bey çadıra gelince nasıl davranacağını bilemiyordu.

Çok ilgisiz davranmalı, ondan etkilenmediği düşüncesini vermeliydi Bey'e. Bu şeytan genç kıızı nasıl etkilediğini, onun zayıf ve romantik tarafını uyandırdığını bilmemeliydi.

Genç kıızı, güneş batarken Razul Bey'le yan yana at. koşturmalarını anımsadı. Bu, kez kumların ve gökyüzünün onu yalnız ata binerken etkilediğinden daha fazla etkilediğini inkâr edemezdi, Lorne. Sararan gökyüzünün altında kumlar titriyor gibiydiler. Renkleri bronz ve altın rengi ile portakal rengi ve menekşe rengi arasında değişip durmuştu. Razul Bey bu çevrede büyümüşü.

Çocukluğundan beri bu sonsuzluğun gizemini ve tehlikelerini içinde duyarak yaşamıştı genç adam. Gündüzleri güneş buraya öyle bir vururdu ki kum tepelerinden duman çıkar, kayalar çatlardı. Günbatımının ardından aniden gece çöküyordu kumlara ve çöl düşünceli bir güzellik kazanıyordu bu kez. Ve ayın yükseldiği gecelerde, sırtlanlar uluyor, çakallar koşturuyorlardı. Küçük bir çocuk nasıl olur da buramn çekiciliğine kapılmazdı? Nasıl olur çölün havasından ve alevler içindeki güneşinden etkilenmezdi?

Artık Lorne, Razul Bey'i biraz olsun arılayabiliyordu. Ama genç kıızın kendisini Bey'in çadırında hâlâ bir tutuklu gibi hissettiği de bir gerçektir.

Buraya kendi isteği ile gelmemişti ve bu durum onu rahatsız ediyordu.

Genç kıızı deri yer minderlerinden birine oturup hiç kendi isteğiyle bu adama yanaşıp yaşmayacağını düşünmeye çalıştı. Ve genç adamın Fransa'da bile büyümüş olsa şüadan birisi olamayacağına karar verdi. Çünkü bu adamda bir çöl insanının zevki ve korkusuz havası vardı. Uygur bir yaşam bile böyle bir adamı ehli-leştiremezdi.

Birden Razul Bey çadıra girdi. Tam girişte durup, minderde oturan Lorne'e baktı... sanki genç kıızı onun, kendisini bekleyen kölesiymiş gibi. Tamım, bana ilgisiz davranabilmem için yardım et, diye dua etti Lorne. Ama bu elinde değildi. Çadırın her köşesi sanki Bey'in varlığı ile doluydu. Sonsuz dakikalar boyunca Lorne, genç adamın kehribar gözlerinin etkisiyle hareketsiz kaldı. Gözlerinden kaçmak olanaksızdı... Genç adam Lorne'a yaklaşıncı genç kıızı onun gözlerindeki ateşi gördü. O anda genç kıızın tek düşünebildiği şey Razul Bey'di ve onun birkaç saniye soma kendisine dokunabilecek kadar yaklaşacağını biliyordu.

Beni baştan çıkarıyorsun. Razul Bey genç kıızı omuzlarından tutup kaldırdı.

Ta ki genç kıızı onun vücudunun basıncım kendi vücudunda duyana kadar.

Seni ne zaman baştan çıkarmaya kalktım ki?

Genç adamın gözleri Lorne'un yüzünde dolaştı, sonra da bir eliyle genç kıızın saçlarını okşadı. Büyüleyici bir görünümün var. Ama gene de senin binici pantolonunla yemeğe gelmem bekliyordum.

Lorne nefesini tuttu. Razul Bey genç kıızın düşüncelerini okuyor gibiydi.

Haklı mıyım? diye mırıldandı genç adam.

Daima kendinizi haklı buluyor gibisiniz Lord Razul.

Acaba adımı Lord sözcüğünü kullanmadan söyleyecek misin bir gün?

Bundan çok şüpheliyim lordum. Sonra genç kız merakını yenemeyip sordu Sana Fransızca bir isim de verdiler mi?

Ah, demek bana ilgi duyuyorsun? Genç adam Lorne'u kendine doğru çekti. Böylece genç kız onun kaslı vücudunu hissedebiliyordu.

Anneni biraz merak ettiğimi itiraf etmeliyim.

Babamla olan ilişkisinden ötürü mü? Sen de doğu ile batımın hiç birleşmemesi gerekir iki şey olduğuna inananlardan mısın?

Belki... Lorne şüpheli görünüyordu.

Erkek gene de erkektir ufaklık. Ten rengi veya Kuran ve tncil kuralları kadınları ayırmış da olsa bir kadın da gene kadındır. Evet, benim bir de Fransızca adım var. Ama daima Hassan Kebir'in oğlu Razul olmayı tercih ettim. Bana Fransızca adını söylemeyecek misin?

Ne fark eder ki? Beni adımla çağırırsan bakmam.

Fransız kanından bu kadar mı nefret ediyorsun Lord Razul?

Ben seçimimi daha küçük bir çocukken Lord Hassan beni çölde gezmeye götürdüğünde yapmıştım. O, bana doğulu olmaktan gurur duymayı öğretti. Ve büyünce de batı beni hiçbir zaman çekmedi.

Ama batı ile ilgili kitaplar okudun... Onları saraydaki kitaplıkta gördüm.

Güney Fransa'da bir askeri okula gittim. Ama bu benim bir Fransız olduğum anlamına gelmez. Tıpkı.. Gözlerinde bir gülümseme kıvılcımı görüldü

...senin rahibe okuluna gidip de rahibelikle hiçbir ilgin olmaması gibi. Biz ne isek oyuz... ne olmamız gerekiyorsa oyuz.

Sen buna kader diyorsun ama kendi amacına uydurmak için olayların akışını bozdun. Genç kız Razul Bey'in gülen gözlerinden etkilenmemeye çalışıyordu.

Ben kumları üfleyip fırtına mı çıkardım? Büyükbabanı ben mi öldürdüm?

Genç adamın gülümsemesi değişmişti. Yapma, benim gücüm doğaya yetmez. Fırtınadan ve Lion'un ölümünden yararlandın. Bunu sen de pekâlâ biliyorsun.

Ya ben seni korumak isterken, sen beni yanlış an-ladıysan?

Korumak mı? Lorne'un gözleri genç adamın yüzünde dolaştı. Saçma, Lion'la alıp veremediğin bir-şey vardı ve beni de piyon olarak kullandın. Eğer beni korumaya çalıştığım düşünmemi isteseydin Lion'un hakkında söylediklerini söylemezdin. Beni rahat bırak-saydım, Lion'un hakkında hâlâ iyi şeyler düşünüyor olabilirdim. Ama sen beni yaralamayı tercih ettin.

Belki genç kızın sesindeki bir hüznün belirtisinden, belki de gözlerindeki bir gölgeden etkilenmiş olmalıydı ki Razul Bey Lorne'u bıraktı. Sonra cebinden birşey çı- kartıp Lorne'a uzattı.

Genç kız Bey'in elinde mavi pırlıl pırlıl bir şey görünce geri çekildi. Hayır... bunu almak istemiyorum.

Yazık Genç adam gözlerini Lorne'un elbisesinin üzerinde dolaştırdı, sonra elindekine baktı.

Genç adamın elinde ortasında bir aytaşı bulunan firuze bir kemer vardı.

Üzerindeki elbise için özel yaptırılmış gibi halbuki.

Ne yapıyorsun? Genç kız geriledi. Bana rüşvet vermeye mi çalışıyorsun? Hep benimle tartışıyorsun! Razul Bey bir adımda Lorne'a yaklaşıp, firuze kemeri genç kızın beline taktı.

Hep senin dediğin olması gerekir, değil mi? Hiçbir kadının sana karşı çıkmaya hakkı yok. Hele bir de hediyeler verirsen hiç. Bu hediyeler emrinde olanlara ödediğin ücret sanırım? tşin eğlencesi bitip de sen sıkılana kadar senin oyuncağın olduğum için mi veriyorsun bana bunları?

Sıkıldığımda senin haberin olacak bundan. Genç adamın gözlerinin kehribar ışıkları Lorne'un yüzünde dolaşıyordu. Hayatımda hiç senin kadar huysuz birine rastlamadım, ma cherie. Bu cadın beğenmiyor musun? Çölü görmeye meraklı değil miydin? Bu elbiseyi benim dikkatimi çekmemek için mi giydin? Kasha'mn yol için hazırladıkları arasında en az açık olanı buydu. Başka geceler de olacak, dedi genç adam gözlerinde anlamlı bir ifadeyle. Bu gece yemekten sonra eğlence var. Yakında bir kamp varmış. Kampta bir dansözle çalgıcılar var. Hiç bizim dansımızı gördün mü?

Evet, Bar Soudi'de.

Ah, bir kafede, şüpheşiz. Gece yakılan ateşin ışığında bir çöl kızının dansını seyretmek sana çok daha ilginç gelecektir. Çocukluklarından itibaren bu iş için eğitilirler ve yılan kadar esnek olurlar.

Belki de dansöz bu gece seninle beraber olmak ister lordum Lorne içinden geldiği gibi konuşmuştu. Umarım.

Tanrı aşkına... Genç adam öfkeyle Lorne'u tutup tıpkı bir ceket gibi kolunun üzerine attı. İstemediğim söylediğin şeyi yapmam için ısrar ediyorsun.

Dediğim gibi huysusun tekisin, dilin de motor gibi işliyor. Benim ateşli bir çocuk değil de koca adam olduğuma dua et. Benim yerimde hevesli genç bir çocuk olsa seni kaptığı gibi yatağına atardı ve ateş saçan o nefis dudaklarını kapatırdı.

İ... indir beni, Lorne nefes nefeseydi. B... bir yerimi kıracaksın.

Doğrusu, isterdim kırabilmeyi? Genç adam ellerini biraz gevşetti ve genç kızı o daha ne olduğunu anlayamadan öptü. Genç adamın öpücüğü genç kızı delip geçen bir alev gibiydi ve Lorne'un tüm prensiplerini yakıp kül etti. Bu

öpücük genç kızın baştan aşağı titremesine yol açmıştı. Ve genç kız kendi isteğiyle Razul Bey'in siyah saçlarına uzanıp, parmaklarını içlerine batırdı.

Razul Bey yavaşça dudaklarını Lorne'unkilerin üzerinden çekti ve genç kız uykudan yeni uyanır gibi güçlkle açtı gözlerini. Lorne genç adamın altın rengi tenine baktı. Genç kız sesini çıkaramıyordu. Sanki kendisinin de

bozmayı istemediği bir büyü'nün etkisi altında gibiydi. Şu anda aklından geçenleri bana

söylemem istiyorum. Razul Bey kadife gibi sesiyle genç kızın kulağına fısıldamıştı bunu. Eğer şimdi de benden nefret ediyorsan, benden sonsuza kadar nefret edeceksin demektir.

Eğer istersen evet. Genç adam alaycı bir ifadeyle pilavı top yapıp, içine sıkıştırdığı bezelyeleri yedi. Senin öğretmenin olmayı düşünüyorum. İlk

dersin de İngiliz kasıntılığmdan vazgeçmen. Elle yemek yemenin özel bir zevki vardır... parmaklar, bildiğin gibi vücu-un en hassas noktalarıdır. Özellikle bir şey yerken dudaklara ve dile değdiklerinde. Beni izle ve taklit etmeye çalış. Lorne genç adamın sözlerindeki imayı duymazlıktan gelmeye çalıştı. İngiliz tarzında yemek yemeyi sevdiğim için kasıntı olduğumu sanmıyorum.

Sen, İngiltere'nin serin yeşilliklerinden çok uzaktasın. Artık El-Karah'tasın ve ben, senin bizim gibi yaşamayı öğrenmeni istiyorum.

Peki, ya ben de olduğum gibi kalmak istiyorsam?

Ben Lord RazuPum. Genç adam Lorne'a doğru eğildi ve kaşığını elinden aldı.

Ve benim isteklerim se-ninkilerin üstündedir. Şimdi sana söyleneni yap, ufaklık. O böbreği pilavın içine sar... hayır hayır o kadar fazla değil. Yoksa yemeği dökersen. Tamam, şimdi çabucak elindekini ağzına at.

Yemek inanılmaz bir şekilde Lorne'un ağzına girmişti. Dudakları ile parmaklarının teması da çok hoştu ve yediğinin tadını artırır gibiydi. Lorne, böyle düşündüğünü Bey'e söylemedi ama o bunu zaten tahmin etmiş olsa gerek.

Tamam şimdi eline bir pirzola al ve eti kemikten sıyr. Bana öyle şaşkın şaşkın bakma. Sana söyleneni yap. Hiç hayal bile edemediğin zevklerin var olduğunu gör ve bir şeyden zevk aldığında kendini suçlu hissetmekten vazgeç.

Razul Bey, parmaklarının arasında tuttuğu pirzolayı acemice ısırarak Lorne'e bakıp gülümsedi.

Genç adam gözlerini Lorne'un yüzüne dikip bir an durakladı. Eti kemiğin üstünden ısırınca tadı bir başka oluyor değil mi?

Genç kız bunu kabul etmek zorundaydı; bu gerçekten de daha doğal bir yemek yeme tarzıydı. Ve özellikle bir Bey'in çadırında yerken. Ama rahibeler, onun çatal bıçak kullanmadan ağzına bezelyeler ve havuçlar attığını görseler ne kadar şaşarlardı kim bilir? Disiplin ve özenli davranmak en önemli şeydi manastırda... zavallı rahibecikler, öğrencilerinin doğal yöneüşlerini bastırmak için ellerinden geleni yapmışlardı. Erkeklerin egemen olduğu bir dünyada büyümekte olan kızlar için neyin iyi olduğunu artık Lorne da şaşırmıştı. Daima davranışlarınıza dikkat etmelisiniz, derdi, rahibeler devamlı öğrencilerine. Alçakgönüllülük akıl ve dürüstlük bir hanımefendinin özellikleridir. Kibir, ahlaksızlık ve saygısızlık ise zevk düşkünü bir kadını gösterir.

Bazı kızlar zevk düşkünü bir kadının nasıl olacağı konusunda gülüşmüşlerdi. Sözlüğe bakmışlar ve böyle kadınlar için kaprisli kayıtsız ve ayran gönüllü gibi sözcükler kullanıldığını görmüşlerdi.

Abdul, keşkek tepsisini götürdü ve karışık meyve dolu iri bir kâseyle döndü. Taze kahve ile bir tabak dolusu fındık ve tatlılar getirilmişti çadıra. Daüsü görmek için sabırsızlanıyoruz. Razul Bey Lorne'un da anlayabilmesi için

uşığıyla Fransızca konuşuyordu. Lel-lah daha önce hiç gerçek bir çöl dansözünü görmemiş. Bu gösteri onun için Oldukça ilginç olacak galiba. Onlar... garip kadınlar. Abdul, fincanlara kahve doldurdu ve Lorne'a soran bakışlarla baktı.

Abdul'ün demek istediğı... Razul Bey, kahvesini karıştırırken bir yandan da Lorne'u inceliyordu.... şu ki bu kadınlar dünyanın en eski mesleğini yapıyorlar. Buna genç yaşta başlarlar. Büyük bir servet kazandıktan sonra da kabilelerine dönüp, saygıdeğer ev hanımları ve anneler olurlar. Anlıyor musun?

Lorne kızardı. Çünkü Bey'e dansözün onunla birlikte olmayı isteyebileceğini söylediğim anımsadı. Ben çocuk değilim, diye cevapladı Lorne.

Bazı konularda çok safsın, ufaklık.

Abdul çadırdan çıkana dek Lorne, Bey'e cevap vermedi. Böyle diyorsun, Lord Razul ama benimle ilgili planlarınız hiç de masum şeyler değil.

Neymiş benim planlarım, lütfen söyle misin? Genç adam meyve kâsesine bakıyordu. Kâsenin yanında da parlak ve çok keskin görünen sivri uçlu, gümüş bir bıçak vardı. Lorne kahvesini yudumlarken gözlerini bıçaktan ayırmıyordu. Beni buraya benimle arkadaşlık etmek için getirmedin, değil mi?

Öyle mi diyorsun? Razul Bey, iri ve nefis görünlü bir incir almıştı eline. Gene öyle anlaşılmaz bir ifadeyle bakma, Razul Bey. Sen ve ben hiçbir zaman dost olamayız.

Hiçbir zaman çok uzun bir süredir Lorne cherie. Genç adam gülümseyerek inciri ikiye böldü ve bir parçasını Lorne'un ağzına soktu. Bir inciri paylaşmak o insanla uyum sağlamaktır. Hadi incirin zevkim çıkarmaya bak. Ve artık boş düşüncelerle kafanı yormayı bırak.

Lorne ağzındaki inciri yemek zorunda kaldı, incir çok nefisti ama genç kız inciri yerken, Razul Bey devamlı onu seyrettiğı için rahatsız olmuştu.

Bence cennette yetişen ağaç incir ağacıydı, dedi Razul Bey, çok rahat bir tavırla Lorne'un yanına uzanırken. Basit bir elmadan çok daha çekici bir meyve olduğu kesin. Sence de öyle değil mi?

Baştan çıkarıcı ve gizemli bir meyve. Yılanın da bunu elmaya tercih edeceğine şüphe yok, dedi Lorne. Genç kız dudaklarını diliyle temizleyip soğuk bir tavırla durmak istiyordu.

Ama Razul Bey bu kadar yakın, bu derece erkeksi, canlı ve genç kızın her aklından geçeni anlayan biri olması yüzünden bu çok güçleşiyordu. Eğer genç kız Uzaklaşmaya çalışırsa, Razul Bey onu tutup kollarına alabilirdi ve Lorne kendine güvenemeyeceğini biliyordu.

Genç kız oturduğu yerde kaskatı kesilmiş, Razul Bey'in en ufak bir hareketini korkuyla bekliyordu. Genç adam, tabakasına uzanıp, ince purolarından birini alınca genç kızın bütün sinirleri ayağa kalktı sanki. Sigarayı sardığı koyu

renk yaprak Razul Bey'in ellerinde çıtırdadı. Sonra çakmak yandı ve odaya mavi bir duman yayıldı.

Tatlı bir şey istemez misin? Şu Türk lokumu insanın ağzında eriyecek gibi görünüyor. Biraz ye. Yoksa Abdul çok düş kırıklığına uğrar. Bunu sadece senin için getirmiş çünkü benim başka şey yiyeceğimi bilir.

Uzun zamandır yanında mı? Yalnızca Abdul'ü memnun etmek için bir lokum aldı. O lokum yerken, Bey de purosunu içiyordu. Çadırın dışından davul sesleri ve bir flütün ağırlıklı melodisi içeri doluyordu. Öylesine garip ve gizemli bir andı ki bu, Lorne'un kalbi güm güm atmaya başladı. Tüm olanlar gerçektir, bir rüya filan değildi. Bir çöl şeyhinin çadırındaydı şimdi. Ve şeyh, Lorne'un yam başında lamba ışığında düşünceli bir heykel gibi oturuyordu. Emrimdekilerin uzun zaman yanımda kalması sem şaşırtıyor mu? diye sordu genç adam.

Senin gözünde bu kadar korkunç bir canavar mıyım ben?

Hizmetindekiler de kendin gibiler zaten. Onun için senin davranışlarını yadırgamazlar. Ama eğer ben yadırgıyorsam, bence bunda anlaşılamayacak bir şey yok değil mi, Lord Razul?

Burada bir söz vardır mon amie. Genç adam sigarasının dumanını savurdu.

Bütün kadınlar aslında tek bir kadındır ve onun adı da Havva'dır.

Bütün erkeklerin adı da Adem mi?

Olabilir. Bizim yolumuzu açan o değil mi? Bir kadının kendisini baştan çıkarmasına izin verdi ve Tanrıya dedi ki, 'Bana yolladığın kadın bana ağaçtan bir meyve verdi ve ben de onu yedim.

Yani sonsuza dek suçlanacak olan kişi Havva.

Genç adam birkaç dakika sessizce purosunu tüttürdü. Evet dedi Razul Bey sonunda. Bir kadının gözlerinde erkeği çağıran bir şey olduğuna inanıyorum. Ve erkek bu çağrıya cevap vermeye mahkûmdur. Bu iş her zaman mutlulukla sonuçlanmaz tabii ki.

Bu söylediğin çok küstahça bir şey lordum.

Sahi mi? Bense çok anlamlı bir şey söylediğimi düşünüyordum. Ama senin gibi bir kız, kadınla erkek arasındaki ince oyunları, hainlikleri ve birbirlerini kendinden geçecek kadar etkilemeleri konusunda bir şey bilemez. Belki de bebeklerin, bir ağaç gölgesinde yetişen tohumlardan fıskırdıklarını sanmak daha hoşuna giderdi. Evet, sana bakıyorum Lorne cherie ve gözlerinden aşkın dünyaya değil cennete yakın olmasını dilediğini görüyorum.

Ben aşkı hiç düşünmem, diye cevapladı Lorne. Düşünecek daha iyi şeylerim var.

Benim pençelerimden kurtulmak gibi mi? Puro dumamın arasından genç adamın gözleri parlıyordu. O meyve bıçağına bakıp durma... kalbimden bıçaklanmaya niyetim yok. Yapacak çok işim var. İnsanlarımı düşünmeliyim. Beni pençelerine alırken insanların düşünmemiş olman ne yazık.

O sabah karşılaştığımızda, rüzgâr bir canavar gibi uğuldayıp içeri girmeye çalışırken sana benimle El Ka-rah'a gelmeni teklif etseydim kabul eder miydin acaba?

Lorne şaşırmıştı. Çünkü L'Oasis'te rüzgâr pancur-ları sallarken o da rüzgârı bir canavara benzetmişti. Düşünceleri o sabaha ve ondan önceki yalnızlık ve hüznü dolu geceye kaydı. Razul Kebir o sabah ona baktığında ne görmüştü acaba? Yoksa Lorne genç adam konusunda yanlış mı düşünüyordu? Acaba sahiden de Razul Bey, Lorne'u ilgiye muhtaç yalmz, zavallı bir kız olarak mı görmüştü? Birden Lorne'un gözleri yaşlarla doluverdi ama genç kız gözyaşlarını tuttu.

Gel, gidip dansözü seyredelim. Bey ayağa kalkıp elini Lorne'a uzattı. S... sen önden git. Benim kendime çekidüzen vermem gerek. Genç kızın sesi çok boğuktu.

Nasıl istersen. Genç adam purosunu söndürmek için eğildi ve aynı anda haince parlayan bıçağı aldı.

Lorne nefesini tuttu ve genç adamla gözleri karşılaştığında havada tatsız bir şeylerin döndüğünü hissetti. Razul Bey elinde bıçakla çadırdan çıkarken Lorne sessizce onu izledi. Evet, bir zamanlar bu adamımkalbine bir bıçak saplayabilirdi ama onu yaralama arzusu artık o kadar keskin değildi.

Razul Bey'le aralarındaki fark bir çöl kadar büyüktü. Lion, genç kıza çöldeki beylikler arasında büyüyen düşmanlıktan söz etmişti. Kan dökülmesine yol açan kızgınlıkları, isyan isteklerinden beslenen nefreti ve halkın yabancüara olan güvensizliğini anlatmıştı Lion genç kıza.

Lorne pelerinine sarınıp dışarı çıktı. Ateşin aydınlattığı kumların üzerindeki halıda Razul Bey'in yanına oturdu. Gözler onlara yaklaşan dansözdeydi. Dansözün incecik vücudu boyanmıştı ve her tarafı mücevherlerle kaplıydı. Bileğindeki halhalin üzerindeki minik altın çanlar dansözün yaklaştığını duyurdu. Dansöz ateşin arkasındaki karanlıktan dışı bir kaplan gibi onlara yaklaşıyordu.

Ateşin ışığında dansözün barbar bir havası vardı. Flütün sesinin duyulması ile birlikte dansına başladı. Dansöz vücudunu müziğe uydurduğunda halhali şingirdamaya başladı. Bu kız Lorne'un hayalindeki harem dansözünün ta kendisiydi. Dansözün titreyen kalçaları ve kolları erkekleri onu kucaklamaya çağırır gibiydi.

Davulların sesi vahşi isteklerle çarpan kalbin sesine benziyordu. Flütün garip melodisi gece karanlığında alçalıp yükselen çığlıkları andırıyordu. Ve erkekler bir daire oluşturmuş, sessizce çölün kalbinden gelen bu fahişeyi izliyorlardı. Dansöz vücudunu bir yay gibi büktüğünde gözleri parlıyordu. Bilezikleri altın bir alev gibi, kollarından kınalı ellerine kaydı. Bir süre bu pozda kaldı. Vücudu deri değiştiren bir yılan gibi titriyordu.

Dansöz, birden zıplayıp dikilince Lorne hafif bir çığlık attı. Soma dansöz dışı bir kaplan gibi Razul Bey'in önüne atladı ve Lorne kızın gözlerindeki vahşice

bir pırıltı gördü. Korku, bıçak gibi Lorne'u delip geçti. Korkunç bir şey olacağını hissetmişti... bir kâbus tekrarlanacak gibiydi.

Razul...!

Lorne bağırdığında Razul Bey'in parmaklarından çelik bir şey fırladı ve keskin bıçak dansözün boynundaki altınların arasına saplandı. Dansöz düşerken elinden bir şey yere kaydı ve alevlerin ışığında parladı. Bir saniye sonra dansöz tetiği çekip, Bey'i öldürmüş olacaktı. Bir kâbus ile o anki sessizlik arasında çok küçük bir zaman dilimi vardı. Razul Bey'in adamlarının ayağa fırlamalarıyla sessizlik bozuldu.

Razul Bey Lorne'u çadırına soktu. Burada kal! Demek bu bıçağın kullanılacağı varmış, ne dersin?

Lorne genç adama yapışmıştı ve yüzü bembeyazdı. Niçin?' diye fısddadı. Benim yüzümden mi Razul?

Sebebini öğrenmem gerek. Şimdi konuşamayız. Sen burada kal. Kapıda iki tane nöbetçi var. Güvencedesin. Genç adam Lorne'un ellerini sıkıca tuttu, sonra bıraktı. Demek sonunda adımı söyledin. Bu ironi beni ancak güldürür, mon ange.

Lorne, genç adamın dışarıda birilerine Arapça bir şeyler söylediğini duydu. Genç kızın güvenliği için emir verir gibiydi. Lorne bir yer minderine çöküp, yüzünü avuçlarına gömdü.

Gözlerinin önünde hayaller belirliyordu... eğer dansöz ateş etmiş olsaydı şimdi bir kan gölü içinde yatan Razul olurdu.

Bunun düşüncesi Lorne için dayanılmazacak kadar korkunçtu. Özellikle sebep kendisiyse.

Lorne pelerinine sarındı. Ya Razul onu göndermek isterse? Lion'un sık sık söz ettiği olaylar doğuyu bölüyordu ve bu gece Lorne'un yaşamını da etkilemişlerdi. Olaylar genç kızın göz ardı edemeyeceği bir gerçeği ortaya çıkarmışlardı.

Beklenmedik bir anda, belki de ikisi çölde at koştururlarken, Razul Kebir, Lorne'un kalbine giden yolu bulmuştu.

Şimdi garip ilişkilerine ne olurdu acaba? Bu çekişmeli ilişkinin büyüğü bozulur muydu? Bey onu hayatından uzaklaştırmak zorunda mı kalırdı? Genç adamın Lorne'la oynadığı eğlenceli oyun tehlikeli bir şeye dönüşmüştü artık. Siroko kadar çabuk durulmayacak bir fırtınanın ortasında bulmuşlardı kendilerini. Lorne şaşkın ve titrek bir şekilde mantığını kullanmaya çalıştı. Razul Bey'in halkı arasındaki konumunu tehlikeye sokan kişi olduğunu biliyordu. Bey, konumundan onur duyuyordu ve durumunu korumak için Lorne'u feda edebilirdi. Bu düşünce genç kızı perişan etmişti. Abdul elinde kahveyle çadıra girince rahatladı.

Abdul, neler oluyor? Sormak zorundaydı ama duyacaklarından korkuyordu. Olması gereken şeyler, lel-lah. Lorne, Abdul'ün kendisine uzattığı fincanı yüzünde minnettar bir ifadeyle baktı. Kahvenin kokusunu içine çekti.

Çok acımasız davranacak, değil mi, Abdul?

İnsan fanatiklerle başka nasıl uğraşabilir ki lel-lah? Ölüm umurlarında bile değil. Tek amaçları isyan çıkarmak. Bu durum bir kum fırtınası gibi çöle yayılıyor.

Lorne'un gözleri acıyla gölgelenmişti. İnsanlar niçin bu kadar aptal? Niye kavga ediyorlar? Neden kendi düşüncelerini başkalarına kabul ettirmeye çalışıyorlar? Sevgi niçin bu kadar zor kabullenilen bir şey?

Sevgi sorumluluk ister lel-lah. Nefret de öyle.

Lorne bu sözcüğü duyunca titredi çünkü Razul Bey'e karşı kendisi bu sözü kullanmıştı. Genç adamdan sonsuza dek nefret edeceğine yemin etmişti. Ama bu geceye kadar nefretin gerçek anlamını öğrenmemişti. Ta ki dansöz ölümcül bir niyetle Razul Bey'e yaklaşıp kadar.

Saraya mı döneceğiz? diye sordu genç kız. Abdul başını önüne eğdi. Lord Razul çadırların yarın sabah erkenden kaldırılmaları için emir verdi.

Anlıyorum.

Lorne saraya vardıklarında ne olacağını çok iyi biliyordu. Kumları sürükleyen bir başkaldırının ortasında bulmuştu kendini. Bu tıpkı L'Oasis'i sarsan fırtınaya benziyordu.

Burada tüm çekişmeler arazi için oluyor gibiydi... Lorne, Razul Bey'in Lion hakkında söylediklerini hatırladı. Bey kendine ait olan şeyi istemek için gelmişti çiftliğe. Lorne her şeyi anımsadı... fırtınadan sonraki o sıcak ve tozlu sabahı ve Razul Bey'in devesiyle oradan uzaklaşırlarken yanan evin dumanlarını.

Yarın develer ve binicileri saraya yöneleceklerdi ve belki de son defa Lorne, Bey'in yanında atına binecekti.

Lorne yavaşça etrafına bakındığında gözleri Razul Bey'le birlikte keşkek yedikleri koltuğa takıldı. Genç adam ona, 'Sana doğulu olmayı öğreteceğim, demişti.

Ama Lorne doğulu değildi. O bir yabancıydı ve Razul Bey'in o u serbest bırakmasının zamanı sonunda gelmişti.

Bey birden çadıra dalınca genç kız şaşkınlığını nasıl gizleyeceğini bilemedi. Tıpkı... dedi genç adam, ...yaşamımızın o ilk günün de görüldüğü gibi görünüyorsun.

Ben de o sabahı düşünüyordum... kahve ister misin lordum? Abdul getireli çok olmadı.

Kahve çok iyi olur.' Lorne genç adama kahvesini uzatırken, yüzünde hiç görmediği bir ifade gördü. Razul Bey'in yüzünde bir acı gölgesi dolaşıyordu ve yorgun görünüyordu.

Teşekkürler, mon amie. Genç adam fincanı alırken gözleri karşılaştı. Yanıma oturur musun?

Eğer istediğin buysa, tabii.

İstediğim şeyi belki de söylemesem daha iyi olur.

Lorne genç adamın yanı başında gerginleşti ve içinde Razul Bey'in ne istediğini öğrenme arzusu kabardı. Söyle bana, dedi.

Genç adam başını salladı. Aptalca hareket edilecek zaman vardır, akıllı davranılacak zaman vardır. Şimdi ikimiz de benim akli başında davranmam gerektiğini biliyoruz. İkimiz için, mon ange halkım için.

Anlıyorum. Lorne başını önüne eğdi. Kızın niçin seni., seni ö... öldürmeyi istediğini öğrendin mi?

Daha değil ama mutlaka öğreneceim. Demek benim için endişelendin?

Korkunçtu... bıçağın uçarken çıkardığı sesi duyar gibi oluyorum... kanı hâlâ görür gibiyim.

Kumlar, zamanında birçok kez kanla ıslandılar.

Dökülen senin kanın olmadığı için çok mutluyum, Razul.

Öyle mi?

Evet.

Benim ölümümü görmekten zevk alacağın zamanlar da vardı.

Biliyorum. Bu gece... sevinmeyeceğimi anladım. Razul Bey'in fincanı bırakıp kendisine yaklaştığım duydu. Artık Razul Bey'in yakınlığından kaçmıyordu.

Benim cennete gitmemi istemiyor musun? diye mırıldandı genç adam. Lorne nefesini tuttu. Davullar gümürderken ateşin ışığında başına gelmeyen şey, şimdi başına geliyordu genç kızın. Bayılacak gibi olmuştu. Genç adamın gözleri çölün tüm hırslarını tüm vahşiliği ve tehlikeleriyle içlerinde taşıyor gibiydiler... çekici ve davetkârdılar.

Yarın... Genç kız dudaklarını ıslattı ... beni gönderecek misin?

Gitmek istiyor musun?

Hayır... hayır lordum. Genç kızın elleri sanki kendi iradeleriyle hareket edercesine Razul Bey'in boynunu kavramışlardı. Ve Lorne o güne dek içine sakladığı tüm arzuyla öptü Razul Bey'i. Üst üste öpüyordu onu Lorne ve Razul Bey de uysallaşmış bir kaplan gü gözlerini kapamıştı. Lorne'un dudakları genç adamın yüzünde dolaştı ve boynuna indi.

Büyük risk altına giriyorsun, diye mırıldandı Razul Bey.

Risk her zaman vardı. Senin yanında kendimi güvencede hissettiğim bir an bile olmadı lordum.

Şimdi çok cesursun, öyle mi? Sana cesaret veren şey ne acaba? Benim ölüme karşı bağışıklığımı olmadığını anlamam mı?

Genç kız Bey'e sarılınca onun kalp atışlarını duydu. Bu, sanki bu gece beraber olduklarını ve gündeğümü-un uzak olduğunu genç kıza hatırlatır gibiydi.

Lion gerçekten de beni kurbanlık koyun gibi sana vermeyi teklif etti mi?

Korkarım etti, mon ange.

Ve sen gerçekten ona ne dedin?

Ona, kendi dilimde, tekrarlanmayacak sözler söyledim.

Onları o gece mi söyledin... senin öfkeyle evden fırladığım gördüğüm gece? Saklanıp beni mi seyrettin? Evet.

Lorne, Bey'in doğulu yüzünün üzerinde parmaklarını dolaştırdı. Bu yüz ikisini ayırabilecek olan şeylerin simgesi gibiydi. Ama beni El Karah'a götürdün, dedi genç kız yumuşak bir sesle. Gerçekten de sana köpek dediğim için mi yaptın bunu?

Evet, samrım onun içindi.

Sen hiç yalan söylemezsin, değil mi Razul?

Eğer elimdeyse, hayır.

O zaman bana, beni ne yapacağını söyle.

Genç kızın ne istediğini ikisi de biliyorlardı ama genç adam onu kucağına alırken sorusunu cevaplamaktan kaçındı. Çöle gelirken yapmaya karar verdiği şeyi yapacağını. Genç adam Lorne'u kucaklayıp yatağın bulunduğu bölmeye taşırken genç kız hiç itiraz etmedi.

Razul Bey Lorne'u koyun postlarının üzerine yatırdı ve belindeki firuze kemeri çözdü. Kemer tıpkı Lorne'un gözleri gibi mavi bir pırıltı saçarak, halıya düştü.

Ve genç kız Razul Bey'in esmer parmaklarının kendisini soyduğunu hissetti. Genç adam kendi elbiselerini de fırlatıp attı ve Lorne ilk defa onun ılık çıplaklığını, siyah saçlarının tenine dokunuşunu ve istekle kendisine sahip oluşunu hissetti. Genç kız ona arzuyla karşılık verdi. Razul Bey' in her dokunuşu Lorne'u titretiyordu. Ve sonunda Razul onun olmuştu; o da Razul'un.

İlk anda duyduğu acı bile güzeldi, çünkü ona Razul sebep olmuştu. Ve sonra zevk anı geldi. Zevk, genç kızın tüm vücudunda dolaşıyor, kalp atışlarına benzer titreşimler yaratıyordu. Genç adam genç kızın bedeninin her yerini öpüyordu ve öpüşürken Lorne'un nefesi Razul Bey'inkine karışıyordu. Genç kızın saçları altın bir ırmak gibi yastığa yayılmıştı. RazulPle birlikte olunca bir erkeğe karşı ne kadar sevecen ve verici olabildiğini gördü genç kız.

Lorne'un böylesine istekli olması ikisini de şaşırtmıştı..

Gece boyunca ateş gibi yanan bir istekle seviştiler. Kumlarda yazılı olanlar umurlarında değildi. Yazılanları bilmelerine olanak yoktu. Bu gecenin ve getirdiği arzularını ötesinde bir şey düşünmüyorlardı. Ve bu gece sadece başlangıçtı...

**Kitap Taramak Gerçekten İncelik Ve Beceri İsteyen, Zahmet Verici Bir İştir.
Ne Mutlu Ki, Bir Görme Engellinin, Düzgün Taranmış Ve Hazırlanmış Bir E-Kitabı
Okuyabilmesinden Duyduğu Sevinci Paylaşabilmek Tüm Zahmete Değer.**

LAKİN Dikkat!!!

Mersin'in Yağmurlu Ve Puslu Sokaklarında Hazırlanan Bu E-Kitap Sizi Uçurumdan Aşağı Atabilecek Güce Sahip Olabilir. Herhangi Bir Şekilde Ve Özellikle İzinsiz Olarak Alınıp Kendi Yapmış Gibi Kendi Web Sayfalarında Paylaşan Adi Yaratıklar Mersin'in O Bilinen, Serin Ve Rutubetli Laneti, Yıllar Boyunca Bunu Yapanı Takip Eder, Saçları Dökülür, Rüyasında Sürekli Olarak Mersin Sokaklarından Akın Akın Geçerek Yıllık İntiharlarını Gerçekleştirmeye Giden Lemur ler İle Canavar Sürüleri Görür Ve Derin Bir Yalnızlığa Gömülür.

**Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin
5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.**

Buraya Yükleğim E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız. Aksi Taktirde Kitabın Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı Zarardan Hiç Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacaktır.

Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabı Beğenirseniz Kitapçılardan Almanızı YaDa E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.

Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir Sahibi Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabı Almanız İçindir.

Benim Bu Kitaplarda Herhangi Bir Çıkarım YaDa Herhangi Bir Kuruluşa Zarar Verme Amacım Yoktur.

Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz. Daha Sonrası Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.

- 1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı**
- 2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız %30 Daha Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi**
- 3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur**
- 4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz**
- 5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı Tavsiye Ederiz**

www.CepSitesi.Net - www.ChatCep.Com - www.İzleCep.Com www.MobilMp3Ler.Com

Bu Sitede Yayınlananlar (Film Dizi Program Oyun Mp3 E-Kitap V.S. Gibi Tüm İçerikler) İnternet Ortamında Elden Ele Dolaşan Kopyalardır.

Not : Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.

Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi Yönetime Bildirin

Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igleoo www.CepSitesi.Net

